കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് ആര്?
അബ്ദള്ളാ ബാവായോ?
അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ബാവായോ?

ഫാ. കെ. പി. പൗലൂസ് ബി.ഡി.
കിടങ്ങേത്ത് തോമ്പ്ര കല്ലറയ്ക്കപ്പുറമ്പിൽ

1952

പട്ടത്വത്തിന്റെ പേരിൽ പട്ടാപ്പകൽ തട്ടിപ്പ്

അന്ത്യോഖ്യൻ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാദ്ധ്യക്ഷനായി 1895-ൽ അവരോധിക്കപ്പെട്ട അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ 1903-ൽ മുടക്കിയെന്നു മഞ്ഞനിക്കരയിൽ താമസിച്ച് അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധിയെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാച്ചനും അതല്ല 1905-ലാണു മുടക്കിയതെന്ന് സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസും വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ കോടതിയിൽ സത്യം ചെയ്തു മൊഴി കൊടുക്കുകയും മുടക്കിയാൽ ഉടൻ പട്ടത്വം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ എ.ബി.സി.ഡി. പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന തരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മുടക്കുതീയതി സംബന്ധിച്ച് മാർ യൂലിയോസ് കേസു ജയിക്കാനായി മഞ്ഞനിക്കര ദയറായിൽ വച്ച് എഴുതി കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച രേഖകൾ വ്യാജമാണെന്നു കോടതി കണ്ടുപിടിക്കുകയും 'ഒരവിശുദ്ധ സാക്ഷി' എന്ന സ്ഥാനം യൂലിയോസിനു ചാർത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ദുഷ്ടലാക്കോടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന മുടക്ക് പിശാചിന്റെ ആയുധമാണെന്നു മഹാനായ ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുടക്ക് അകാരണമായി ആരെങ്കിലും പ്രയോഗിച്ചാൽ മുടക്കുന്ന ആൾ തന്നെ ദൈവമുമ്പാകെയും വിഡ്ഢിയായിത്തീരുകയേയുള്ളു. സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ തങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഉന്നതസ്ഥാനത്തിനു അയോഗ്യരെന്നു ലോകം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള പല മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും അവർ വാഴിച്ച മെത്രാന്മാരെ പിന്നീട് മുടക്കിയിട്ടുണ്ട്. സ്ഥാനത്തിനും പണത്തിനും അധികാരത്തിനുംവേണ്ടി പലരുടെ നേർക്കും മുടക്കെന്ന വാൾ വീശിയിട്ടുണ്ട്. വാളിന്റെ മുന പോയതല്ലാതെ മുടക്കു ലക്ഷ്യസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിയിട്ടില്ല. അതെല്ലാം വെള്ളത്തിലെ കുമിളകൾ പോലെ തകർന്നടിയുന്നു.

മുടക്കു മൂലം "പട്ടത്വം ഇല്ലാതായ" അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ച പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായും ഒന്നാമത്തെ കാതോലിക്കാ പ. പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസും എല്ലാം ദൈവാത്മാഭിഷേകരഹിതരായിരുന്നു എന്ന് താരതമ്യേന വിവരദോഷികളായിരുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും കേസു നടത്താനും കുശാലായി ജീവിക്കാനും വേണ്ട പണം സമാഹരിക്കാനും മുടക്കിന്റെ വക്താക്കൾക്കു സാധിച്ചു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായെ 1958-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധി വരെ "വൃദ്ധൻ പുന്നൂസ്" എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. 1958 സെപ്തംബർ 12-നു വെള്ളിയാഴ്ച

ഈ "വൃദ്ധൻ പുന്നൂസ്" തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ കാതോലിക്കായും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുമെന്നുള്ള സുപ്രീംകോടതിയുടെ അഞ്ചംഗ ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് അർത്ഥശങ്കയ്ക്കിടയില്ലാതെ അസന്നിഗ്ദമായി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അന്നുവരെ ചില വടക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ വൃദ്ധൻ പുന്നൂസെന്നു കൂകി വിളിച്ചുകൊണ്ടുനടന്ന പല അക്ഷരവിരോധികൾ പ. ബാവാ എന്നു കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൃക്കരം ചുംബിച്ചു. ഇന്ന് നിന്ദിക്കുന്നവർ പ. ബാവായെ നാളെ വന്ദിക്കുമെന്ന് വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യൂസ് റമ്പാൻ പറഞ്ഞത് പ്രവാചകശബ്ദമായി. ഒറ്റ രാത്രികൊണ്ടു പട്ടത്വം ശീമയിൽ നിന്നു പുഷ്പകവിമാനത്തിൽ പറന്നു വന്നോ എന്നു പലരും 52 വർഷം മുമ്പ് ചോദിക്കുമായിരുന്നു.

പട്ടത്വം സംബന്ധിച്ച തട്ടിപ്പിനെ വളരെയധികം ഗവേഷണപഠനം നടത്തിയശേഷം തുറന്നു കാട്ടിയ ഫാ. കെ. പി.പൗലൂസ് ബി.ഡി. കിടങ്ങേത്തു തോമ്പ്ര കല്ലറയ്ക്കപ്പുറമ്പിൽ (ഇദ്ദേഹം മാത്യൂസ് മാർ ബർന്നബാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിതൃസഹോദരനാണ്) 60 വർഷം മുമ്പ് (1952–ൽ) എഴുതിയ "കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് ആര് അബ്ദള്ളയോ അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ബാവായോ?" എന്ന പുസ്തകം ഒട്ടും മാറ്റം വരുത്താതെ സത്യാന്വേഷികളും സഭാചരിത്രത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരും വേണ്ടവിധം അറിയാൻ വേണ്ടി ഇവിടെ ചേർക്കുകയാണ്.

അദ്ധ്യായം 1

പ്രാരംഭം

ഏകയോഗക്ഷേമമമായി കൈക്കുകൈ കോർത്തുപിടിച്ച് അന്യോന്യം ശക്തിപ്പെടുത്തി മാതൃസഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കും പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനുമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട മലങ്കരസഭയുടെ അരുമസന്താന ങ്ങൾ വിധിവൈപരീത്യത്താൽ ഇന്നു പരസ്പര വൈരികളായി മത്സരി ക്കുന്നു. ചിലരുടെ വ്യക്തിവിദ്വേഷം, പ്രതാപമോഹം എന്നിവകളുടെ ഫല മായി മലങ്കരസഭയെ രണ്ടായി പിളർത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഭിന്നത മൂലം വ്യക്തികൾക്കും സമുദായത്തിനു പൊതുവേയും നേരിട്ടുള്ള ആദ്ധ്യാ ത്മികവും സാന്മാർഗ്ഗികവും, സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവുമായ അധഃ പതനം ഭയങ്കരമാണ്. തുടർന്നുള്ള അതിന്റെ വർദ്ധമാനമായ വിനാശ വ്യാപ്തി കാണുവാൻ ദീർഘദൃഷ്ടി ആവശ്യമില്ല. കൺമുമ്പിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ കണ്ണുതുറന്നു നോക്കുന്ന ഏതൊരുവനും കാണാവുന്ന താണ്. അത് ഇന്നത്തെ തലമുറയെ നിരാശാഗർത്തത്തിലേക്കും യുവത ലമുറയെ സാന്മാർഗ്ഗികബോധരാഹിത്യത്തിലേക്കും നിരീശ്വരവാദത്തി ലേക്കും തള്ളിയിടുകയും ഭാവിതലമുറയുടെ സ്ഥിതി ചിന്തനീയം പോലു മല്ലാതാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഈ വിനാ ശകരമായ ഭിന്നത എന്തിനു നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നു നേതൃത്വത്തിനു കഴിവുള്ളവർ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ചിലർ തങ്ങളുടെ വാദ സ്ഥാപനാർത്ഥം ചില നവീനോപദേശങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരുവനും ഇന്ന് അതു ശരിയായ വിശ്വാസമായി കരുതുന്നില്ല. ഭിന്നത ആരംഭിച്ചത് എങ്ങനെയെല്ലാമായിരുന്നാലും ഇന്ന് അതിനെ പുലർത്തി ക്കൊണ്ടുപോകുന്നത് അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ബാവാ വഴിയുള്ള പട്ടത്വം സാധുവോ അസാധുവോ എന്നും ശരിയായ കാനോൻ ഏതെന്നും ഉള്ള രണ്ടു പ്രശ്നങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണ്. ഇവ രണ്ടിനും ഖണ്ഡിതമായ മറുപടി കണ്ടുപിടിച്ചു സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ ഭിന്നത അവ സാനിപ്പിക്കുവാൻ യത്നിക്കേണ്ടത് - ഏതു ത്യാഗത്തിനും സന്നദ്ധരാ കേണ്ടത് - മലങ്കരസഭയുടെ അരുമസന്താനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാഥമിക ചുമ തല മാത്രമാണ്.

ഈ വിഷയങ്ങൾ രണ്ടും സംബന്ധിച്ച് ദീർഘകാലം നടത്തിയ പരി ശ്രമഫലമായി കണ്ടുകിട്ടാവുന്ന രേഖകളും ലഭിക്കാവുന്ന വിവരങ്ങളും പലതും പരിശോധിച്ചശേഷം അവയെ പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയുടെ വാദ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി അവ രുടെ വാദമുഖങ്ങളും മറ്റും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് 3-9-1950-ൽ - ഒന്നിൽ ചില്വാനം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് - പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷം തിരുമേനിമാ

രോടും, നേതാക്കന്മാരോടും, പ്രേക്ഷകസംഘത്തോടും, ചന്ദ്രികയോടും, പീസ് ലീഗിനോടും മറ്റുമായി സഭാസേവകനിൽ ഞാൻ പരസ്യമായി ഒര ഭ്യർത്ഥന ചെയ്തിരുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്:- "അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാ സനാരൂഢനായിരുന്ന മോറാൻ മോർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനി വഴിയായി ഇവിടെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പട്ടത്വം സാധുവല്ലെന്നും മറ്റും പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തു നിന്നും പറയുന്നതിൽ വല്ല ആത്മാർത്ഥതയുമുണ്ടെങ്കിൽ ആ പക്ഷത്തെ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള വർ അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഓരോന്നും തെളിവുകൾ സഹിതം പ്രസ്താ വിക്കുന്നതിനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഓരോന്നിനും അടുക്കടുക്കായി മറുപടി പറ യുന്നതിനും മറുപടി പറഞ്ഞു കഴിയുമ്പോൾ പിന്നെയും ഓരോരുത്തർ ഓരോ വാദം കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു തീരാത്ത വാദപ്രതിവാദമാക്കിത്തീർക്കു കയും ഒരു കുഴഞ്ഞ പ്രശ്നമെന്നു സാധുക്കളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിയാണ് മേൽപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഇപ്രകാരം തെളിവു നൽകുന്നത് ആ പക്ഷത്തേക്ക് ഒരു പ്രചരണം കൂടെ ആകയാൽ ആ പക്ഷം പ്രേക്ഷകസംഘവും, ചന്ദ്രികയും മൗനം അവ ലംബിക്കയില്ലെന്ന് ആശിക്കട്ടെയോ? സമാധാനയത്നത്തിലെ ഒരു സർവ്വ പ്രധാന ഘടകം അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ കാര്യമായാലും സത്യം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് ഒരു ഔദ്യോഗിക പ്രസ്താവന സഹായകമാക യാലും അപ്രകാരം ഒന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലേക്ക് സമാധാന സംഘ ടനയും പരിശ്രമിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ വഴിയായുള്ള പട്ടത്വത്തിന് എന്തെങ്കിലും ന്യൂനതയുണ്ടെന്നു പറയുന്ന കക്ഷി അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ തെളിവു സഹിതം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടത് കേവലം ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമ മാത്രമാണ്." ഇതിന് യാതൊരു മറുപ ടിയും കാണാഞ്ഞതിനാൽ വീണ്ടും 10-6-51-ൽ എന്റെ പരസ്യം ഒന്നു കൂടെ ആവർത്തിച്ചു. അതിനും മറുപടി ഉണ്ടായില്ല. അതിനുശേഷം ഓരോ കക്ഷിക്കും ഇരുകക്ഷിയുടെയും നില ഏറെക്കുറെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഇരുകക്ഷികൾക്കും പറയുവാനുള്ളത് ഏക പ്രസിദ്ധീകരണം വഴി മാത്രം പ്രസ്താവിക്കണമെന്നും മറ്റും കാണിച്ച് "മലങ്കരസഭയിലെ സമാധാനമാർഗ്ഗം" എന്ന ശീർഷകത്തിൽ, എറണാകുളത്തു നിന്നും പുറ പ്പെടുന്ന "ദീപം" എന്ന പ്രതിദിനപ്പത്രത്തിൽ 14-7-51-ൽ എഴുതിയിരുന്നു. അതിനും മറുപടി ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ സ്ഥാനസാധുത്വം സംബന്ധിച്ച് എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവുകൾ "സഭാ സേവകൻ" 10-6-51-ൽ 63-ാം ലക്കം മുതൽ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകയും അതിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രമാദങ്ങളുണ്ടെന്നു കാണിച്ചാൽ മറുപടി നൽകുന്നതാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. മാത്ര മല്ല... ഞാൻ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന തെളിവുകളിലോ, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വാദഗതിയിലോ, എടുത്തിരിക്കുന്ന നിഗമനങ്ങളിലോ കൈക്കൊണ്ടിരി

ക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളിലോ എന്തെങ്കിലും പ്രമാദം പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ ദയവായി "ചന്ദ്രിക" വഴിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരുന്നതിനും, അങ്ങിനെ അഭിപ്രായമില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ സഭ ഭിന്നതയാൽ നശിക്കുവാനിടയാകാതെ വി. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ വഴിയായുള്ള അനിഷേധ്യമായ പട്ടത്വത്തിന് കീഴ്പ്പെട്ടും "എ" അക്കം കാനോൻവിധികൾക്ക് വിധേയമായും സഭയിലെ ഭിന്നത അവസാനിപ്പിച്ച് സമാധാനം കൈവരുത്തുവാനും സാദരം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു" എന്ന് 1951 സെപ്റ്റംബർ 20-നു പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തിന് ഒരു തുറന്ന കത്ത് എന്നു പറഞ്ഞ് ഞാൻ "മലങ്കരസഭ'യിൽ പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഇതുവരെ ആരും ഒന്നും അങ്ങനെ കാണിച്ചു തന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ പലരുടെയും ആഗ്രഹപ്രകാരം, അല്പം ചില കൂടുതൽ വിവരങ്ങളോടുകൂടി പ്രസ്തുത ലേഖനങ്ങൾ പുസ്തകരൂപത്തിൽ വീണ്ടും മാന്യമഹാജനസമക്ഷം സത്യത്തിനു സാക്ഷിയായി സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു എന്ന് പ്രാരംഭമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വിഷയത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പ. അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് 1895-ൽ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനാധിപനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഇരുഭാഗവും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. 1915 ചിങ്ങം 17-നു അദ്ദേഹം സിംഹാസനത്തിങ്കൽ വച്ച് കാലം ചെയ്തതുവരെ കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു എന്നും അതിനാൽ 1912-ൽ ആ പിതാവ് മലയാളത്തു നടത്തീട്ടുള്ള പട്ടംകൊടകളും നൽകീട്ടുള്ള കൽപനകളും പൂർണ്ണ കാനോനിക സാധുത്വമുള്ളവയും അനിഷേദ്ധ്യങ്ങളും ആകുന്നു എന്നും കാതോലിക്കോസ് കക്ഷി വാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ 1905-ൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടി അദ്ദേഹത്തെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റി എന്നും അതിനാൽ മലയാളത്തു നടത്തീട്ടുള്ള പട്ടംകൊടകളും മറ്റും സാധുവല്ലെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷ പ്രമുഖരായിരുന്ന സി. ജെ. കുര്യൻ, കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ, അന്നത്തെ തഹലൂപ്പാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് എന്നിവർ വാദിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ 1903-ൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടിയാണു അബ്ദൽ മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റിയതെന്നും തൽകാരണത്താൽ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന നിലയിൽ മലയാളത്തു നടത്തീട്ടുള്ള പട്ടംകൊടകളും നൽകീട്ടുള്ള കൽപനകളും സ്വീകാര്യങ്ങളല്ലെന്നും ഇന്നത്തെ മൽപാനും തഹലൂപ്പാ തിരുമേനിയും പാത്രിയർക്കീസ് മാർ അപ്രേം ബാവായും വാദിക്കുന്നു. ടി വാദത്തിനു ഉപോൽബലകമായി "1903-ലെ ഒരു സുന്നഹദോസ്" നടപടി പകർപ്പും മാർ യൂലിയോസും കാണിക്കുന്നുണ്ട്. അബ്ദൽ മിശിഹാ തിരുമനസ്സിലെ പട്ടത്വനൽവരം ഭ്രാന്തു മൂലം താനേ ഇല്ലാതായിപ്പോയി എന്ന് മൂന്നാമതൊരു

വാദവും മാർ യൂലിയോസും മറ്റും കൊണ്ടുവരാതിരിക്കുന്നില്ല.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് പലർക്കും വേണ്ടത്ര വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലും തല്പരകക്ഷികൾ സത്യവിരുദ്ധമായി പലതും പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലും പല പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും മുൻവിധികളും ഉണ്ടായിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം കക്ഷിതിരിവിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളതും തിരിവിനുശേഷം പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തുനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതുമായ പ്രസ്താവനകളുടേയും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടേയും വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കയത്രെ ഈ ലഘു പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. തുടർച്ചയായി 10-6-51 മുതൽ സേവകനിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ഈ ലേഖനത്തിലെ പ്രസ്താവനകൾ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും ആക്ഷേപം പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി "ചന്ദ്രിക" വഴിയായോ മറ്റോ ആരെങ്കിലും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നപക്ഷം അതിനു മറുപടി നൽകുന്നതിനു ഒരുക്കമാണ് എന്ന് അന്നു തന്നെ എഴുതീട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ രേഖകൾ കൊണ്ടു തന്നെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം സംബന്ധിച്ച യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. എങ്കിലും വലിയൊരു വാദവിഷയമായി തീർന്നുപോയിട്ടുള്ളതിനാലും ഓരോ രേഖയുടെയും സ്വീകാര്യതയും, തെളിവുകളുടെ ഗുരുലഘുത്വവും, സംഭവങ്ങളുടെ വിശ്വസനീയതയും ഓരോരുത്തർക്കും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാവുന്നതാകയാലും ഇതു സംബന്ധിച്ച് എന്റെ അറിവിൽപെട്ട സംഗതികൾ പലതും താഴെ ചേർക്കുന്ന പല അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അദ്ധ്യായം 2

'1903-ലെ സുന്നഹദോസ്' അനുസരിച്ചുതന്നെ മുടക്കോ പട്ടത്വത്തിനു ന്യൂനതയോ ഇല്ല

അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായ്ക്ക് മുടക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം വഴിയുള്ള പട്ടത്വം അസാധുവാണെന്നും ഇപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ വാദിക്കുന്നത്, 1903-ൽ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടി അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ മുടക്കി എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ്, മാർ യൂലിയോസ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന വാദത്തെയും അദ്ദേഹം തന്നെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന പകർപ്പിനേയും ആധാരമാക്കിയത്രേ.

മാർ യൂലിയോസ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന പകർപ്പിൻപ്രകാരം ഒരു സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അതു കാനോനികമാണെന്നും വച്ചാൽത്തന്നെയും അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനു ഉണ്ടായിരുന്ന പൗരോഹിത്യ നൽവരത്തിന് എന്തെങ്കിലും ന്യൂനത ഭവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ആദ്യമായി പരിശോധിച്ചിട്ടു ടി സുന്നഹദോസ് തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നും മറ്റും പിന്നീട് പരിശോധിക്കാം.

1. ടി "സുന്നഹദോസിന്റെ" നടപടിപകർപ്പും, സിറിയായിലെ ഒരു മെത്രാൻ "അതിസൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി" സിംഹാസന ഡയറിയിൽ നിന്നു പകർത്തിയെടുത്തതായും ടി "പകർപ്പി"ന്റെ ശരി തർജ്ജിമയ്ക്കു മൂസലിലെ ഒരു ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായും കാണിച്ചുകൊണ്ട് മാർ യൂലിയോസിന്റെ ശ്രേഷ്ഠാധികാരത്തിൽ "ദി സിറിയൻ ചർച്ച് ഓഫ് മലബാർ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളത് പകർപ്പിന്റെ തർജ്ജിമയ്ക്കു മാത്രമാണ്. അസ്സൽ അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുള്ളതായിട്ടോ പകർപ്പിന് അസ്സൽ തന്നെ ഉള്ളതായിട്ടോ അദ്ദേഹം യാതൊന്നും പറയാത്തതിനാൽ ആ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ വില പൂജ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ പകർപ്പിന് അസ്സൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ ഏതായാലും അതനുസരിച്ചുതന്നെയും അദ്ദേഹം മുടക്കപ്പെടുകയോ ഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയോ വ്യർത്ഥനാക്കപ്പെടുകയോ സുന്നഹദോസു കൂടിയതായി പറയുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പട്ടത്വ നൽവര (മൌഹബാസ്റൂഹോ) ത്തിന് എന്തെങ്കിലും ന്യൂനത ഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ആ "സുന്നഹദോസി"നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുതന്നെ "മാറ്റിയ (Deposed) സുന്നഹദോസ്" എന്നാണ്. സുന്നഹദോസ് കൂടി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ സ്ഥാനാഭിഷേക നൽവരം എടുത്തുകളയുക എന്നല്ല സ്ഥാനാധികാരം എടുക്കുക എന്നാണർത്ഥം എന്ന് കക്ഷിഭിന്നതയ്ക്ക്

മുമ്പ് 1907 (1082) ഇടവകപത്രിക 94-ാം പുറത്തും സുന്നഹദോസിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന "സ്ഥാനഭ്രംശം" "നീക്കം" എന്നിവയുടെ അർത്ഥം തൽസ്ഥാനസംബന്ധമായ അധികാരങ്ങളിൽനിന്നും നീക്കുക എന്നാകുന്നു എന്ന് അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ 1942 മേടം 3-ാം തീയതിയിലെ "കല്പന" യിലും കാണുന്നു.

2. മാർ യൂലിയോസിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സുന്നഹദോസിന്റെ മുൻപറഞ്ഞ പകർപ്പിൽ പറയുന്നത്; "ഏറ്റം ഉന്നതമായ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും മാറ്റപ്പെടുന്നു. ഇനി മേൽ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിനടുത്ത യാതൊന്നും ചെയ്വാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കുന്നില്ല (ഭരണം നടത്തുന്ന പാത്രിയർക്കീസിന് സിംഹാസനപരമായ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് ഇവരുടെ ഒരു പ്രത്യേക അനുവാദം ആവശ്യമല്ല). വകവയ്ക്കാതെ അദ്ദേഹം പട്ടംകൊട നടത്തുന്നതായാൽ ആ പട്ടംകൊട അസാധു എന്നപോലെ കണക്കാക്കുന്നതാണ്" എന്നത്രേ. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മിക നൽവരത്തിനു യാതൊരുവിധ ന്യൂനതയും ഭവിക്കുന്നതായി ഈ റിക്കാർഡിൽ പറയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്നതായി പറയുന്നതുതന്നെ അന്നു സിറിയായിലുണ്ടായിരുന്ന പതിമൂന്നു മേൽപ്പട്ടക്കാരും മലയാളത്തുണ്ടായിരുന്ന നാലു പേരും ഉൾപ്പെടെ 17 മേല്പ്പട്ടക്കാരുണ്ടായിരുന്നവരിൽ രണ്ട് എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരും മൂന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും മാത്രം കൂടിയാണ് എന്നുള്ളതും ഈ സുന്നഹദോസിന് ബാക്കി പന്ത്രണ്ടു പേരുടെയും സമ്മത പത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതും ടി പകർപ്പു കൊണ്ടു തന്നെ തെളിയുന്നുണ്ട്.

ഇക്കാരണങ്ങളാൽ മാർ യൂലിയോസ് ഇന്നു വാദിക്കുംപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ "സുന്നഹദോസ് നടപടിപ്പകർപ്പ്" അംഗീകരിച്ചാൽപോലും അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദത്തിനുതന്നെയും എന്തു സഹായമുണ്ടാകുമെന്ന് ചിന്തിക്കുക. 17 മേല്പ്പട്ടക്കാർ ഉണ്ടായിരിക്കെ കേവലം അഞ്ചു പേർ മാത്രം കൂടി മാറ്റിയതായിട്ടത്രേ അത് പറയുന്നത്.

3. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ മാറ്റിയതായി പറയുന്ന ടി "സുന്നഹദോസ്" തീരുമാനത്താൽ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനമല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന മഹാപൗരോഹിത്യനൽവരം (പാത്രിയർക്കീസിനുള്ള മൗഹബാസ്റൂഹോ) നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് മലങ്കര മല്പാൻ കോനാട്ടച്ചൻ 1092 മീനം 10, 13 തീയതികളിൽ ബോധിപ്പിച്ച മൊഴികളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സിംഹാസനം നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പദവിയും മറ്റും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. ഒരെപ്പിസ്ക്കോപ്പായ്ക്കും മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും കാതോലിക്കായ്ക്കും പാത്രിയർക്കീസിനും പട്ട

ത്വത്തിന്റെ ആത്മികനൽവരം (മൗഹബാസ്റൂഹോ) ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും ഈ നാലു പേരുടേയും പട്ടത്വത്തിന് വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നും മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് 1094 ധനു 20-ാം തീയതി കാനോൻ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ. കോനാട്ടു മല്പാനച്ചനെ സൾഗാ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും വിസ്തരിച്ചപ്പോഴും ഈ സംഗതി സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്. അതിനാൽ മാർ യൂലിയോസിന്റെ പകർപ്പിന് അസ്സൽ ഉണ്ടെന്നും അതു പദാനുപദം സത്യമാണെന്നും സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും അവയൊന്നും അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ പട്ടത്വനൽവരത്തെ യാതൊരുവിധത്തിലും ബാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് തെളിയുന്നു.

ഇവിടെ പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയുടെ നവീന ഉപദേശത്തിന്റെ സ്വഭാവം കൂടി ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് ഒരു പട്ടം കൂടി ഉണ്ടെന്നും ശെമ്മാശൻ കശ്ശീശയാകുമ്പോൾ പട്ടം ഏൽക്കുന്നതുപോലെയും, കശ്ശീശാ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായാകുമ്പോൾ പട്ടം ഏൽക്കുന്നതുപോലെയും, ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ പാത്രിയർക്കീസാകുമ്പോൾ പട്ടമേൽക്കുന്നുവെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ ഉപദേശം സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസോപദേശങ്ങളിൽനിന്നും എത്രയും വിദൂരമാണെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി നേതാക്കളായിരുന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ എന്നിവരുടെ മൊഴികളും, സൾഗാ ആദിയായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു എന്നു മേൽ കണ്ടുവല്ലോ.

അദ്ധ്യായം 3

മുടക്കിയെന്ന് പറയുന്നതല്ലാതെ എന്നാണെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ

പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയുടെ ആധുനിക വാദമനുസരിച്ച് നോക്കിയാൽ ഈ സ്ഥാനഭ്രംശം ഉണ്ടായിട്ടു വർഷങ്ങൾ ഏതാണ്ടു 48-ഓളമായിരിക്കുന്നു. അവശ്യം വേണ്ട അറിയിപ്പുകളോടുകൂടി പ. സഭയുടെ ആകമാന സുന്നഹദോസ് ഒരു ക്ലിപ്ത തീയതിയിൽ അഥവാ തീയതികളിൽ കാനോനികമായി സമ്മേളിച്ച് സഭയെ ആകമാനം സ്പർശിക്കുന്ന അതിഗൗരവതരമായ, പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുന്ന ഒരു തീരുമാനം ചെയ്തു പ്രഖ്യാപിച്ചതായിട്ടത്രേ പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷി വാദിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതുവരെയായിട്ടും മേൽപ്രകാരം ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടായത് എന്നാണെന്ന് ടി കക്ഷിക്കു തന്നെ പറയാൻ കഴിയുന്നുമില്ല. മാത്രമല്ല, അതു സംബന്ധിച്ച് പറവാൻ അർഹതയും ചുമതലയും ഉള്ള പ്രമുഖവ്യക്തികൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമായും ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസു തന്നെ 1917-ലും 1942-ലും പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധമായും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 1928-ൽ വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ഉണ്ടായ റിവ്യു വിധിവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനയും അതിനുശേഷമുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനയും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളാകുന്നു. അത് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നവകൊണ്ട് വ്യക്തമാകുന്നില്ലയോ എന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം അന്യോന്യ വിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകൾക്ക് ഇടയാകുമായിരുന്നുവോ എന്നും വായനക്കാർ ചിന്തിക്കുക. ഈ 48 വർഷകാലത്തെ മൂന്ന് കാലഘട്ടങ്ങളായി തിരിക്കാം. 1. സ്ഥാനഭ്രംശം ഉണ്ടായതായി പറയുന്ന 1903 മുതൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങോട്ട് എഴുന്നെള്ളുന്നു എന്ന് മനസ്സിലായ 1911 വരെ. 2. അദ്ദേഹം ഇവിടെ കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മറ്റും നടത്തിയ 1912 മുതൽ 1928-ലെ റിവ്യു വിധി വരെ. 3. റിവ്യു വിധി മുതൽ ഇക്കാലം വരെ.

1. 1903–1911 വരെ

1903 മുതൽ 1911 വരെയുള്ള 9 കൊല്ലക്കാലത്തിൽ കക്ഷിഭിന്നത കൂടാതെ യോജിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആദ്യത്തെ 7 വർഷക്കാലത്തും അതിനുശേഷം ഭിന്നിച്ച് യോഗങ്ങൾ കൂടിയും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയും അനേകം ലഘുലേഖകൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തും അന്യോന്യം ശാപശകാരങ്ങൾ വർഷിച്ചും കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ആ രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കിടയിലും അബ്ദൽ മിശിഹായെ ഇന്നപ്പോൾ മാറ്റി എന്നോ, സുന്നഹദോസ് മാറ്റി എന്നോ, ഇന്ന കാരണത്താൽ മാറ്റി എന്നോ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല.

നിൽക്കക്കള്ളിയില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, കെ. എം. ഡാനിയേലിന്റെ അടുക്കൽ ചില വിദ്യകൾ എടുത്തത് ഇവിടെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഇതെഴുതുന്നത്.

2. 1911–1928 വരെ

1911 മുതൽ 1928 വരെയുള്ള 18 വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ആലുവായിലെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കക്ഷി പറഞ്ഞുവന്നത്, 1905–ാംമാണ്ടിടയ്ക്ക് സുന്നഹദോസ് കൂടി അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ മാറ്റിയതായിട്ടാണ്.

1. ക്രി. 1917–ക്ക് 1092 മകരം 26–ാംനു പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷി പ്രമാണിയും ട്രസ്റ്റിയുമായിരുന്ന സി. ജെ. കുര്യനെ വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ "അദ്ദേഹം, അബ്ദൽ മിശിഹാ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടത് 1080 (1905) -മാണ്ടിടയ്ക്കാണ്. അതു കഴിഞ്ഞ് ഏകദേശം 2 കൊല്ലത്തോളം പാത്രിയർക്കീസില്ലാതെ കഴിഞ്ഞു" എന്നാണ് മൊഴി കൊടുത്തത്.

2. മലങ്കരസഭയിൽ വലിയ സ്ഥാനവും പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷ നേതൃത്വവും സഭാകാര്യങ്ങളിൽ അനിതരസാധാരണമായ അറിവും ഉണ്ടായിരുന്ന കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ ഇതേപ്പറ്റി 1917–ന് 1092 കുംഭം 19–ാംനു ബോധിപ്പിച്ചത് "അബ്ദൽ മിശിഹായെ നീക്കം ചെയ്ത് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസായിട്ടു എട്ടുപത്തു കൊല്ലമായി. ആണ്ടു ഓർമ്മയില്ല" എന്നാണ്. 8–10 കൊല്ലമായി എന്ന് 1917–ൽ പറയുമ്പോൾ 1907–1909 ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് അബ്ദൽ മിശിഹായെ നീക്കം ചെയ്ത് പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനം അബ്ദുള്ളാ കരസ്ഥമാക്കിയതെന്ന് വരുന്നു. വീണ്ടും മീനം 10–ാംനു ക്രോസ്സ് ചെയ്തപ്പോൾ "എന്നാണ് മാറ്റിയത്" എന്നു ചോദിച്ചതിന് "ആണ്ടു പറവാൻ നിശ്ചയമില്ല... അബ്ദൽ മിശിഹായെ മാറ്റിയെന്ന് ആദ്യം എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു എന്ന് നിശ്ചയമില്ല" എന്നായിരുന്നു മറുപടി. കുംഭം 19–ാംനു 'ആണ്ടു മുതലായവ ഓർക്കുന്നില്ല' എന്ന് ബോധിപ്പിച്ചശേഷം വിസ്താരം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മൂന്ന് ആഴ്ചകൾക്കുശേഷം (തൽസംബന്ധമായ വല്ല അറിയിപ്പും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അന്വേഷിച്ചു അറിയുന്നതിനുള്ള സാവകാശത്തിനുശേഷം) വീണ്ടും അതേപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോഴും ആണ്ടു പോലും പറവാൻ നിശ്ചയമില്ല എന്ന് സഭയിൽ മല്പാനച്ചനെപ്പോലെ വലിയൊരു സ്ഥാനമുള്ള ഒരു വ്യക്തി പറവാൻ ഇടയായി എങ്കിൽ അത് അങ്ങനെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടാകാഞ്ഞതുകൊണ്ടു മാത്രം ആണ്. സംശയമില്ല.

3. 1918–ന് 1094 വൃശ്ചികം 26–ാംനു അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസന പ്രതിനിധിയായിരുന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്: അബ്ദൽ മിശിഹാ "മുടക്കപ്പെടുന്നതുവരെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു

അത് 1905 വരെ ആണ്" എന്നതത്രെ (ഇദ്ദേഹത്തെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റിയിട്ട് 2 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം പാത്രിയർക്കീസായി തീർന്നതായി പറയുന്ന അബ്ദള്ളാ ബാവായെ അനുസരിക്കാതിരുന്നതിനാലാണ് മുടക്കുണ്ടായത് എന്ന് മല്പാനച്ചൻ 1917-ക്ക് 1092 മീനം 10-നു ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത് ഓർക്കേണ്ടതാണ്). വീണ്ടും വൃശ്ചികം 30-ാംനു ചോദിച്ചപ്പോൾ "അബ്ദൽ മിശിഹായെ മുടക്കിയത് 1905-ൽ ആണെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. അന്ന് ഞാൻ മലങ്കരെ ആയിരുന്നു. അതേ സംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് എഴുത്തൊന്നും വന്നിട്ടില്ല" എന്നും വീണ്ടും ധനു 2-ാംനു, "സുന്നഹദോസ് കൂടിയെന്നും അബ്ദൽ മിശിഹാബാവായെ മുടക്കി എന്നും മറ്റുമുള്ള അറിവ് സിംഹാസനത്തിങ്കൽ വച്ചുള്ള അറിവാണ്. ഞാൻ അവിടെ പോയതിനുശേഷം കിട്ടിയ അറിവാണ്. ഞാൻ മലയാളത്തായിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കു അതിനെപ്പറ്റി അറിവ് ഒന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ശീമയിൽ ചെന്ന് വിവരം അറിഞ്ഞശേഷം മലയാളത്ത് ആരുടെയും പേർക്ക് ഞാൻ എഴുതി അയച്ചിട്ടില്ല" എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സംശയരഹിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് 1889 മുതൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം മലയാളത്തെ സിംഹാസനപ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ഈ മൊഴി കൊടുത്ത തീയതി വരെയും തുടർന്ന് പിന്നീടും ഔദ്യോഗികമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദേഹമാകുന്നു (വൃശ്ചികം 29-ലെ മൊഴി കാണുക). ഇദ്ദേഹം മലയാളത്തുനിന്നും സിറിയായിക്കു പോയത് 1906 മേട മാസത്തിൽ ആയിരുന്നു (1906-ലെ ഇടവകപത്രിക, പുറം 137). അദ്ദേഹം സിറിയായിക്കു പോയി തിരിച്ചുവന്നിട്ടും ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി നല്ല ഓർമ്മ ഇല്ലാത്തവിധത്തിലാണു സംസാരിക്കുന്നത്. ഈ സംഗതികളുടെ വെളിച്ചത്തിലാണ് മേൽ ചേർത്ത മൊഴി വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഔദ്യോഗിക പ്രതിനിധിസ്ഥാനത്ത് ഔദ്യോഗിക കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്ലീബാ ശെമ്മാശനായിരുന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസിനു 1906 മേടത്തിൽ മലങ്കര വിടുന്നതുവരെ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ സ്ഥാനഭ്രംശം സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു എഴുത്തുകളാകട്ടെ വിവരങ്ങളാകട്ടെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് അസന്ദിഗ്ധമായി അദ്ദേഹം തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതകാലത്ത് സിറിയായും, സിംഹാസനവും, മലങ്കരയും തമ്മിൽ ധാരാളം എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം "അറിഞ്ഞപ്പോൾ" പോലും മലയാളത്തേക്കു അറിയിച്ചില്ല എന്നു പറയുന്നതും ഇവിടെ വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. ഇവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ "സ്ഥാനഭ്രംശ സുന്നഹദോസിന്റെ" യാഥാർത്ഥ്യം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് വായനക്കാർ വിധിക്കുക.

4. 1917-ൽ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് അപ്രേം റമ്പാനായിരിക്കു

മ്പോൾ എഴുതി സിംഹാസനത്തിങ്കൽ നിന്നും അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ചരിത്രത്തിൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ പാത്രിയർക്കീസായി വാണത് 1895 മുതൽ 1905 വരെ എന്ന് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇപ്പോൾ ബെയ്റൂട്ടിലെ മെത്രാനായ അബ്ദൽഹാദ് റമ്പാൻ (ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം) 1942-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ സത്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (പ്ര. സ. II, 47, 48). ബ. അപ്രേം റമ്പാച്ചൻ 25 വർഷം കഴിഞ്ഞ്, പാത്രിയർക്കീസായപ്പോൾ പറയുന്നത് എന്തെന്ന് പിന്നാലെ കാണാം. പ്രസ്തുത ചരിത്രം എഴുതി 8 വർഷമായപ്പോൾ 1925-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തെ ക്നാനായ ഇടവകയുടെ ഔദ്യോഗികനാവായിരുന്ന മലങ്കരസഭാമിത്രം 3-ാം പുസ്തകം 112-ാം പേജിൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ 1080 (1905) -ാം മാണ്ട് മേട മാസത്തിൽ മുടക്കിയതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

5. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞ് രണ്ടു വർഷം കൂടിയായപ്പോൾ അതായത് 1927-ൽ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് സിറിയായിൽ വച്ച് എഴുതിച്ചു റജിസ്റ്റരാക്കി വാങ്ങിയതായി പറയുന്ന ഉടമ്പടിയിൽ "ക്രിസ്താബ്ദം 1905-ലെ പ. അന്തോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിലെ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങളാൽ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യപ്പെടുകയും" മറ്റും ചെയ്ത അബ്ദൽ മിശിഹാ എന്നത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (പ്ര. സ. II, 60).

3. 1928 – 1950 വരെ

ഇപ്രകാരം 1928-ലെ റിവ്യൂ വിധിവരെയുള്ള പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയുടെ വാദം അബ്ദൽ മിശിഹാബാവായെ 1905-ൽ മാറ്റി എന്നായിരുന്നു എന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണല്ലോ. അതിനുശേഷമുള്ള പ്രസ്താവനകളിലും മറ്റും "സ്ഥാനഭ്രംശ"കാലം 2 വർഷം കൂടി മുമ്പോട്ടു നീക്കി 1903-ൽ ആക്കിയിരിക്കയാണ്.

1. ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടി സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തതായി 1931-ൽ ആലുവായിൽവച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസുമായി നടന്ന സംഭാഷണത്തിലോ കുറുപ്പംപടി പ്രസംഗത്തിലോ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് പറഞ്ഞില്ല (ആലുവാ സംഭാഷണം സംബന്ധിച്ച് പിന്നാലെ കൂടുതൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്). മലങ്കരെ നിന്നും പട്ടമേൽക്കുവാൻ ചെന്നവർ അബ്ദള്ളാ ബാവായിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റതിനാൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കപ്പെട്ടവനല്ലെന്ന് പറവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് (1941-ലെ സുറിയാനി സഭാമാസിക, പുറം 227). ആദ്യത്തെ ആൾ നീക്കപ്പെടാതെതന്നെ രണ്ടാമതൊരാൾ വാഴിക്കപ്പെട്ടു എന്നു വരാമെന്ന് സത്യകാനോൻകൊണ്ടും തിരുത്തുകാനോൻ കൊണ്ടും (7:1) കാണാവുന്നതാകയാൽ ടി വാദത്തിന്റെ അർത്ഥരാഹിത്യം വ്യക്തമാണ്.

ഇതേപ്പറ്റിയും പിന്നാലെ കൂടുതൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്. അബ്ദൽ മിശിഹായെ ഒരു സുന്നഹദോസ് സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തതായി സഭയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു രേഖയുള്ളതായി അന്ന് സിംഹാസനാധിപനായിരുന്ന ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസിന് അറിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരികിൽ അത് എടുത്തു കാണിക്കാതെ ഈ അർത്ഥരഹിതമായ വാദഗതി സ്വീകരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്.

2. 1932 ആയപ്പോഴേക്കും "1905-ലെ സുന്നഹദോസ്" അപ്രത്യക്ഷമായി. തൽസ്ഥാനത്തേക്ക് 1903-ലെ സുന്നഹദോസ് നടപടി പകർപ്പ് മാർ യൂലിയോസ് വഴി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. "ഈ കല്പന തുർക്കി ഗവൺമെന്റിൽ നിന്ന് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാൻ വഴിയായി തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്" (സു. സ. മാ. 6:267) എന്നുപോലും പറയുന്നതിന് സങ്കോചമില്ലാത്തത് ശോചനീയമാണ്. ഏതായാലും മാർ യൂലിയോസിനു അയച്ചുകൊടുത്തത് പാത്രിയർക്കീസാണ് എന്നത്രെ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് (അദ്ദേഹത്തിന്റെ 1942-ലെ മൊഴി) എന്നുള്ളതും അത് പാത്രിയർക്കീസ് കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിപ്പോലും അതിൽ ഒന്നും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതും പരിഗണനാർഹമാണ്. ഏതായാലും മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടി പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയുടെ നാവായി പ്രസിദ്ധംചെയ്തുവന്ന സുറിയാനിസഭാ മാസികയിൽ അത് ആദ്യമായി 1932-ൽ പരസ്യം ചെയ്തു (1932-ലെ സുറിയാനി സഭാമാസിക, പുറം 227). 1903-ൽ നടന്നതായി പറയുന്ന സുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ, അതിനുശേഷം അതിഗൗരവമായ സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുപോലും, 29 വർഷക്കാലത്തെ അജ്ഞാതവാസം കഴിഞ്ഞ്, 1932-ൽ മാത്രമേ പകർപ്പുരൂപത്തിൽ പോലും സൂര്യപ്രകാശം കാണുന്നുള്ളു എന്നതും അർത്ഥവത്താണ്.

3. 1938-ൽ ഇപ്പോഴത്തെ തഹലൂപ്പായുടെ പ്രത്യേക അധികാരത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത "ദി സിറിയൻ ചർച്ച് ഓഫ് മലബാർ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ "1903-ൽ സഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ സുന്നഹദോസു കൂടി വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്തി അബ്ദൽ മിശിഹായെ മാറ്റുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു (പുറം 8). എല്ലാവരും കൂടി എന്ന ഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും (മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ മൂന്നു മാത്രമേ കൂടിയുള്ളു എന്ന് തഹലൂപ്പായുടെ 1942-ലെ മൊഴിയിൽ ഉണ്ട്).

4. 1929-ൽ എഴുതിയതായി 1938-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിൽ, സിറിയായിലെ ഒരു മെത്രാൻ സിംഹാസന ഡയറിയിൽ നിന്ന് എഴുതി എടുത്തത് എന്നു പറഞ്ഞ് ആരോ കൊണ്ടുചെന്നതിന്റെ, "ശരി തർജ്ജിമ"

എന്നത്രേ 1929-ൽ മൂസലിലെ ഒരു മജിസ്ട്രേട്ട് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. മേല്പ്പറഞ്ഞ 'ദി സിറിയൻ ചർച്ച് ഓഫ് മലബാർ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ അപ്പൻഡിക്സ് "എ" ആയി ചേർത്തിരിക്കുന്ന ടി രേഖയിൽ 1903 ഒക്ടോബർ 10 (കന്നി 27) -ാംനു സുന്നഹദോസു കൂടി അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സ്ഥാനഭ്രംശ കാര്യം തീരുമാനിച്ചതായി പറയുന്നു.

5. 1942 മകരത്തിൽ അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാച്ചൻ എഴുതി മഞ്ഞനിക്കര ദയറായിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത "പ്രത്യക്ഷസത്യം" II - 44-ൽ "1903-ൽ ..... സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി അദ്ദേഹത്തെ (അബ്ദൽ മിശിഹായെ) സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി" എന്നു പറയുന്നു.

6. 1942-ൽ യൂലിയോസ് തിരുമേനിയെ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ നൽകിയ മറുപടി ഇതിൽനിന്നെല്ലാം എത്രമാത്രം വ്യത്യസ്തമാണെന്നു കാണുക!

ചോദ്യം - അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ "എന്നുവരെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു?

ഉത്തരം - 1903 ആഗസ്റ്റിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായി.

ചോ - അദ്ദേഹം എങ്ങനെയാണ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായത്?

ഉ - ആഗസ്റ്റിൽ സുന്നഹദോസ് കൂടി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതാണ്."

പക്ഷേ പകർപ്പ് പറയുന്നത് ഒക്ടോബറിൽ എന്നാണ്.

7. 1932-ലെ സുറിയാനിസഭാ മാസിക 227-ാം പുറത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്ന "സുന്നഹദോസ് നടപടി" പകർപ്പിൽ 1903 തുലാം 10-ാംനു ഈ സുന്നഹദോസ് കൂടി ആലോചിച്ചു മേൽപ്പറഞ്ഞ (അബ്ദൽ മിശിഹായെ നീക്കിയതായിട്ടുള്ള) നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നു.

8. 1917-ൽ ചരിത്രമെഴുതിയപ്പോൾ 1895 മുതൽ 1905 വരെ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് സിംഹാസനാധിപനായി നിർബാധം ഭരിച്ചുവന്നതായും മറ്റും എഴുതിയ ബ. അപ്രേം റമ്പാച്ചൻ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ കയറിയപ്പോൾ, 1942 മേടം 3-ാം തീയതിയിലെ കല്പനയിൽ 1903-ൽ സുന്നഹദോസ് അബ്ദൽ മിശിഹായെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ഉണ്ടാവാൻ ഇടയായത് പ. സഭയുടെ സുന്നഹദോസു കൂടി സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ മാത്രമാണെന്ന് എത്രയും സ്പഷ്ടമല്ലയോ?

4.

1. 1895-ൽ 19-ാമത്തെ സുന്നഹദോസും 1906-ൽ 20-ാം സുന്നഹദോസും

നടന്നതായി സിംഹാസന ഡയറിയും മറ്റു റിക്കാർഡുകളും പരിശോധിച്ച് ചരിത്രമെഴുതിയ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ടി ചരിത്രം II-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നു. സിംഹാസനഡയറി പലതില്ല, ഒന്നേ ഉള്ളൂ എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതിൽ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഓരോ സുന്നഹദോസ് നടപടിയുടെയും ഉള്ളടക്കവും വിഷയവും എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും ടി സുന്നഹദോസുകൾക്ക് തുടർച്ചയായി ക്രമനമ്പരുകൾ ഇട്ടുപോരുകയല്ലാതെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പല ക്രമനമ്പരുകൾ ഇടുക സംഭവ്യമല്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് 1917-ൽ ചരിത്രമെഴുതിയപ്പോൾ 19-ാമത്തെ സുന്നഹദോസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ വാഴിക്കുന്നതിന് 1895-ലും 20-ാമത്തെ സുന്നഹദോസ് അബ്ദള്ളാ ബാവായെ വാഴിക്കുന്നതിന് 1906-ലും കൂടിയെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് സത്യമായിരിക്കെ അതിനിടയ്ക്ക് അതായത് 19-ാമത്തെ സുന്നഹദോസിനും 20-ാമത്തെ സുന്നഹദോസിനുമിടയ്ക്ക് മാർ യൂലിയോസ് പറയുംപ്രകാരം 1903-ൽ മറ്റൊരു സുന്നഹദോസ് കൂടി ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു എങ്കിൽ അതു പത്തൊമ്പതാമത്തെ സുന്നഹദോസ് ആകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!!

2. ടി "സ്ഥാനഭ്രംശം" സംബന്ധിച്ച് ഒടുവിൽ കാണുന്നത് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനത്തു നിന്നും 1950 ജൂലൈയിൽ പുറപ്പെട്ട "സഭാചന്ദ്രിക"യിൽ ആണ്. അതിൽ "ആ വി. പാത്രിയർക്കീസ് (അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ) ആകട്ടെ 1905-ൽ വി. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനാകുകയും" എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ചന്ദ്രിക, 3:113). 1905-ലും അദ്ദേഹം വി. പാത്രിയർക്കീസായിത്തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നും അന്നുവരെയെങ്കിലും മാർ യൂലിയോസും മറ്റും പറയുംപ്രകാരം യാതൊരുവിധ ഭ്രഷ്ടോ മുടക്കോ മാറ്റലോ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും സ്പഷ്ടമായി അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാച്ചന്റെ കക്ഷി സമ്മതിക്കുന്നതായി വ്യക്തമാകുന്നു. 1932 മുതലുള്ള നവീനവാദഗതി ആലുവാ സെമിനാരിയിലും മറ്റും വേണ്ടത്ര ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരിക്കുമെന്ന് ചന്ദ്രികയിലെ ഈ പ്രസ്താവന കൊണ്ട് അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ വാദവും തർക്കവും എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ട് വർഷങ്ങൾ പത്ത്, അൻപതോളമായി. എന്നിട്ടും സുന്നഹദോസ് കൂടിയത് "1905-ാംമാണ്ടിടയ്ക്കാണ്" "1905-ലാണ്, "ആണ്ടു നിശ്ചയമില്ല", 1906 മേടത്തിൽ "മലയാളം വിടുന്നതുവരെ അതേപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ...", "80 (1905) മേടത്തിലാണ്", "1903-ലാണ്", "1903 ആഗസ്റ്റിലാണ്", "1903 ഒക്ടോബർ 10 (കന്നി 27)-ാം തീയതിയാണ്", "1903 തുലാം 10-ാം തീയതിയാണ്." ... എന്നെല്ലാം പറയുന്നതിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നത് ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഒരു സുന്നഹ

ദോസ് കൂടുകയോ ആലോചിക്കുകയോ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നല്ലയോ? അബ്ദൽ മിശിഹാ (മിശിഹായുടെ ദാസൻ) യെ സംബന്ധിച്ച മേൽകണ്ട ആരോപണങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ സ്മരണയിൽ വരുന്നത് 1920 വർഷങ്ങളോളം മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യജമാനനായ മിശിഹാതമ്പുരാൻ സന്നദ്രീം (സുന്നഹദോസ്) മിന്റെ മുമ്പിൽ "കുറ്റവാളിയായി" നിൽക്കുമ്പോൾ സ്വജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായ പരസ്പരവിരുദ്ധവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ വ്യാജസാക്ഷിമൊഴികളല്ലയോ? യജമാനന് എതിരായിട്ടുള്ള സാക്ഷികൾ ഉണ്ടായി എങ്കിൽ ദാസനു എതിരായും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു തിട്ടമാണല്ലോ... "..... ദാസൻ യജമാനനു മീതെയല്ല... യജമാനനെപ്പോലെയാകുന്നതു ദാസനു മതി... മറച്ചുവെച്ചത് ഒന്നും വെളിപ്പെടാതെയും ഗൂഢമായതൊന്നും അറിയാതെയും ഇരിക്കയില്ലാ" (മത്താ. 10:24-26). സത്യം എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞശേഷവും അതിനോട് എതിർക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിരോധമായ പാപമാകുന്നു എന്ന് ഓർക്കണമേ. തന്റെ നില തെറ്റെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും മനഃസാക്ഷിയെ വച്ചുകൊണ്ട് അതിൽത്തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് സത്യത്തോട് എതിർക്കുന്നത് ദൈവത്തോടുള്ള എതിർപ്പു തന്നെയാണ്. ഇനിയും ദൈവത്തോട് എതൃക്കയോ!

അദ്ധ്യായം 4

മുടക്കുസുന്നഹദോസ് സംബന്ധിച്ച സകല പ്രസ്താവനകളും പരസ്പരവിരുദ്ധം

1. മുടക്കു സുന്നഹദോസിലേക്കുള്ള ക്ഷണം

എ. മലങ്കരസഭയെ "അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കയും മലങ്കരസഭ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു പോൽ! "മുടക്ക് സാധുവോ അസാധുവോ" എന്ന പേരിൽ പാമ്പാക്കുട മൽപാനച്ചന്റെ പ്രസ്സിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി 12-9-1912-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ലഘുലേഖയിൽ അബ്ദൽ മിശിഹായെ മുടക്കിയതായി പറയുന്ന സുന്നഹദോസിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിക്കു പോയി സംബന്ധിപ്പാൻ കഴിയാഞ്ഞതിനാൽ "അദ്ദേഹം എഴുത്തു മൂലം സമ്മതിക്കയും ഈ സമ്മതം.... കോജാ അന്തൂൻ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തു" (പുറം 15) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തെ ഇപ്പോഴത്തെ ട്രസ്റ്റിയുടെ വക മുളന്തുരുത്തി പി. റ്റി. പ്രസ്സിൽ നിന്നും 1931 ധനു 20-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി 1-ാം നമ്പരായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ലഘുലേഖയിലും മേൽപ്രകാരംതന്നെ പറഞ്ഞശേഷം "ആ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയത്തെ ആദരിച്ച് മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ഒരു കൽപന ഇടവകപ്പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്" (പുറം 11) എന്നുകൂടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1932-ലെ ടി കക്ഷിനാവായ സുറിയാനിസഭാമാസിക 6:267-ലും 1950-ലെ ടി കക്ഷിനാവായ സഭാചന്ദ്രിക 7-ാം ലക്കത്തിലും ഇതുതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. ചന്ദ്രിക പറയുന്നത് "സുന്നഹദോസ് കൂടുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിക്കയും വിവരം മലങ്കരസഭയെ അറിയിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കര സുറിയാനിസഭ അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നത് കാനോൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം സമ്മതപത്രം മൂലമാണ്" എന്നത്രെ. 1929-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ ഇഗ്നാത്യോസ് സൊസൈറ്റി വകയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത "വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാനും കാതോലിക്കാ പ്രതിഷ്ഠയും" എന്ന ലഘുലേഖയിൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ നീക്കിയ "ആ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയത്തെ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ആദരിച്ച് ഒരു കൽപന ഇടവകപ്പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്" (പുറം 2) എന്നു പറയുന്നു. പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ മേൽപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നത്: അബ്ദൽ മിശിഹായെ മാറ്റുകയോ മറ്റോ ചെയ്യുന്നതിലേക്കായി ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു എങ്കിൽ അത് മലങ്കരസഭയെ അറിയിക്കുമായിരുന്നു എന്നും, ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടി മാറ്റി എന്നു വരികിൽ അത് അന്നുതന്നെ ഇവിടെ അറിയിക്കുകയും സഭാഇടവകപ്പത്രിക

യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നും അതിനെ മലങ്കരസഭ അംഗീകരിച്ചു എന്നു വരികിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി ടി സുന്നഹദോസിനെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം മാറ്റിയതിനെ സംബന്ധിച്ചും കൽപന പുറപ്പെടുവിച്ചു വിവരം സഭാംഗങ്ങളെ അറിയിക്കുമായിരുന്നു എന്നുമുള്ള അവരുടെ സമ്മതമാണ്. അതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രകാരമുള്ള ക്ഷണവും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും കൽപനകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാത്തപക്ഷം അതിൽ പറയുന്നപ്രകാരം ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടുകയോ മാറ്റുകയോ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രസ്താവനകൾ തെളിയിക്കുമോ?

(ബി) 1905 വരെ സിംഹാസനനഷ്ടം സംഭവിച്ചു യാതൊരറിവുമില്ല. 1903-ൽ നടന്നതായി പറയുന്ന സുന്നഹദോസിലേക്കുള്ള “ക്ഷണക്കത്തിന്” ഇവിടെനിന്നും അയച്ച മറുപടി അവിടെ സമയത്തിന് മൂസൽകാരൻ അന്തൂന് കിട്ടിയെന്നും, അതിനുശേഷം ഒക്ടോബർ 10 (കന്നി 27) -ാംനു സുന്നഹദോസ് കൂടി അബ്ദൽ മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റി എന്നും, ആ വിവരം ഇവിടെ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കൽപനയും ഇടവകപ്പത്രികയും മൂലം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാണല്ലോ പറയുന്നത്. എന്നാൽ അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ “സിംഹാസനനഷ്ടം” സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും ആദ്യമായി ഇടവകപ്പത്രികയിൽ കാണുന്നത് 1905 ഇടവത്തിൽ മാത്രമാണ്. 1905-ൽ ഫർമാൻ നഷ്ടത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ തന്നെയും ഇടവകപ്പത്രിക പറയുന്നത് സിംഹാസനം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നല്ല. എന്നാലോ “അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന (“വാണുകൊണ്ടിരുന്ന” എന്നുമല്ല) രണ്ടാമത്തെ അബ്ദൽ മിശിഹാ എന്നു പേരായ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനിയെ തുർക്കി ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരിക്കുന്നു. ... ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന കാരണം രാജദ്രോഹമാണത്രെ...” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തുർക്കിയുടെ പ്രവർത്തിയെ, സുൽത്താന്റെ അതിനീചമായ കയ്യേറ്റവും സഭയോടു ചെയ്ത അക്രമവും ആയി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. മേൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ പറയുന്നപ്രകാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം സഭാനാവായ ഇടവകപ്പത്രികയിൽ അതിനു കടകവിരുദ്ധമായി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുക സംഭവ്യമോ? “കാണാൻ പോകുന്ന പൂരം കേട്ടറിയേണ്ടതില്ല” എന്ന് പറയുംപ്രകാരം ഇത് ഊഹാപോഹം കൊണ്ട് തീരുമാനിക്കേണ്ടതില്ല. മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കൽപനയും ഇടവകപ്പത്രികയിൽ പ്രസ്താവനകളും ഉണ്ടെങ്കിൽ

അവ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്ന കക്ഷി എന്തുകൊണ്ട് എടുത്തുകാണിക്കുന്നില്ല?

സി. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ തഹലൂപ്പാ മാർ യൂലിയോസിനെ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ സ്ഥാനഭ്രംശ സുന്നഹദോസിലേക്ക് മലങ്കരസഭയെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് "... അങ്ങിനെ ക്ഷണം അയച്ചില്ല" എന്നാണ് എത്രയും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞത്. എങ്കിലും പലർക്കും കിട്ടി പോൽ!

ഡി. അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സിംഹാസനനഷ്ടം സംബന്ധിച്ച്, അന്നു സിംഹാസനപ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ മലയാളത്തു താമസിച്ച് എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഔദ്യോഗികമായി നടത്തിവന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, 1906 മേടത്തിൽ സിറിയായിക്കു പോയതുവരെ യാതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്ത്, 1918-ക്ക് കൊല്ലം 1094 വൃശ്ചികം 29-ാംനു മൊഴി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അന്നുവരെ അതു സംബന്ധിച്ച് ഔദ്യോഗികമായ യാതൊരുവിധ അറിവും ഇല്ലെന്ന്, അതായത് അങ്ങനെ ഒരു സുന്നഹദോസ് 1906 വരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് എത്രയും സ്പഷ്ടമാണ്.

2. "സുന്നഹദോസി"ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ആര്?

അദ്ധ്യക്ഷൻ ആരെന്നു "സുന്നഹദോസ് നടപടിയുടെ അടയാളസഹിതം പകർപ്പിൽ പറയുന്നില്ല; സാധാരണ ഏതു യോഗനടപടിയിലും കാണുന്നപ്രകാരം അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന് എഴുതി ആരും ഒപ്പുവച്ചിട്ടുമില്ല. ഈ സംഗതികൾ പിന്നാലെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട് - (എ) ടി "സുന്നഹദോസി"ലെ "അഗ്രാസനർ മൂസലിലെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബഹനാം മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്" എന്ന് അക്കാലത്തെ "തഹലൂപ്പാ" ആയിരുന്ന ഒസ്താത്തിയോസ് 1094 വൃശ്ചികം 27-ാംനു വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം വന്ന തഹലൂപ്പാ മാർ യൂലിയോസ് "അടയാളസഹിതം" കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന "1903-ലെ സുന്നഹദോസ്" നടപടി പകർപ്പിൽ, സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചു നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി ഒപ്പു വച്ചവരായി അഞ്ചു പേരുടെ പേരുകൾ കാണുന്നുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പേരു കാണുന്നില്ല. ഈ അഞ്ചുപേരെ കൂടാതെ മറ്റാരും സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു മാർ യൂലിയോസ് 1942-ൽ മൊഴി കൊടുത്തപ്പോൾ വ്യക്തമായി സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ബി. അതിലേറെ നേരമ്പോക്കായിരിക്കുന്നത് ടി ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസ്തുത "സുന്നഹദോസിൽ" സംബന്ധിക്കപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് അതിന്റെ അടയാളസഹിതം പകർപ്പുതന്നെ വിളിച്ചുപറയുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ച് ഒപ്പു വച്ചതായി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന അഞ്ചുപേരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരില്ല.

സുന്നഹദോസ് കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നീട് രണ്ടു മൂന്നു മാസക്കാലത്തിനിട യിൽ കുസ്തന്തീനോസ്പോലീസിലെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ടി "സുന്നഹ ദോസി"ന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു സമ്മതം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി രേഖ പ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷം അതിന്റെ പിന്നാലെ ഏഴാമത്തെയാളായിട്ടാണ് ദീവന്നാസ്യോസ് ബഹനാം പേരെഴുതി "ടി സുന്നഹദോസ് അഭിപ്രായ പ്പെട്ട് ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതിനു കീഴ്പ്പെട്ടു ഞാൻ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നിങ്ങനെ എഴുതി ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് "അടയാളസഹിതം പകർപ്പി"ൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ "സുന്നഹദോസി"ൽ സംബന്ധിക്കാത്ത ആളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന സുന്നഹദോസിലത്രെ അബ്ദൽ മിശി ഹായെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തത് എന്നു കാണുന്നു! എത്ര വിചിത്രം!!

സി. "സ്ഥാനഭ്രംശസുന്നഹദോസി"ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ കൂറിലോസ് ഗീവറുഗീസ് മെത്രാൻ ആയിരുന്നു എന്ന് മാർ യൂലിയോസിന്റെ അരമന യായ മഞ്ഞനിക്കര ദയറായിൽ നിന്നും അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാച്ചൻ 1942-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പ്രത്യക്ഷസത്യം II 44-ാം പുറത്തു പറയുന്നു. എന്നാൽ സുന്നഹദോസ് നടപടിയുടെ അടയാളസഹിതം പകർപ്പിൽ പേരെഴുതി ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇദ്ദേഹ ത്തിന്റെ പേര് ആദ്യവും അല്ല അവസാനവും അല്ല. ആകെ അഞ്ചു പേരു ള്ളതിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റേതു നാലാമത്തേതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെല്ലാം അദ്ധ്യക്ഷൻ, അംഗങ്ങൾ എല്ലാം ഒപ്പുവച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം ഒടുവിലായി ട്ടാണ് ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നത്. അറബിദേശത്തു നേരെ മറിച്ചാണ് എന്നു വയ്ക്കുക. ഏതായാലും അദ്ധ്യക്ഷൻ പേരെഴുതി ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നത് ആദ്യമോ അവസാനമോ അല്ലാതെ ഇടയ്ക്കു വരുന്നത് എങ്ങിനെ എന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പേരു മറ്റാരും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി അറി വില്ലാത്തതിനാൽ ഈ ഭാഗം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

3. സുന്നഹദോസിലെ അംഗങ്ങൾ ആരെല്ലാം

എ. "മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും" എന്ന്:- പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനവു മായുള്ള എഴുത്തുകുത്തു കാര്യങ്ങളിൽ എന്നുവേണ്ട സഭാസംബന്ധ മായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും തന്നെ ഒരു പ്രഥമ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്ന ആളും പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ പ്രമുഖ നേതാവും ട്രസ്റ്റിയുമായിരുന്ന കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ നിസ്സംശയം പറയുന്നു. 1916-ക്കു കൊല്ലം 1092 ധനു 10-ാംനു വിസ്താരമദ്ധ്യേ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്:- അബ്ദൽ മിശി ഹായെ മാറ്റാൻ "മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും സുന്നഹദോസു കൂടി ആ സുന്ന ഹദോസിലാണ് മാറ്റിയത്" എന്നാണ് അക്കാലത്തു സിറിയായിൽ പതി മൂന്നു മേല്പട്ടക്കാരിൽ കുറയാതെയും മലയാളത്ത് നാലു മേല്പ്പട്ടക്കാരും അങ്ങനെ നമ്മുടെ സഭയിൽ പതിനേഴിൽ കുറയാതെ മേൽപ്പട്ടക്കാരു

ണ്ടായിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും സിദ്ധിക്കുന്നത് ഈ പതിനേഴു പേരും ഉൾപ്പെട്ട സുന്നഹദോസ് കൂടി തീരുമാനിച്ചാണ് മാറ്റിയത് എന്നാണല്ലോ!

ബി. ഒൻപതു മേൽപ്പട്ടക്കാർ നേരിട്ടും മലങ്കരസഭ സമ്മതപത്രം മുഖേനയും സംബന്ധിച്ചുവത്രെ:- മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ ആസ്ഥാനത്തുനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന പാത്രിയർക്കീസ്പക്ഷം നാവായ "ചന്ദ്രിക" "ടി സുന്നഹദോസി"ൽ മലങ്കരസഭ സംബന്ധിച്ചത് കാനോൻ നിർദ്ദേശാനുസരണം സമ്മതപത്രം മുഖേനയാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം അതിൽ നേരിട്ടു സംബന്ധിച്ചവരായി ഒന്ന്, രണ്ട് എന്നു നമ്പർ കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഒമ്പതുപേരുടെ പേരുകൾ ചേർത്തിരിക്കുന്നു (3:7 കവർ 3-ാം പുറം).

സി) ടി "സുന്നഹദോസിൽ" മലങ്കരസഭയുടെ പ്രതിനിധിയായി "കോജാ അന്തൂൻ" സംബന്ധിക്കുകയും മലങ്കരസഭയുടെ സമ്മതപത്രം വായിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും "ടി സുന്നഹദോസ്" തീരുമാനത്തെ ആദരിച്ച് അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് കൽപന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അന്നത്തെ ഇടവകപ്പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നും പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തെ ട്രസ്റ്റിയുടെ വക മുളന്തുരുത്തി പി. റ്റി. പ്രസ്സിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലഘുലേഖ (നമ്പർ I, പുറം II) യിലും മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുവന്ന സുറിയാനിസഭാമാസിക (പു. 6, പേ. 207) യിലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ മേൽപ്രകാരം സുന്നഹദോസ് തീരുമാനമോ സുന്നഹദോസ് തന്നെയോ ഉണ്ടായതായോ സമ്മതപത്രമോ പ്രതിനിധിയെയോ അയച്ചതായോ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഇടവകപത്രികയിൽ യാതൊരുവിധ പ്രസ്താവനയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കോജാ അന്തൂൻ എന്നല്ല യാതൊരുവനും ഒരുവന്റെയും പ്രതിനിധിയായി സംബന്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മാർ യൂലിയോസിന്റെ "പകർപ്പു" പോലും ഖണ്ഡിതമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. 5 മേൽപ്പട്ടക്കാർ മാത്രം സംബന്ധിച്ചതായിട്ടത്രേ അതിൽ പറയുന്നത്. ഇടവകപത്രികയിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവന ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും അതു കാണിച്ചുതരുന്നതിനു സാദരം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നേരേമറിച്ച് അബ്ദൽ മിശിഹായ്ക്ക് 1905-ൽ ഉണ്ടായ ഫർമാൻ നഷ്ടം കേവലം അവിചാരിതവും അനീതിപരവും സുൽത്താൻ സഭയോടു ചെയ്ത ഒരു കയ്യേറ്റവുമാണെന്ന് 1905-ലെ ഇടവകപത്രിക 93-96 പുറങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

ഡി) ഒമ്പതുപേർ മാത്രമാണ് സംബന്ധിച്ചത് എന്ന്:- 1932-ലെ പാത്രി

യർക്കീസുകക്ഷിനാവായ സുറിയാനിസഭാമാസിക 229-ാം പുറത്ത് "ടി സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചവരുടെ ഒരു പട്ടികയുണ്ട്. അതിൽ ഒമ്പ തുപേർ നേരിട്ടു സംബന്ധിച്ചതായി പറയുന്നു. നേരിട്ടല്ലാതെ സമ്മതപത്രം മുഖേനയോ പ്രതിനിധികൾ മുഖേനയോ മറ്റോ ഒരുവനും അതിൽ സംബ ന്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അനിഷേധ്യമാംവണ്ണം അതിൽനിന്ന് വ്യക്തമായി കാണാം. അതിൽ സംബന്ധിച്ചവരായി പേരു ചേർത്തിരിക്കുന്ന കൂട്ട ത്തിലും "കോജാ അന്തൂനി"ന്റെ പേരില്ലെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്.

ഇ) അഞ്ചു പേർ നേരിട്ടും നാലു പേർ പ്രതിനിധികൾ മുഖേനയും സംബന്ധിച്ചു എന്ന്:- 1929-ൽ "സസ്പെൻഷൻ കേസ്സി"ൽ ഇപ്പോഴത്തെ തഹലൂപ്പാ മാർ യൂലിയോസ് ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് അഞ്ചു മെത്രാന്മാരും മറ്റു നാലു മെത്രാന്മാരുടെ പ്രതിനിധികളും അങ്ങനെ ഒമ്പതു പേർ ചേർന്ന് സുന്നഹദോസ് കൂടി അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ മാറ്റി എന്നാണ്.

എഫ്) അഞ്ചു മേല്പട്ടക്കാർ മാത്രമാണ് സംബന്ധിച്ചത് എന്ന്:- മാർ യൂലിയോസ് ഔദ്യോഗിക അധികാരത്തോടുകൂടി "ദി സിറിയൻ ചർച്ച് ഓഫ് മലബാർ" എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ഇംഗ്ലീഷ് ലഘുലേഖ യുടെ ഒടുവിൽ അപ്പെൻഡിക്സ് എ ആയി പ്രസ്തുത "സുന്നഹദോസി" ന്റെ ഒരു അടയാളസഹിതം പകർപ്പ് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അഞ്ചു മേല്പ ട്ടക്കാർ മാത്രം ചേർന്ന് സുന്നഹദോസ് കൂടി തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തതാ യിട്ടാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അഞ്ചു പേരും ഒപ്പു വെച്ച് "സുന്നഹദോസ്" നടപടികൾ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം പിന്നീട് മറ്റു നാലു പേർ ടി അഞ്ചു പേർ ചെയ്തതായി പറയുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ സമ്മതിച്ച് ഒപ്പു വെച്ചതായും അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ ഭാഷയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഏതായാലും ഒടു വിൽ (1942-ൽ) മാർ യൂലിയോസിനെ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ ഇതിനനുസര ണമായി 5 പേർ മാത്രമാണ് സുന്നഹദോസ് കൂടിയത്. നാലു പേർ പിന്നീട് ചെന്ന് സമ്മതം വച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത് എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ 'എല്ലാ മെത്രാന്മാരും (17-ഉം)' ചേർന്ന് സുന്നഹദോസ് കൂടി എന്നു പറഞ്ഞ് ഇപ്പോൾ അഞ്ചായി.

ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വി. സഭയുടെ ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് കൂടുകയാണെങ്കിൽ (അന്നു സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു 17 മേല്പ്പട്ടക്കാർ ആണ്) അതിൽ ആരെല്ലാം ഭാഗഭാക്കുകളായി എന്ന് യാതൊരു സംശയത്തിനും വകയില്ലാത്തവിധം അത് സംബന്ധമായ രേഖ കളിൽ വ്യക്തമായി കാണുന്നതല്ലയോ? ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പല സംശ യങ്ങളും വാദങ്ങളും ഉണ്ടായശേഷമെങ്കിലും അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ പോലും യാതൊരു ലെക്കും ഇല്ലാതെ - എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും കൂടി സുന്നഹദോസ് കൂടി, ഒൻപതു മേൽപ്പട്ടക്കാരും മറ്റു ചിലരുടെ പ്രതി നിധികളും ചേർന്ന് സുന്നഹദോസ് കൂടി, ഒമ്പതു മേല്പട്ടക്കാർ മാത്രം

കൂടി, അഞ്ചു മേൽപട്ടക്കാരും നാലു പേരുടെ പ്രതിനിധികളും കൂടി, അഞ്ചു മേൽപ്പട്ടക്കാർ മാത്രം കൂടി എന്നിങ്ങനെ പരസ്പരവിരുദ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് എന്തെന്ന് വായനക്കാർ ചിന്തിച്ച് തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളുകയാണ് ഉത്തമം. "കക്കാൻ പഠിച്ചാൽ നിൽക്കാൻ പഠിക്കണം" എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

4. സ്ഥാനഭ്രംശകാരണം

1905-ൽ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തതായി 1928-ലെ റിവ്യൂ വിധി വരെയും, 1903-ൽ ചെയ്തതായി റിവ്യൂവിനുശേഷവും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്ത് സുൽത്താൻ രാജദ്രോഹകുറ്റം ആരോപിച്ച് ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചു എന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണവും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല.

1. ഭരണസംബന്ധമായ ക്രമക്കേടുകളാണ് കാരണം എന്ന്:- ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് അപ്രേം റമ്പാനായിരുന്ന കാലത്ത് 1917-ൽ എഴുതി പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ചരിത്രത്തിൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ "ഭരണസംബന്ധമായ ക്രമക്കേടുകൾ" നിമിത്തം പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും നീക്കപ്പെട്ടതായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇത് ഇപ്പോഴത്തെ ബേയ്റൂട്ടിലെ മെത്രാൻ അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാനായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് 1942-ൽ തഹലൂപ്പായുടെ അരമനയിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പ്രത്യക്ഷസത്യം II, 47-ാം പേജിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

2. വിശ്വാസവിപരീതവും നടപടിപ്പിശകുമാണ് കാരണമത്രെ:- പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തെ നേതാവും ട്രസ്റ്റിയുമായിരുന്ന മി. സി. ജെ. കുര്യനെ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് 1916-ന് കൊ. 1092 ധനു 22-ാംനു വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ "വേദവിപരീതംകൊണ്ടും നടപടിപ്പിശകുകൊണ്ടുമാണ്" അബ്ദൽ മിശിഹായെ മാറ്റിയതെന്നും നടപടിപ്പിശകുകൾ എന്തെന്നും വിശ്വാസവിപരീതം എന്തെന്നും (details) അറിഞ്ഞുകൂടാ" എന്ന് ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ടി യാണ്ട് കുംഭത്തിൽ സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും വിദഗ്ദ്ധ ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന കോനാട്ടു മല്പാനച്ചനെ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ "വിശ്വാസവിപരീതമുണ്ടായിട്ടാണു നീക്കം ചെയ്തെന്നെനിക്കറിയാം. എന്തെല്ലാമാണത് എന്നെനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ" എന്നു ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്ത് തഹലൂപ്പാ ആയിരുന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, 1918-ക്ക് കൊല്ലം 1094-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹായെ മാറ്റിയതു സംബന്ധിച്ചും വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്: അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കു വളരെ കലക്കം ഉണ്ടാക്കി വിശ്വാസവിരോധം ചെയ്തു. ഇവയാണ് അബ്ദൽ മിശിഹായ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന കുറ്റം" എന്നത്രേ. അബ്ദൽ മിശിഹാ വിശ്വാസവിരോധം എന്താണ് കാണിച്ച

തെന്നു ചോദിച്ചതിന് അദ്ദേഹം "മിദിയാറ്റ് പോയി ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. അതാണ്" എന്നായിരുന്നു ഉത്തരം. ഇക്കാലത്തൊന്നും അബ്ദൽ മിശിഹായെ ചിത്തഭ്രമം നിമിത്തമോ മദ്യപാനം നിമിത്തമോ മാറ്റിയതായോ അദ്ദേഹത്തിന് ചിത്തഭ്രമമുണ്ടായിരുന്നതായോ ഇവരാരും പറയുന്നില്ല എന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

3. മാറ്റിയത് ചിത്തഭ്രമം നിമിത്തം എന്ന്:- 1928-ലെ റിവ്യൂ വിധിക്കു ശേഷം സ്ഥാനഭ്രംശകാരണത്തിനും ഒരു വിഭ്രമമുണ്ടായി അത് ചിത്തഭ്രമമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. "അദ്ദേഹം (അബ്ദൽ മിശിഹാ) ചിത്തഭ്രമമുള്ളവനും ഇടവും വലവും തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലാത്തവനും" ആയിരുന്നു എന്ന് 1931-ലെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി തങ്ങളുടെ നാവായിരുന്ന "സുറിയാനിസഭാമാസിക" 227-ാം പുറത്ത് പറയുന്നു. "ഭ്രാന്തനായ ഒരാളെ സഭയുടെ തലവനായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നല്ലതല്ലെന്നു കാണുകയാൽ" അബ്ദൽ മിശിഹായെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി എന്ന് 1942-ൽ തഹലൂപ്പായുടെ ആസ്ഥാനമായ മഞ്ഞനിക്കര നിന്നും അബ്ദൽ ആഹാദു റമ്പാൻ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പ്രത്യക്ഷസത്യം 44-ാം പുറത്തു പറയുന്നു. ഇതുതന്നെ മാർ യൂലിയോസ് 1942-ൽ സമുദായക്കേസിൽ വിസ്തരിച്ചപ്പോഴും സത്യം ചെയ്തു ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ "ചിത്തഭ്രമം" "സുന്നഹദോസ്" (1903-ലെ) കൂടുന്നതിന് ആറേഴു കൊല്ലം മുമ്പു തന്നെ തുടങ്ങി. സുഖക്കേട് ക്രമേണ വർദ്ധിച്ച് സുന്നഹദോസിന് രണ്ടു മൂന്നു വർഷം മുമ്പു തന്നെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തിനടുത്ത ജോലികൾ ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതായി എന്ന് മാർ യൂലിയോസ് മൊഴിയിലും എന്നാൽ "1895-ൽ സിംഹാസനാരൂഢനായ ആ പിതാവ് 8 കൊല്ലത്തോളം (1903) വരെ ഭരണം നടത്തിയശേഷം ചിത്തഭ്രമബാധിതനായിത്തീർന്നു" എന്ന് മാർ യൂലിയോസിന്റെ ആസ്ഥാനത്തുനിന്നും 1942-ൽ പുറപ്പെട്ട പ്രത്യക്ഷസത്യം II, 44-ലും പറയുന്നു.

4. ചിത്തഭ്രമം നിമിത്തം താനെ ആത്മീയ വരങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി എന്നും:- അബ്ദൽ മിശിഹാ സുബോധരഹിതനായിത്തീർന്നു എന്നും തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനവും മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനവും കശീശാസ്ഥാനവും എന്നുവേണ്ട സകല ആത്മീയ നൽവരങ്ങളും സ്വയമേവ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു എന്നും മാർ യൂലിയോസ് 1942-ൽ സമുദായക്കേസിൽ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഈ പ്രസ്താവിച്ചതിന് വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന സുന്നഹദോസ് അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സകല ആത്മീയ നൽവരങ്ങളും "നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി" എന്നുള്ള വിവരം പ്രഖ്യാപിക്കുകയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പകർപ്പിൽ കാണുന്ന പ്രകാരമുള്ള പല എതിർ നടപടികൾക്കും മുൻകൂട്ടി കരുതി പ്രവർത്തി

ച്ചത് എന്തിനെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “അബ്ദൽ മിശാഹാ പാത്രിയർക്കീസുമായി യോജിച്ച് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുകയാണ് നല്ലതെന്ന് സുൽത്താൻ... നിർബന്ധമായി പറയുന്നു” എന്ന് കോജാ അന്തൂൻ 1906 മേടം 7-ാംനു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. വ്യർത്ഥനായ ഭ്രാന്തനെ പാത്രിയർക്കീസായി സ്വീകരിപ്പാനായിരിക്കുമോ സുൽത്താൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതും!!!

5. 1912-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ മലയാളത്ത് എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുമ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തുനിന്നും, പി. പി. തോമസ് ആദിയായി നാലു പേർ ചേർന്ന് “അബ്ദൽ മിശിഹാ ഇപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസോ വേഷധാരിയോ” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലഘുലേഖ 3-5 വരെ പുറങ്ങളിൽ അബ്ദൽ മിശിഹായിൽ ആരോപിച്ചിരുന്ന കുറ്റങ്ങൾ; ദുഷ്ടവിചാരം, പ്രസ്സ് ദാനം കൊടുത്തു, പൊതുസ്വത്തു വിറ്റു, ഭണ്ഡാരം മാന്തി, കള്ളനെ മെത്രാനാക്കി, വട്ടിപ്പണം ആവശ്യപ്പെട്ടു, മലയാളത്തെ മെത്രാന്മാരോട് പണം ആവശ്യപ്പെട്ടു, ലഹരിപ്രിയൻ, പാക്കിൽ പള്ളി മുസൽമാന്മാർക്ക് കൊടുത്തു ഇങ്ങനെ ഒമ്പതാണ്. 1917 മുതൽ ആരോപിച്ചു കാണുന്ന വേദവിപരീതവും റിവ്യൂവിധിക്കുശേഷം ആരോപിച്ചു കാണുന്ന ചിത്തഭ്രമവും വളരെ അധിക്ഷേപിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള 1912-ലെ രേഖയിലും അതിനു മുമ്പുള്ള പ്രസ്താവനകളിലും കാണുന്നില്ല. വേദവിപരീതവും നടപടിപ്പിശകും നിമിത്തം മാറ്റി എന്ന് ഒരു കൂട്ടർ, ഭരണസംബന്ധമായ ക്രമക്കേടുകൾ നിമിത്തം മാറ്റി എന്ന് മറ്റൊരു കൂട്ടർ! ചിത്തഭ്രമം നിമിത്തം മാറ്റി എന്നു വേറൊരു കൂട്ടർ, ചിത്തഭ്രമം നിമിത്തം താനെ വ്യർത്ഥനായിതീർന്നു എന്നും മറ്റും വേറെ ചിലരും വാദിച്ചുവരുന്നത് ബഹു വിചിത്രം തന്നെ. ഖണ്ഡിതമായും വ്യക്തമായും പ്രഖ്യാപിച്ചിരിപ്പാൻ ഇടയുള്ളതും (അങ്ങനെ ഒരു മാറ്റൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ) അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാലയളവിൽ തന്നെ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിനാൽ അവ അടിസ്ഥാനരഹിതമെന്ന് സ്വയം സിദ്ധിക്കുന്നില്ലയോ?

5. അബ്ദൽമിശിഹാബാവാ എവിടെയായിരുന്നു

മുടക്കു സുന്നഹദോസ് കാലത്ത് അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ എവിടെയായിരുന്നു എന്നുള്ളത് സംബന്ധിച്ചും അന്നത്തെ തഹലൂപ്പായുടെയും ഇന്നത്തെ തഹലൂപ്പായുടെയും മൊഴികൾ വിരുദ്ധമാണ്. ഒരാൾ പറയുന്നു, 2-3 മാസം മുമ്പു മുതൽക്കു സിംഹാസന ദയറായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല തൂറബ്ദീനിൽ ആയിരുന്നു എന്ന്. മറ്റേ ആൾ പറയുന്നത്, അന്ന് സിംഹാസനദയറായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഒന്നര കൊല്ലം കൂടെ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു എന്നുമാണ്. രണ്ടു പേരുടെയും മൊഴികളിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു.

എ. 1918–ന് കൊല്ലവർഷം 1094–ൽ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് പറയുന്നത്:– “അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ മുടക്കുന്നതിന്... സുന്നഹദോസ് കൂടിയത് കുറുക്കുമാ ദയറായിലാണ്. ... സുന്നഹദോസ് കൂടുന്നതിനു 2–3 മാസം മുമ്പേ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് തൂറബ്ദീനിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി ... കുറ്റം കിട്ടുമെന്ന് പേടിച്ചാണ് ഓടിപ്പോയത്. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ സുന്നഹദോസിൽ വരുത്തുന്നതിന് ആളയച്ചു; വന്നില്ല. തൂറബ്ദീനിലേക്കാണ് ആളയച്ചത്. ... ആളയച്ചത് സുന്നഹദോസായിരുന്നു. സുന്നഹദോസ് കൂടിയ സ്ഥലത്തു നിന്നും തൂറബ്ദീനിലേക്ക് ഒന്നര ദിവസത്തെ വഴിയുണ്ട്” എന്നും മറ്റുമത്രെ.

ബി. ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ ഈ മൊഴി 1918–ൽ അതായത് റിവ്യൂ വിധിക്ക് 10 വർഷങ്ങൾ മുമ്പാണെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ സ്മരണയിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ മുടക്കി കല്പന അയച്ചത് അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ടവിധം വിസ്തരിക്കുകയോ കുറ്റം കാണിച്ച് സമാധാനം ചോദിക്കുകയോ ഒന്നും ചെയ്യാതെ ആയിരുന്നതിനാൽ ആ “കല്പന” കേവലം അസാധുവാകുന്നു എന്ന് 1928–ൽ ഹൈക്കോടതി അവസാനമായി വിധി കൽപിച്ചു. അതോടുകൂടി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ വാദഗതികളും കാര്യങ്ങളുമെല്ലാം ഒരു പുതിയ രൂപമെടുക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നായി. അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും അറിവിലും മറ്റുമാണ് സുന്നഹദോസിന്റെ ആലോചനകൾ നടന്നത്. എന്നും തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത് എന്നും വരുത്തി കൂട്ടാത്തപക്ഷം അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ “സ്ഥാനഭ്രംശ”വും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ “മുടക്ക്” പോലെ അറബിക്കടലിൽ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നുള്ള ഭീതി വല്ലാതെ വളർന്നു വന്നു. ആവശ്യം സൃഷ്ടിയുടെ മാതാവ് എന്നല്ലോ ആപ്തവാക്യം! “സുന്നഹദോസി”ന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും നടപടിയും തദനുസരണം രൂപമെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 1929–ൽ അബ്ദൽ മിശിഹായെ സുന്നഹദോസ് പരിശോധിച്ചു എന്നും മറ്റും വിവരിക്കുന്ന ഒരു സുന്നഹദോസ് നടപടിപകർപ്പ് ഉണ്ടാക്കുകയും തദനുസരണം പിന്നത്തെ തഹലൂപ്പാ മാർ യൂലിയോസ് മൊഴി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സി. 1942–ന് കൊല്ലം 1117–ലെ മാർ യൂലിയോസ്സിന്റെ മൊഴിയിൽ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:– “സുന്നഹദോസ് നടന്ന കാലത്ത് അബ്ദൽ മിശിഹാ സിംഹാസന ദയറായിൽ ആയിരുന്നു. ... സുന്നഹദോസിൽ കൂടിയവർ സുന്നഹദോസ് നടക്കുന്നകാലത്ത് ചിലപ്പോഴൊക്കെ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നിരുന്നു. ... സുന്നഹദോസ് കൂടിയിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് വൈദ്യന്മാരെ വരുത്തുകയും (പരിശോധിച്ചു. – ലേ) അവരെക്കൊണ്ട് റിപ്പോർട്ടു ഹാജരാക്കിക്കുകയും

ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ... സുന്നഹദോസ് അവസാനിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം അബ്ദൽ മിശിഹായെ ഒന്നൊന്നര കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാർച്ചയിൽപെട്ട ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ ... (സിംഹാസനത്തുങ്കൽ നിന്നും- ലേ) കൊണ്ടുപോയി." ഈ പ്രസ്താവിത സുന്നഹദോസിന്റെ സർവ്വ പ്രധാനമായ ഒരു നടപടിയിൽ ഇത്ര പരസ്പരവിരുദ്ധമായി ചുമതലപ്പെട്ടവർ അധികൃതമായി പറവാൻ ഇടയാകുന്നത്, അതു സങ്കൽപ സുന്നഹദോസ് മാത്രമായതുകൊണ്ടല്ലയോ എന്നും ചിന്തിക്കുക.

6. സുന്നഹദോസിൽ എന്താണുണ്ടായത് അഥവാ എന്താണ് ചെയ്തത്?

പാത്രിയർക്കീസ്കക്ഷി ഇതേപ്പറ്റി പറയുന്നതും പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധമാണ്. ഏതായാലും അബ്ദൽ മിശിഹാ മലയാളത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളുന്ന കാലം വരെ അദ്ദേഹത്തിന് മുടക്കുള്ളതായി ആരും പറഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല.

എ. അദ്ദേഹത്തിന് മുടക്കോ ഭ്രഷ്ടോ ഭ്രാന്തോ ഉള്ളതായി 1911 വരെ ശത്രുക്കൾപോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല:- അബ്ദള്ളാ ബാവാ എന്തു തന്നെ ചെയ്താലും അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ കൊണ്ടുവന്ന് നില സുരക്ഷിതമാക്കിക്കൊള്ളാമെന്ന് ഒരു കക്ഷി പറഞ്ഞപ്പോൾ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ എത്രയും താഴ്ത്തി ഹാസ്യമാക്കുവാൻ വേണ്ടി ബ. കോനാട്ട് മൽപാനച്ചനും മറ്റും 1910-ൽ പറയുന്നത്: "ഈ ബാവാ ഇപ്പോൾ ദയറാ വിട്ടു രാജകൽപനപ്രകാരം ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നു പുറത്തിറങ്ങണമെങ്കിൽ രാജകൽപന വേണം എന്നോർക്കണം" (സൂക്ഷ്മഗ്രാഹി, പേ. 14) എന്നത്രെ. 1910-ൽ പോലും അദ്ദേഹത്തിനു മുടക്കോ ഭ്രഷ്ടോ, ഭ്രാന്തോ ഉള്ളതായി ശത്രുക്കൾപോലും പറയുന്നില്ല. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ കൊണ്ടുവന്ന് കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മറ്റും നടത്തുവാൻ ആലോചനയുണ്ടെന്നും അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ എന്തെന്നും ശരിയായി അറിയാവുന്നവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കളും ആയ അബ്ദള്ളാ ബാവായും മാർ ഒസ്താത്ത്യോസും 1909 മുതൽ 1911 വരെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായ്ക്ക് ആത്മീയവശത്ത് വല്ല ന്യൂനതകളും ഏതെങ്കിലും പ്രകാരം ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ - അഥവാ ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ആരോപിക്കുവാൻ എങ്കിലും വല്ല കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ - അബ്ദള്ളാ ബാവായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷീയനാവായിരുന്ന ബ. മൽപാനച്ചനും മറ്റും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എങ്കിലും അത് പ്രത്യേകം എടുത്ത് ഉൽഘോഷിക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് സംശയരഹിതം അല്ലയോ.

ബി) പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റുക മാത്രം ചെയ്തു എന്ന് 1917-ൽ:- പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ കാനോൻ വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്ന കോനാട്ട് മൽപാനച്ചൻ ഇതു സംബന്ധിച്ച് 1917-ക്ക് 1092 മീനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് "അബ്ദൽ മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനത്തു നിന്നു മാറ്റിയതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനം പോയി. അദ്ദേഹം മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാണ് എന്നാണ്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം "സുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളെ ലംഘിച്ചും പാത്രിയർക്കീസിനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ മുടക്കപ്പെട്ടവനും ഇടത്തൂട്ടുകാരനുമായിത്തീർന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞു. പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റപ്പെട്ടശേഷം അതിനെ ധിക്കരിച്ച് പെരുമാറുകയാൽ മുടക്കപ്പെട്ടവനായ അബ്ദൽ മിശിഹാ" എന്ന് 1931-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തെ ട്രസ്റ്റി വക പ്രസ്സിൽ നിന്നും ഒന്നാം നമ്പരായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ലഘുലേഖ 20-ാം പേജിലും, "അബ്ദൽ മിശിഹാ ശൂ. മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് അബ്ദേദാലോഹൊ ത്രായോനൊ എന്ന മഹാന്റെ കീഴ്വരുതിയിൽ നിൽക്കാത്തതിനാൽ തന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു നീക്കപ്പെട്ടവനും വേഷധാരിയും" ആകുന്നു എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി 12-9-1192-ൽ 'മുടക്ക് സാധുവോ അസാധുവോ' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ലഘുലേഖ 15-ാം പുറത്തും പറയുന്നു. സുന്നഹദോസ് കൂടിയതായി പറയുന്നത് 1903-ലാണ്, അന്ന് അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കിയില്ലെന്ന് 1911, 1912, 1917 എന്നീക്കാലങ്ങളിലെ അബ്ദള്ളാ ബാവായുടെ കക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് മറ്റൊരു പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദള്ളാ ഉണ്ടായത് 1906-ൽ മാത്രവുമാണ്. പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുസരിക്കാതെ എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ പ്രത്യേക നടപടി കൂടാതെതന്നെ മുടക്കപ്പെട്ടവനും ഇടത്തൂട്ടുകാരനും ആയിത്തീരുക സാധ്യമായിരുന്നാൽത്തന്നെയും അപ്രകാരം സംഭവിക്കാവുന്നത് 1096-ൽ അബ്ദള്ളായും പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെട്ടശേഷം മാത്രമാണെന്നുള്ളത് തർക്കരഹിതമാണല്ലോ. ഏതായാലും അബ്ദൽ മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും മാറ്റി എന്നു മാത്രമേ മല്പാനച്ചൻ പോലും വാദിക്കുന്നുള്ളു. അതിനാൽ കൂടുതലായി യാതൊന്നും സുന്നഹദോസ് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് മൽപാനച്ചൻ ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നുമുണ്ട്. മുടക്ക് അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായും അബ്ദള്ളാ ബാവായും 1915-ൽ കാലം ചെയ്ത് രണ്ടു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്, 1917-ൽ മല്പാനച്ചൻ മൊഴി കൊടുത്തശേഷമായിരിക്കുമോ അബ്ദള്ളാ ബാവായെ അനുസരിക്കാത്തതിനാൽ അബ്ദൽ മിശിഹായെ 1903-ൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസ് മുടക്കിയതു ബഹു വിചിത്രം!!

സി) പാത്രിയർക്കീസല്ലാത്ത അബ്ദൽ മിശിഹാ എന്ന് 1924-ൽ:-

അബ്ദൽ മിശിഹാ വഴിയായുള്ള സകല പട്ടത്വവും നിഷിധം എന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി 1924-ൽ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് 232-ാം നമ്പരായി അയച്ച "കൽപന"യിൽ പോലും "മുടക്കപ്പെട്ട" ഗീവറുഗീസ് എന്ന് എടുത്തെടുത്ത് പറയുന്നതിനിടയ്ക്ക് അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ "പാത്രിയർക്കീസല്ലാത്ത അബ്ദൽ മിശിഹാ" എന്നല്ലാതെ ഇന്നത്തെ "മല്പാനും" ചില "പിതാക്കന്മാരും" കല്പിക്കുംപ്രകാരം "മുടക്കപ്പെട്ട അബ്ദൽ മിശിഹാ" എന്നു പറയുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. മാത്രമല്ല 1927-ൽ അദ്ദേഹം സിറിയായിൽ വച്ചു എഴുതിച്ച് റജിസ്ട്രാക്കിച്ചു വാങ്ങിയ ഉടമ്പടിയിൽ മുടക്കപ്പെട്ട (excommunicated) ഗീവറുഗീസ് എന്നു പറയുന്ന വാചകത്തിൽ തന്നെയും അബ്ദൽ മിശിഹായെപ്പറ്റി പറയുന്നത് "പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തുനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട (Discharged) അബ്ദൽ മിശിഹാ" എന്നത്രെ. അതിനാൽ അബ്ദൽ മിശിഹായിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതിനെ കവിഞ്ഞ് യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി വാദിക്കാൻ മാർ ഏലിയാസ് മുതിരുന്നില്ല എന്ന് കാണുന്നു.

ഡി) മുടക്കപ്പെട്ടു എന്നും, സകല ആത്മികവരങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നും:- 1094-ൽ, അന്നത്തെ തഹലൂപ്പാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് പറയുന്നത് 'സുന്നഹദോസ് കൂടി അബ്ദൽ മിശിഹായെ മുടക്കിയതായിട്ടത്രെ അറിവ്' എന്നാണ്. അബ്ദൽ മിശിഹായെ മുടക്കുകയാണു ചെയ്തതെന്നും, അതിനുശേഷമാണ് അബ്ദള്ളായെ പാത്രിയർക്കീസ് ആക്കിയതെന്നും അത്രെ. 1942-ൽ പ്രത്യക്ഷസത്യം II, 53-ാം പുറത്ത് അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാൻ പറയുന്നത് ഇതിലെല്ലാം രസമായിരിക്കുന്നത് മാർ യൂലിയോസിന്റെ 1942-ലെ മൊഴിയാണ്. സുന്നഹദോസ് അദ്ദേഹത്തെ നീക്കി നിശ്ചയം ചെയ്തശേഷം "അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നില്ല കേവലം അബ്ദൽ മിശിഹാ മാത്രം (അതായത് യാതൊരു പട്ടത്വനൽവരവുമില്ലാത്ത ഒരു അയ്മേനി മാത്രം - ലേ.) ആയിരുന്നു." "സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയത്തിനു ശേഷം, അദ്ദേഹം മെത്രാപ്പോലീത്താ അല്ലായിരുന്നു." "അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുബോധം പോയതുകൊണ്ട് സകലവും, (സകല നൽവരവും-ലേ.) നഷ്ടപ്പെട്ടു, എന്ന്, അങ്ങനെ "നഷ്ടപ്പെടുന്നത്, സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയമാണ്" എന്നും മറ്റുമത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം.

ദീർഘ ആലോചനയുടെ ശേഷം വിശുദ്ധസഭയുടെ മേൽപ്പട്ടക്കാർ ചേർന്ന് സുന്നഹദോസ് കൂടി സഭ മുഴുവനേയും, സാരമായി സ്പർശിക്കുന്ന - കാനോനികമായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു ഭരിച്ചുവരുന്ന പാത്രിയർക്കീസിനെ മാറ്റുന്നതും, അദ്ദേഹം നൽകുന്ന പട്ടത്വത്തിന്റെ സാധുത്വത്തെ വിമർശിക്കുന്നതും ആയ - ഒരു തീരുമാനം ചെയ്തു എങ്കിൽ അത്, സഭ

യിലെ അധികൃതരും, ഗണനീയന്മാരുമായവർ യഥാവിധി അറിയാതിരിക്കയും, പൊതുസഭയെ ഔദ്യോഗിക കല്പനകൾ മൂലവും, വിശുദ്ധ സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വഴിയും ഉടനടി അറിയിക്കാതിരിക്കുകയും ഒരിക്കലും സംഭവ്യമല്ല. അതിനാൽ അങ്ങനെ, അതായതു പാത്രിയർക്കീസ്കക്ഷി പ്രസ്താവിക്കുംപ്രകാരം, വല്ലതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ, അതേപ്പറ്റി ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനങ്ങളുണ്ടാകാതിരിപ്പാനും ഇത്ര പരസ്പരവിരുദ്ധവും, യുക്തിവിരുദ്ധവും ആയ ഓരോ പ്രസ്താവനകൾ, താൽക്കാലിക സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരണം, ഓരോരുത്തർ ഓരോവിധത്തിൽ, ഓരോ കാലത്തും മാറ്റിമാറ്റി പറയുവാനും ഇടയാകയില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളത്, തീർച്ചയാണ്.

അദ്ധ്യായം 5

'1903-ലെ സുന്നഹദോസ്' അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽപോലും വിശ്വാസയോഗ്യമോ?

ഒരു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കുറ്റങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുന്നതിനുമായി ആ പാത്രിയർക്കീസു തന്നെ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി എന്ന് ആരും വാദിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ "സുന്നഹദോസ്" കൂടുവാൻ ഇടയായത് എങ്ങനെയെന്നും, ആരെങ്കിലും വിളിച്ചുകൂട്ടിയതെങ്കിൽ അത് ആരെന്നും, ടിയാൻ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഇടയായത് എങ്ങനെയെന്നും അതിന് ടിയാന് എങ്ങനെ അധികാരം സിദ്ധിച്ചു എന്നും മറ്റുമുള്ള യാതൊരു വിവരങ്ങളും "ടി സുന്നഹദോസിന്റെ നടപടിയുടെ പൂർണ്ണമായ അടയാളസഹിതം ഉള്ള പകർപ്പ്" എന്നു പറയുന്നതിൽ കാണുന്നില്ല. ടി വിവരങ്ങൾ സുന്നഹദോസ് നടപടി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും ഇപ്രകാരം എതിർപ്പും മറ്റുമുള്ള ഗൗരവമേറിയ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന വിവരങ്ങളാണ്.

1. നിയമാനുസരണം അധികാരമുള്ളവർ കാര്യകാരണസഹിതം വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട ഒരു സുന്നഹദോസല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ പക്ഷേ ശ്ലാഘനീയമായിരുന്നാൽപോലും അവയ്ക്ക് കാനോനിക സ്വീകാര്യതയോ നിയമ സാധുത്വമോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അതിനാൽ ആരെങ്കിലും സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ അത് ആരെന്നുള്ള വിവരങ്ങൾ ഡയറിയിൽ ചേർക്കാതെ വിടുക സംഭവ്യമല്ല. മാത്രമല്ല ഇപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പകർപ്പിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയതിനെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ആ വിവരണം അവിചാരിതമായി വിട്ടുപോയെന്നു വിചാരിപ്പാനും വഴി കാണുന്നില്ല. വളരെ തന്ത്രമുപയോഗിച്ച് ആ ഭാഗം പകർപ്പിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് "പ: ത്രിത്വനിശ്വാസത്താൽ വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട പ. സുന്നഹദോസ്..." എന്നു മാത്രമാണ്.

2. സുന്നഹദോസ് നടപടി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വളരെ വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഗതി അത് ആരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽക്കൂടി എന്നുള്ളതാണ്. "1903-ലെ സുന്നഹദോസ്" നടപടി പകർപ്പിൽ ആരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നു എന്നാദിയായ യാതൊരു വിവരവും ഇല്ല. ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നിടത്ത് അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നു പറഞ്ഞ് ആരും ഒപ്പുവച്ചിട്ടുള്ളതായും കാണുന്നില്ല. അദ്ധ്യക്ഷൻ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കേവലം ഒരു സൂചന പോലും അതിൽ കാണിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളത് വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

3. ചിത്തഭ്രമം ആരോപിച്ച് സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി പറയുന്ന പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സുന്നഹദോസ് നടന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ സുബോധമുള്ളവർക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. സിംഹാസന സുന്നഹദോസിന്റെ സ്ഥിരാദ്ധ്യക്ഷനായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ സുന്നഹദോസ് കൂടുന്നപക്ഷം അതിന്റെ പ്രഥമ നടപടി അദ്ധ്യക്ഷനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നതായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. എന്നാൽ അപ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് യാതൊരു നടപടിയും നടന്നിട്ടുള്ളതായി അതിൽ" കാണുന്നില്ല.

4. 'ശരിപ്പകർപ്പിൽ' പറയുന്നത് "അന്ത്യോഖ്യായുടെ പ. അപ്പോസ്തോലിക സിംഹാസനമാകുന്ന സ്ഫ്റാൻ ദയറായിൽ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് അഥവാ യാക്കോബായസഭ (ഓഥന്റിക്കൽ വിശ്വാസികളായ സുറിയാനി) (Authentical creed Syrians) ക്കാരുടെ പാത്രിയർക്കീസായ മാർ അബ്ദൽ മിശിഹാ ദ്വിതീയനെപ്പറ്റി ആലോചിപ്പാൻ..." എന്നാണ്. ഈ പകർപ്പിന്റെ മൂലം എഴുതിയതു സുറിയാനിസഭയുടെ സിംഹാസന ഡയറിയിൽ നിന്ന് ആണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ പ്രയാസമാണ്. അന്യസഭയുടെ ഡയറിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ എഴുതുന്നവിധമുള്ള വിവരണങ്ങളോടുകൂടിയത്രേ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നത്. സിംഹാസനഡയറിയോടെന്നല്ല സുറിയാനിസഭയോടുതന്നെ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഒരു ചുറ്റുപാടിൽ ഈ പകർപ്പ് കണ്ടാലും ഇത് ഇന്ന സഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതെന്നു തർക്കരഹിതമായി സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി കരുതിക്കൂട്ടി എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽതന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. അബ്ദൽ മിശിഹാ ദ്വിതീയൻ ഏതു സഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ, ഊരും പേരുമില്ലാത്ത (മേൽവിലാസമില്ലാത്ത) സഭയെന്നവണ്ണം "സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ്", "യാക്കോബായസഭ," "ആതന്റിക്കൽ വിശ്വാസികളായ സുറിയാനിക്കാർ" എന്നിങ്ങനെ മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം പല വിധത്തിലുള്ള വിവരണങ്ങൾ ചേർത്തു സിംഹാസന ഡയറിയിൽ എഴുതുവാൻ ആവശ്യമാകയില്ലായിരുന്നു. ഇതുപോലുള്ള ഒരു വിവരണം ഇതുവരെയുള്ള യാതൊരു പാത്രിയർക്കാ കല്പനകളിലാകട്ടെ ഇവിടെനിന്നും സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്കയക്കുന്ന കത്തുകളിലോ മറ്റു വല്ല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലോ ആകട്ടെ കാണുവാൻ ഇടയായിട്ടില്ല. ഇതു മലയാളത്തു കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുമ്പോൾ തർക്കരഹിതമായിരിപ്പാൻവേണ്ടി കരുതിക്കൂട്ടി എഴുതിയതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.

5. അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളായി അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിന്റെ പദവിയും മഹത്വവുമായി ഇഗ്നാത്തിയോസ് എന്ന നാമം പരിലസിക്കുന്നതാണ്. ആ പേര് ചേർക്കാതെ ഔദ്യോഗികസ്ഥാനങ്ങളിൽ എങ്ങും

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരെ സംബോധന ചെയ്യാറില്ല. മാത്ര മല്ല വി. കുർബ്ബാന ആദിയായ ദിവ്യആരാധനകളിൽ ഏറ്റം ചുരുക്കി സംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ പോലും ഇഗ്നാത്തിയോസ് എന്നുള്ളത് വിട്ടു കളയുന്നില്ല. പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തെ എന്നു വേണ്ട സുറിയാ നിസഭയെ ആകമാനം ബാധിക്കുന്ന അതിഗൗരവമായ റിക്കാർഡ് സുന്ന ഹദോസ് എഴുതിയതെങ്കിൽ അതിൽ ഇഗ്നാത്തിയോസ് എന്ന നാമം വിട്ടു കളയുക സംഭവ്യമല്ല. ഇഗ്നാത്തിയോസ് എന്നു കൂടി ചേർക്കാത്തതായി പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ ഏതെങ്കിലും കൽപനയോ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ക്കയച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും രേഖകളോ ഉള്ളതായി ഇതേവരെ അറിവി ല്ലെന്നുള്ളത് സ്മരണീയമാണ്. ഉണ്ടെങ്കിൽ കാണിക്കുക. കോടതിയി ലേക്ക് ദൃഷ്ടി പതിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടല്ലയോ ഈ പദത്തിന്റെ കാര്യം കേവലം വിസ്മൃതിയിലായിപ്പോയതെന്ന് സംശയി ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

6. പ്രസ്തുത പാത്രിയർക്കീസിനെ അന്ത്യോഖ്യായുടെ അതിശ്രേഷ്ഠ മായ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും മാറ്റുന്നതിന് എന്ന് "സുന്നഹദോസിന്റെ" ഒന്നാം തീരുമാനത്തിൽ പറയുന്നു. നമ്മുടെ സഭ യിൽ മറ്റു പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കും സിംഹാസന ഡയ റിയിൽ മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി എഴുതുവാൻ ആവശ്യവും അധികാരവും ഇല്ലാ ത്തതിനാലും അന്തോഖ്യായുടെ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും മാറ്റുന്നതായി പ്രത്യേകം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് അപ്രകൃതമായി തോന്നുന്നു.

7. ആത്മികവും ലൗകികവുമായ ദുർഭരണം ഹേതുവാൽ സ്ഥാനഭ്രംശ ത്തിനു സുന്നഹദോസ് കൂടിയതായി "പകർപ്പി"ന്റെ മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് (തഹലൂപ്പായുടെ മൊഴിയിലുമുണ്ട്). എന്നാൽ അവ യുടെ എല്ലാം പരിഹാരത്തിനായി ചെയ്ത തീരുമാനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ ലൗകികഭരണത്തെ സ്പർശിച്ച് ഒറ്റ അക്ഷരം പോലും കാണു ന്നില്ല. അതിൽ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. "പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസ നസംബന്ധമായ കൂദാശാനുഷ്ഠാനത്തിനു ദൈവസഭയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. വകവയ്ക്കാതെ ഏതെങ്കിലും പട്ടംകൊട നടത്തുന്ന തായാൽ ആ പട്ടംകൊട അസാധു എന്ന പോലെ കണക്കാക്കുന്നതാണ്. "ലൗകികഭരണത്തെ തടയുന്നതായോ ലൗകികഭരണം സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ അതിനെ അസാധുവായി ഗണി ക്കുന്നതായോ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. സഭ യോജിച്ചുനിന്നാൽ പാത്രിയർക്കീ സിന് ആത്മീയ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് പട്ടം കൊടുപ്പാൻ സാദ്ധ്യ മല്ല. എന്നാൽ ലൗകികങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് അന്യന്മാരും ഇടപെടുന്നതാ കയാൽ അതേ സംബന്ധിച്ചാണ് കൂടുതൽ മുൻകരുതലുകൾ ആവശ്യ

മുള്ളത്. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശത്തിനു അന്നത്തെ തഹ ലൂപ്പാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്ന് കാരണങ്ങ ളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് നമ്മുടെ ഒരു പള്ളി ജോനകർക്കു കൊടുത്തു എന്നു ള്ളതാണെന്നുള്ളത് ഇവിടെ വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. മലയാളത്ത് അദ്ദേഹം നടത്തിയ പട്ടംകൊടയും മറ്റും നിഷേധിക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് മാത്രമായി പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാലാണ് ലൗകികകാര്യം അതിൽ വിട്ടുപോയതെന്ന് മേൽ കണ്ടവയുടെ വെളിച്ച ത്തിൽ ആരെങ്കിലും പറയുന്നുവെങ്കിൽ അത് സത്യത്തോടുള്ള ബഹു മാനം കൊണ്ടാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

8. ആക്റ്റിംഗ് പാത്രിയർക്കീസായി പിന്നീട് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ആളിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വേറൊരു പാത്രിയർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെ ടുക്കുന്നത് ആവശ്യമെന്ന് തീരുമാനിച്ചതായി പകർപ്പിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ ആക്ടിംഗ് പാത്രിയർക്കീസായി ആരെയും തെരഞ്ഞെടുത്ത തായി കാണുന്നുമില്ല. എങ്കിലും കൂടിയതായി പറയുന്ന ഈ സുന്നഹ ദോസിലെ അഞ്ചിൽ നാലാമത്തെ ആൾ ആക്ടിംഗ് പാത്രിയർക്കീസ് എന്നാണ് പേരെഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ ഒരു സംഗതി കൂടി സ്മരണീയമായിട്ടുണ്ട്. വേറെ ഒരു പാത്രി ർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ആവശ്യമെന്നു തീരുമാനിച്ചു എന്നു കാണുന്നതിനാൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതു എങ്ങനെയായാലും എഴുതിയ ആളുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തിൽ അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ശരിയായ പാത്രി യർക്കീസ് തന്നെ എന്ന വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാലാണ് ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നല്ലാതെ വേറെ ഈ പാത്രി യർക്കീസിനും പുറമെ വേറെ ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനെക്കൂടി ഉണ്ടാക്കണ മെന്നാണ് എഴുതിയതെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ബാവായെ മാറ്റി എന്നു വരുകിൽ മറ്റൊരു പാത്രിയർക്കീസിനെ തെര ഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ആവശ്യമെന്ന് ഒരു പ്രത്യേക തീരുമാനം ചെയ്യുക സ്വാഭാ വികമോ ആവശ്യമോ അല്ല. പുതിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു വേണ്ട നടപടി കൾ നടത്തിയാൽ മതി. പാത്രിയർക്കീസായി ഒരാൾ വേണം എന്നൊരു പുതിയ നിശ്ചയം ആവശ്യമില്ല തന്നെ.

9. തീരുമാനങ്ങളായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മൂന്നെണ്ണമാണ്. അവയിൽ ഓരോന്നും സുന്നഹദോസ് ഇന്നപ്രകാരം തീരുമാനിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞ് അവസാനിപ്പിച്ചിട്ട് ഒടുവിൽ ഒപ്പിടുന്നതിനു മുമ്പായി മേൽ ചേർത്തിരി ക്കുന്നവ ഞങ്ങൾ 1903 ഒക്ടോബർ മാസം 10–നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു എഴുതിക്കാണുന്നു. തീരുമാനിച്ചു എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നതും സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു എന്ന് ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും

പറഞ്ഞുവന്ന ശേഷം ഒടുവിൽ സുന്നഹദോസിന്റെ സ്ഥാനത്ത് "ഞങ്ങൾ" എന്നു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും സുന്നഹദോസിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ പ്പറ്റി കൂടുതൽ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

10. സുന്നഹദോസ് കൂടി നിശ്ചയം പാസ്സാക്കി എഴുതിക്കൊണ്ട് തീയ തിവയ്ക്കുകയാണ് ഉണ്ടായതെങ്കിൽ ഇന്ന തീയതിയായ ഇന്നേ ദിവസം മേൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നവ തീരുമാനിച്ചു എന്നല്ലാതെ കേവലം ഇന്ന തീയതി മേൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നവ തീരുമാനിച്ചു എന്നു മാത്രം എഴുതുക അത്ര സ്വാഭാവികമായി തോന്നുന്നില്ല.

11. കുസ്തന്തീനോസ്പോലീസ്, മൂസൽ, മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ, യറുശലേം എന്നീ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ ഒരുത്തരും സുന്ന ഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കാതെ സുന്നഹദോസ് കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പിന്നീടു വന്ന് അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾക്ക് സമ്മതം കൊടുത്തതായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം സമ്മതം കൊടുത്തതു തന്നെയും എന്നാ ണെന്ന് ആണ്ടു മാസം തീയതി കാണിച്ചിട്ടില്ല. തീയതി വയ്ക്കാതെയാണ് ഒപ്പിട്ടതായി കാണിക്കുന്നതും, ഏതെങ്കിലും ഒരു തീയതി വയ്ക്കുന്നതാ യാൽ അവർ പല കാര്യങ്ങളിലും ഇടപെടുന്നവരും ഓരോ തീയതിക ളിലും അവർ എവിടെയെല്ലാമായിരുന്നു എന്ന് പക്ഷേ തെളിയിക്കുവാൻ സാധിച്ചേക്കാവുന്നതും ആണെന്നുള്ള ഭയത്താലാണ് അവർ തീയതി വച്ച് ഒപ്പിട്ടതായി കാണിക്കാത്തതെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

12. ഈ പകർപ്പു തന്നെയും സിംഹാസന ഡയറിയിൽ നിന്നു താൻ എടുത്ത ശരിപ്പകർപ്പാണെന്നു പറഞ്ഞ് സാക്ഷിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു യൂലിയോസ് തിരുമേനിയെപ്പോലെ മർദ്ദീനിലുള്ള ഒരു മെത്രാനാണ്. അദ്ദേഹം എഴുതിയതായി ആരോ കൊണ്ടുചെന്നു കാണിച്ച പകർപ്പിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജിമ മാത്രമാണ് സാക്ഷിപ്പെടുത്തി മുദ്ര പതിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. എഴുതിക്കൊണ്ടു ചെന്ന പകർപ്പിനു മൂലം ഉണ്ടോ എന്നും മൂലം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ മൂലവുമായി പകർപ്പ് ഒത്തിരിക്കുന്നോ എന്നും മറ്റുമുള്ള കാര്യം സംബന്ധിച്ചു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ഇൻസ്പെ ക്ടറും മജിസ്ട്രേട്ടും യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല. മൂലത്തിന്റെ കാര്യമേ മിണ്ടുന്നില്ല.

13. പതിച്ചിരിക്കുന്ന മുദ്രയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സ്വന്തം പേരു കാണു ന്നതിനാൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനൗദ്യോഗികമായ സ്വന്ത മുദ്രയാ ണെന്നും ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും നൽകുന്ന ഔദ്യോഗിക മുദ്രയല്ലെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരാൾ തന്നെ ഉണ്ടോ എന്തോ!

14. പുതിയ പാത്രിയർക്കാ തെരഞ്ഞെടുപ്പു വരേയ്ക്കു കാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പ്രത്യേകിച്ചും ടി "സുന്നഹദോസ്" തീരുമാനത്തിൽ കാണുന്നപ്രകാരം കൈമാഖാമിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും, സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിനെ അറിയിച്ച് ഫർമാൻ പിൻവലിപ്പിക്കുന്നതിനും, ഈ സംഗതികളെല്ലാം സഭയെ അറിയിക്കുന്നതിനും മറ്റും ഒരുവനെയും ചുമതലപ്പെടുത്തുകയൊ അതിനു എന്തെങ്കിലും നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല. വലിയ ഉത്തരവാദിത്വവും ചുമതലയുമുള്ള പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനം ഒഴിവാക്കി ഇട്ടുകൊണ്ട് കാര്യനിർവഹണത്തിനു യാതൊരു നടപടികളും സ്വീകരിക്കാതെ കേവലം നിരുത്തരവാദിത്വപരമായി വി. സഭയുടെ സുന്നഹദോസ് വർത്തിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇതര റിക്കാർട്ടുകളോടൊ സംഭവവികാസങ്ങളോടൊ തുലനം ചെയ്യാതെ (അതു പിന്നാലെ ചെയ്യുന്നു) മാർ യൂലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ "സുന്നഹദോസ് നടപടി" പകർപ്പ് അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽതന്നെ പരിശോധിക്കയത്രെ ഇതിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ശ്രദ്ധയിൽ വരുന്നത് മിശിഹാതമ്പുരാനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സത്യം ലോകദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും മറയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിച്ച് കബറിലടച്ച് കബറിന്റെ വാതുക്കൽ കല്ലും ഉരുട്ടിവച്ച് മുദ്രയും കുത്തിയപ്രകാരം അബ്ദൽ മിശിഹാ (മ്ശിഹായുടെ ദാസൻ) യെ സംബന്ധിച്ച സത്യവും ലോകദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും മറയ്ക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം ഒരു സ്ഥാനഭ്രംശ സുന്നഹദോസിലാക്കി മൂസലിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെന്നു പറയുന്ന രണ്ടുപേരുടെ മുദ്രയും കുത്തി! പക്ഷേ ഫലമെന്ത്? സത്യമാകുന്ന മിശിഹാതമ്പുരാൻ വെളിക്കു വന്നു. മിശിഹായുടെ ദാസനെ സംബന്ധിച്ച സത്യവും വെളിക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സത്യത്തെ ശിഷ്യഗണത്തെപ്പോലെ നാം സ്വീകരിച്ച് രക്ഷ നേടുകയോ യഹൂദജാതിയെപ്പോലെ നിഷേധിച്ച് ശാപമേൽക്കുകയോ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒന്നു കൂടാതെ സാദ്ധ്യമല്ല.

അദ്ധ്യായം 6

"സുന്നഹദോസ്" നടപടി പകർപ്പുകൾ തന്നെ പരസ്പര വിരുദ്ധം

പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസന ഡയറിയിൽ നിന്നും 1929-ൽ എഴുതി എടുത്ത അടയാളസഹിതം പകർപ്പായി മാർ യൂലിയോസിന്റെ അധികാരത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത "ദി സിറിയൻ ചർച്ച് ഓഫ് മലബാറി"ലും 1932-ൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത സുറിയാനിസഭാമാസിക 227-229 പുറങ്ങളിലും ചേർത്തിരിക്കുന്ന പകർപ്പുകൾ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം ബഹുലങ്ങളാണ്. അവ രണ്ടും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി ഒരു പഠനം തന്നെ നടത്തേണ്ടതാകയാൽ അവയിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പരിശോധനാ സൗകര്യത്തെപ്രതി നമ്പരിട്ടു നേരെ നേരെ ചേർക്കുന്നു. 1932-ലെ പകർപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭേദഗതികൾ, 1929-ലെ അടയാളസഹിതം പകർപ്പു കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടത്ര മതിയാകുന്നതല്ലെന്നു കണ്ടു മനഃപൂർവ്വം വരുത്തിയിട്ടുള്ളതാണെന്നും അത് (ഈദൃശ പ്രവൃത്തി) പല പല സത്യങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും ശ്രദ്ധയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു പകർപ്പുകൾ പരിശോധിക്കാം.

മാർ യൂലിയോസിന്റെ അനുമതിയുള്ളത്

1929-ലെ പകർപ്പ്

വി. ത്രിത്വ (1) നിശ്വാസത്താൽ (Inspiration) (2) സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് അഥവാ യാക്കോബായസഭ (Authentical creed Syrians) സത്യവിശ്വാസികളായ സുറിയാനിക്കാരുടെ പാത്രിയർക്കീസായ അബ്ദൽ മ്ശിഹാ ദ്വിതീയനെ സംബന്ധിച്ച് ആലോചിപ്പാൻ (3) വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട (4) ആത്മീയ സുന്നഹദോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ (5) പെരുമാറ്റ ദൂഷ്യത്തെയും (6) സഭാസംബന്ധവും പൊതുവുമായുള്ള കാര്യങ്ങളിലുള്ള ഭരണശേഷിക്കുറവിനെയുംപറ്റി ചിന്തിക്കുകയും

മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ അനുമതിയുള്ളത്

1932-ലെ പകർപ്പ്

വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ (1) നാമത്തിൽ... (4) ഈ സുന്നഹദോസ് (2) സ്തുതിചൊവ്വാകപ്പെട്ട സുറിയാനിസഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസായ... ആലോചിപ്പാൻ (3) കൂടുകയും (5) (6) ആത്മീയ ലൗകിക ദുർഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് പരിശോധിക്കുകയും താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള (8) തീരുമാനങ്ങൾ ഐകകണ്ഠ്യേന പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു.

താഴെ ചേർക്കുന്നപ്രകാരം (7) കുറ്റക്കാരനെന്നു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

1932-ലേതിൽ 8 എന്ന അക്കം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗം 1929-ലേതിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതും 1929-ലേതിൽ 7 എന്ന് അക്കം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് 1932-ലേതിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതും 1929-ലെ പകർപ്പിൽ പാത്രിയർക്കീസിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്, ഇതുവരെ മറ്റൊരിടത്തും വിവരിക്കാത്ത വിധത്തിലാണെന്നുള്ളതും അതുതന്നെ 1932-ലേതിൽ ഭേദപ്പെടുത്തി എഴുതിയിരിക്കുന്നുഎന്നുള്ളതും മറ്റു വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് പുറമെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

(9) അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരും അയോഗ്യരുമായ സഭാംഗങ്ങളെ, (10) അവരിൽ പ്രത്യേകിച്ചു... മ്നാസൂറിനെ (11) വൈദികസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു (Sacerdotal dignitaries) പ്രവേശിപ്പിച്ചു.

(12) അദ്ദേഹം മദ്യപനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെയ്തികൾ നിഗളത്തോടുകൂടിയതും ലജ്ജാകരവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 8 വർഷക്കാലത്തിനിടയിൽ വൈദികരുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും മേൽ ഒരു ശാപോച്ചാരണം ചെയ്തു.

(9) ഭോഷന്മാരും അയോഗ്യരുമായ പലരേയും (11) പ്രധാനാചാര്യത്വത്തിന്റെയും ആചാര്യത്വത്തിന്റെയും ഉന്നത പദവികളിലേക്ക് വിവേചന കൂടാതെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. (10) പ്രത്യേകിച്ച് മ്നാസൂറിനെ പ്രധാനാചാര്യനാക്കി.

(12) മദ്യപാനാധിക്യത്താൽ സുബോധമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞ എട്ടു വർഷം അദ്ദേഹം വൈദികന്മാരോടും അത്മായക്കാരോടും ഒരുപോലെ കോപിക്കുകയും ശണ്ഠയിടുകയും (13) താൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ ഉന്നതസ്ഥാനത്തിന് യോഗ്യമല്ലാത്തപ്രകാരം അനീതിയായി പലതും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

പല വ്യത്യാസങ്ങൾക്കും പുറമേ 13 എന്ന് അക്കം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് 1929-ലേതിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു നൂതന വാചകമാണ്. ഈ ഭാഗത്തു രണ്ടു പകർപ്പുകളിലും അദ്ദേഹം, മദ്യപാനം, 8 വർഷം, വൈദികർ എന്നീ പദങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ മറ്റു വല്ല സാമ്യവുമുണ്ടോ എന്നു നോക്കുക. അർത്ഥത്തിൽ ഭിന്നമാണ്.

(14) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹീനവും ഭോഷത്വവുമായ പ്രവർത്തികൾ (doings) മൂലവും വൈദ്യപരിശോധന മൂലവും തെളിഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹം പരസ്യമായി മസ്തിഷ്ക്ക രോഗബാധിതനായി (brain disorder) അതിനാൽ താഴെപറയുംപ്രകാരം നടത്തേണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

(14) ഇദ്ദേഹം ചിത്തഭ്രമബാധിതനും ന്യായാന്യായ വിവേചനം ചെയ്യാൻ അപ്രാപ്തനും ആണെന്നു മഹാന്മാരായ ഡാക്ടറന്മാർ ഏകോപിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ജീവിതരീതിയിലും ഭരണനടത്തിപ്പിലും ഗൗരവതരങ്ങളായ പിശകുകൾ ഉള്ളതായി ബോധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ന്യായാന്യായ വിവേചനത്തിനുള്ള അപ്രാപ്തി, മഹാന്മാരുടെ ഏകോപിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം, ഭരണനടത്തിപ്പിലുള്ള ഗൗരവതരങ്ങളായ പിശകുകൾ, ഇവയെല്ലാം 1932-ലെ പകർപ്പിന് പ്രത്യേകാലുള്ളവയാണ്. പക്ഷേ തീരുമാനങ്ങളൊന്നുമില്ല.

(15) പ്രസ്തുത പാത്രിയർക്കീസിനെ അന്ത്യോഖ്യായുടെ എത്രയും ഉന്നതമായ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യുന്നു. (16) ആയതിനുശേഷം ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനപരമായി പ്രവർത്തിപ്പാൻ (17) അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. (18) വകവയ്ക്കാതെ (19) ഏതെങ്കിലും പട്ടം കൊട നടത്തുന്നതായാൽ അപ്രകാരമുള്ള പട്ടംകൊട (20) അസാധു എന്ന പോലെ ഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

(15) അതിനാൽ വി. പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും മേല്പറഞ്ഞ അബ്ദൽ മ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്ഥാനഭ്രംശനാക്കിയിരിക്കുന്നു. (16) ദൈവത്തിന്റെ വി. സഭയിൽ പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനത്തിനടുത്ത യാതൊരു ശുശ്രൂഷയും ചെയ്യുവാൻ ഇനി (17) അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമില്ല. (18) അഥവാ ഈ സുന്നഹദോസിനെതിരായി അദ്ദേഹം അഹങ്കരിച്ച് (19) വി. സിംഹാസനത്തിനടുത്ത ഏതെങ്കിലും കാര്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ അത് (20) അസാധുവായിരിക്കുമെന്നും (21) ഈ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആശയവ്യത്യാസവും (21) അക്കമിട്ടിരിക്കുന്നത് 1922-ലെ പകർപ്പിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതും കാണുക.

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന കൈമാഖാമിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വി. (22) അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് (23) വേരൊരു (another) പാത്രിയർക്കീസിനെ (24) തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമെന്ന് (25) സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു.

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന കൈമാഖാമിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ (26) കൂടപ്പെടുന്ന സുന്നഹദോസ് വി. (22) സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് (23) ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനെ (24) തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മറ്റു പല വ്യത്യാസങ്ങൾക്കും പുറമെ (25) എന്ന് അക്കം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് 1932-ലേതിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതും (26) എന്ന് അക്കം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് 1929-ലേതിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതും കാണുക. "അന്ത്യോഖ്യാ" 1929-ലേതിൽ മാത്രം.

മേൽ ചേർത്ത തീർപ്പുകൾ 1903 (27) ഒക്ടോബർ മാസം 10 (കന്നി 27) -നു (28) ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിക്കുന്നു.

1903 (27) തുലാം 10-നു (28) ഈ സുന്നഹദോസ് (29) കൂടി ആലോചിച്ച് മേൽപറഞ്ഞ നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു.

(29) എന്ന് അക്കം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് അടയാളസഹിതം പകർപ്പിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളത് കാണുക.

അഞ്ചുപേർ മാത്രം ചേർന്ന് സുന്നഹദോസു കൂടി നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി ഒപ്പുവച്ച് സുന്നഹദോസ് നടപടി പൂർത്തിയാക്കിയതായും അതിനുശേഷം ടി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ട് ഒപ്പുവച്ചതായി പറഞ്ഞ് ഒരാളും, ടി നിശ്ചയങ്ങളെ സമ്മതിച്ച് ഒപ്പുവച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ് 3 പേരും, അങ്ങനെ 4 പേർ പിന്നീട് നിശ്ചയങ്ങൾക്ക് ഒപ്പുവച്ചതായും 1929-ലെ പകർപ്പിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒൻപതുപേരും (സംബന്ധിച്ചതായി 1929-ലേതിൽ പറയുന്ന 5 പേരും പിന്നീടു സമ്മതം കൊടുത്തതായി അതിൽ പറയുന്ന നാലു പേരും ഉൾപ്പെടെ) ചേർന്നു സുന്നഹദോസ് കൂടി തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തതായും 9 പേരും സുന്നഹദോസിലെ അംഗങ്ങളായി തീരുമാനങ്ങൾക്ക് ഒരേ തീയതിയിൽ തന്നെ ഒപ്പുവച്ചിട്ടുള്ളതായും 1932-ലെ പകർപ്പിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

"പ. ത്രിത്വനിശ്വാസത്തിൽ കൂടിയ ആത്മീയ സുന്നഹദോസി"ന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ എത്രയും സൂക്ഷ്മമായി (copied minutely) സിംഹാസനഡയറിയിൽ നിന്നും എഴുതിയെടുത്ത 1929-ലെ പകർപ്പും 1932-ലെ പകർപ്പും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഏതാണ്ടു വ്യക്തമായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു

വിചാരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കക്ഷിഭിന്നതയുടെ ഇടയിൽ കിടക്കുന്ന സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു രേഖയായിട്ടത്രേ ഇതിരിക്കുന്നത്. മേൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പകർപ്പുകൾ രണ്ടും ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള രണ്ടു പേരുടെ റിപ്പോർട്ടുകളോ ഒരു സുന്നഹദോസ് തീരുമാനത്തിന്റെ (നടപടികളുടെ) കേവലം സംക്ഷേപങ്ങളോ അല്ല. പ്രത്യുത, വളരെ പരിപാവനമായി കരുതുന്നതെന്നു പറയുന്ന ഒരു സുന്നഹദോസ്, സിംഹാസന ഡയറിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി പറയുന്ന രേഖയുടെ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ എടുത്ത ശരി പകർപ്പുകളാണത്രെ. ഈ പകർപ്പുകൾ തമ്മിൽ പദാനുപദം വള്ളിപുള്ളി എന്നിവകൾക്ക് ഈഷൽഭേദമെന്യേ ഒത്തിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഏവനും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമായിരിക്കേണ്ടിയ പകർപ്പുകൾക്ക് 3 വർഷക്കാലം കൊണ്ടു വന്നുകൂടിയ അന്തരത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കിയാൽ ഈ പകർപ്പുകളുടെ മൂലസ്ഥാനം മാത്രമല്ല പതിനെട്ടക്കം കാനോന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനവും ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ പകർപ്പിനെ ആധാരമാക്കി മലങ്കരസഭയെ രണ്ടായി വെട്ടിക്കീറി ചിതറിക്കുവാൻ അത്രെ ചിലർ കോടാലിക്കൈകളായിത്തീരുന്നത്.

അദ്ധ്യായം 7

1911 വരെ അദ്ദേഹത്തെ പാത്രിയർക്കീസായി ഇരു കക്ഷികളും കരുതിവന്നു

അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ 1903-ൽ മാറ്റിയതായും മറ്റും പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്ന് 1911-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് പ്രത്യക്ഷമായതുവരെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയും അദ്ദേഹത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിതന്നെ സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു.

കാനോനികമായി വാഴിക്കപ്പെട്ട്, ദീർഘകാലമായി സിംഹാസനാധിപനായി ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിരുന്ന ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനെ വി. സഭയുടെ സുന്നഹദോസ് മാറ്റി എങ്കിൽ ആ വിവരം ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുമായിരുന്നു എന്നും അപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ സുന്നഹദോസ് മാറ്റിയിട്ടില്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ മറ്റ് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സ്ഥാനഭ്രംശ സുന്നഹദോസുണ്ടായതായി വാദിക്കുന്ന 1903 മുതൽ അദ്ദേഹം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ അനുകൂലിക്കുമെന്നു വ്യക്തമായ 1911 വരെ അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവരും - പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുൾപ്പെടെ എല്ലാവരും - പാത്രിയർക്കീസായിത്തന്നെ പരിഗണിച്ചു വന്നു എന്നതിന് ടി കാലയളവിൽത്തന്നെ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തുനിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും പാത്രിയർക്കീസ്പക്ഷം അംഗീകരിക്കുന്നതുമായ രേഖകളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമാണ്.

1. 1903-ലും, 1904-ലും അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായി തന്നെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന് 1917-ൽ ചരിത്രം എഴുതിയ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ വിവരം 1942-ൽ അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാച്ചൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് സിംഹാസന ഡയറിയും മറ്റു പല റിക്കാർഡുകളും പരിശോധിച്ച്, 1917-ൽ അച്ചടിപ്പിച്ച ചരിത്രത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ ചുരുങ്ങിയ വിവരണം ഉണ്ട്. അതിൽ "ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ 1895 മുതൽ 1905 വരെ" നിർബാധം പാത്രിയർക്കീസായി വാണു എന്നും, 1905 വരെ, അദ്ദേഹത്തെ ആരും മാറ്റുകയോ നീക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല എന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികൾ സംശയരഹിതമാംവണ്ണം 12, 16 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ ഭാഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അബ്ദൽ ആഹാദ് 1942-ൽ എഴുതിയ "പ്രത്യക്ഷസത്യം" II, 47, 48 എന്നീ പുറങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും, 1903, 1904, 1905 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ പരി

ശുദ്ധ സഭയുടെ കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസായി, അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഭരിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസും ബൈറൂട്ട് മെത്രാനും (അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാച്ചൻ) അസന്നിഗ്ദ്ധമായി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

2. 1904-ലും അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെ എന്ന് തഹലൂപ്പാ മാർ യൂലിയോസും പാത്രിയർക്കീസ്പക്ഷ നാവായ സഭാചന്ദ്രികയും സമ്മതിക്കുന്നു. മലയാളത്ത് കാതോലിക്കാസിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു തരുന്നതിനായി അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ പേർക്ക് 1904 മകരത്തിൽ കോജാ അന്തൂൻ എഴുതിയ ഒരു ശുപാർശക്കത്ത് സഹിതം അന്ന് സിംഹാസന പ്രതിനിധിയായി വർത്തിച്ചുവന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് എഴുതി എന്നും, അതിന് 1904 മകരം 26-നു സിംഹാസനത്തിങ്കൽനിന്നും അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ്ബാവാ പ്രതികൂല മറുപടിയാണ് അയച്ചതെന്നും, അങ്ങനെ പ്രതികൂല മറുപടി അയച്ചത് അന്ന് സിംഹാസനം അദ്ദേഹത്തിന്റേതായിരുന്നതു കൊണ്ടാണെന്നും പിന്നീട് സിംഹാസനം അദ്ദേഹത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അനുവദിച്ചത് എന്നും മറ്റും പ്രസ്തുത കല്പനയെ വച്ചുകൊണ്ട് മാർ യൂലിയോസ് വളരെ ശക്തിയായി വാദിക്കുന്നുണ്ട് (1932-ലെ സു. സ. മാ. പുറം 327). 1904-ൽ സിംഹാസനത്തുങ്കൽ നിന്നും അബ്ദൽ മിശിഹാ അയച്ച ടി കല്പന 1950-ലെ സഭാചന്ദ്രികയും ഉദ്ധരിച്ച് മേൽപ്രകാരം വാദിക്കുന്നുണ്ട് (പുറം 113). അതിനാൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ 1904-ൽ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിന്റെ അനിഷേധ്യ പാത്രിയർക്കീസായി സിംഹാസനത്തിങ്കൽ വാണുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന് 1932-ലെ മാർ യൂലിയോസും 1950-ലെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയും വ്യക്തമായി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടാണ് 1903-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹായെ മുടക്കി സിംഹാസനത്തുങ്കൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ഠനാക്കി എന്നും ഇന്നും ചിലർ വാദിക്കുന്നത്!!!

3. 1905-ലും അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു എന്ന് 1905 ഇടവത്തിലെ ഇടവകപ്പത്രിക (സഭാനാവ്) യും ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് 1927-ൽ സിറിയായിൽ തന്നെ രജിസ്ട്രാക്കിച്ച് വാങ്ങിയ ഉടമ്പടിയും വ്യക്തമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി "മുടക്കു സുന്നഹദോസിന്റെ" കാലം സംബന്ധിച്ചുള്ള അദ്ധ്യായത്തിൽ (പേജ് 16) സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാത്രിയർക്കീസ്പക്ഷ നാവായി ആലുവാ സെമിനാരിയിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രിക പറയുന്നത് "എന്നാൽ ആ വി. പാത്രിയർക്കീസ് (അബ്ദൽ മിശിഹാ) ആകട്ടെ 1905-ൽ വി. സിംഹാസനത്തുങ്കൽ നിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായി (പുസ്ത. 3, പേ. 113) എന്നും മറ്റുമാണ്. അന്നോ എന്നെങ്കിലുമോ അദ്ദേഹം ബഹിഷ്കൃതനായോ എന്നുള്ളത് ചിന്താവിഷയമാണ്. ഏതായാലും അന്നുവരെ (1905-ൽ) അദ്ദേഹം

"വ്യർത്ഥനോ ഭ്രാന്തനോ മുടക്കപ്പെട്ടവനോ" ആയിരുന്നില്ല. 1905-ൽ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന വി. പാത്രിയർക്കീസ് ആയിരുന്നു എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. "1903-ലെ മുടക്ക്" സുന്നഹദോസ് എവിടെ?

4. 1906-ലും അബ്ദൽ മിശിഹാ വ്യർത്ഥനോ മുടക്കപ്പെട്ടവനോ തള്ളപ്പെട്ടവനോ ആയിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെ ആയിരുന്നു എന്ന് അന്ന് റമ്പാനായിരുന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, ശെമ്മാശനായിരുന്ന മാർ തീമോത്തിയോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാർ 1906-ൽ തന്നെ സമ്മതിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു (ചന്ദ്രിക 3, 114). മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു പേരുടെയും സിറിയായാത്ര വിവരങ്ങൾ കാണിച്ച് 1906-ൽ മിദിയാത്ത് നിന്നും മലയാളത്തേക്കയച്ച കത്ത് ചന്ദ്രിക പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ "പഴയ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എഴുന്നെള്ളി സ്വസ്ഥമായി ഇരിക്കുകയാണ്. ..... പഴയ പാത്രിയർക്കീസ്ബാവാ ഇവിടെ എഴുന്നെള്ളി താമസിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിയുകയാൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ കയറുകയും അവിടുത്തെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസം താമസിക്കുകയും ചെയ്തു" (1950-ലെ ചന്ദ്രിക, പുറം 114) എന്നും മറ്റും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് കൂടി ഉണ്ടായതിനാൽ മുന്നമേയുള്ള പാത്രിയർക്കീസ്, പാത്രിയർക്കീസ് അല്ലാതായിപ്പോയിരുന്നു എന്ന് വരുകിൽ അദ്ദേഹത്തെ "മുൻ പാത്രിയർക്കീസ്" എന്നോ തള്ളപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസ് എന്നോ മറ്റോ പറകയും ആ ഗഡുവിൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട അബ്ദള്ളാ ബാവാ മാത്രം പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു എന്നുവരുകിൽ അദ്ദേഹത്തെ സാക്ഷാൽ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് അർത്ഥം വരത്തക്കവിധം "ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ്" എന്നോ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു മാത്രമോ പറയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു - തെല്ലും സംശയമില്ല. മാത്രമല്ല അവരെ തമ്മിൽ തിരിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി, കോട്ടയത്ത് നമുക്ക് ആദ്യമുണ്ടായ സുറിയാനി സെമിനാരിയേയും രണ്ടാമതുണ്ടായ എം. ഡി. സെമിനാരിയേയും തമ്മിൽ തിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി "പഴയ സെമിനാരി" എന്നും "പുത്തൻ സെമിനാരി" എന്നും പറഞ്ഞുവന്ന പ്രകാരം "പഴയ പാത്രിയർക്കീസ്" എന്നും "പുതിയ പാത്രിയർക്കീസ്" എന്നും മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായി തന്നെ തുടരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെപ്പറ്റി പറയുന്നിടത്ത് ഭക്തിയാദരപുരസരം "പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്" എന്നും 'എഴുന്നെള്ളി താമസിക്കുന്നു' എന്നും മറ്റും 1906-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു അക്കാലത്ത് പാത്രിയർക്കോചിതമായ സകല ബഹുമ

തികളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. സിംഹാസന പ്രതി നിധി മാർ ഒസ്താത്തിയോസും മറ്റും അദ്ദേഹം ഒന്നിച്ചു കുറെനാൾ താമ സിച്ചു എന്നുള്ളതും അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെപ്പറ്റി മേൽപ്രകാരം ആദരവോടെ എഴുതിയശേഷം അബ്ദള്ളായുടെ താമസത്തെപ്പറ്റി പറ യുമ്പോൾ 'എഴുന്നെള്ളി' എന്ന പദം ചേർക്കാതെ കേവലം "താമസി ക്കുന്നു" എന്നു മാത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ചന്ദ്രിക 3:114-ാം പുറത്തു തന്നെ കാണാവുന്നതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇവിടെ ചേരി തിരിഞ്ഞ 1910-നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി മെത്രാനായ 1908-നും മറ്റും മുമ്പ് 1906-ൽ എഴുതിയതും അന്നു തന്നെ, സഭാ ഗസറ്റായിരുന്ന ഇടവകപ്പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതും ഇപ്പോൾ സഭാചന്ദ്രിക തന്നെ എടുത്തു വീണ്ടും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുമായ കത്ത് അന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ - അബ്ദൽ മിശിഹാ 1906-ലും ശരിയായ പാത്രിയർക്കീ സായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത - ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു അവശ്യം വേണ്ട വെളിച്ചം നൽകുന്നില്ലയോ!

5. 1906-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെ എന്നു കോജാ അന്തൂൻ 1906-ലും ഇടവകപ്പത്രിക 1907-ലും വയലിപ്പറമ്പിൽ തോമസ് വറുഗീസ് (ഇപ്പോൾ മെത്രാൻ) 1932-ലും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "... അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസുമായി യോജിച്ച് അദ്ദേഹത്തെതന്നെ സ്വീകരി ക്കയാണ് നല്ലത് എന്നു സുൽത്താൻ നിർബന്ധമായി പറയുന്നു. എന്നാൽ മെത്രാന്മാർക്കു (യറുശലേമിലേയും കുസ്തന്തീനിലേയും മെത്രാന്മാർക്ക്) സമ്മതമല്ല. എന്നെല്ലാം വളരെ വ്യക്തമായി 1906 മേടം 7-ാം തീയതി കോജാ അന്തൂൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ കത്ത് 1907-ൽ മലങ്കരസഭാ നാവായിരുന്ന ഇടവകപ്പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. മാത്രമല്ല അത് ഇപ്പോൾ മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ 'സഹായകൻ' മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് 1932-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി നാവായിരുന്ന സുറിയാനിസഭാ മാസിക കന്നി ലക്കത്തിൽ എടുത്തു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തി ട്ടുമുണ്ട്. പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനവുമായി വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന കോജാ അന്തൂൻ 1906 മേടത്തിൽ എഴുതുമ്പോൾ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ ശരിക്ക് പാത്രിയർക്കീസ് എന്നുതന്നെ തെളിച്ചു പറയുന്നതി നാൽ അന്ന് (1906 മേടത്തിൽ പോലും) അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസ്സായി തന്നെ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു വന്നു എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ കത്തിനെ സമ്മതിച്ച് 1907-ൽ ഇടവകപ്പത്രിക അതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതിനാൽ അതിനെ അന്നത്തെ അഭിവാജ്യ മലങ്കരസഭയും; 1932-ൽ ടി കത്തിനെ സമ്മതിച്ച് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ ഇന്നത്തെ സഹായ മെത്രാൻ തങ്ങളുടെ നാവായ സു.സ.മാ. യിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അത് 1932-ലെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതായി

തെളിയുന്നു. ഇതിന്റെ മറ്റു ചില വശങ്ങൾ III-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

6. 1907-ലും അബ്ദൽ മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കീസായിത്തന്നെ കരുതുകയും അദ്ദേഹം വഴിയായി ഇവിടെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുവാൻ അന്ന് ആലോചിക്കുകയും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് മാർ യൂലിയോസും ഇന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിനാവായ സഭാചന്ദ്രികയും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മാർ തീമോത്തിയോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാർ (അന്നു ശെമ്മാശന്മാർ) 1906-ൽ സിറിയായിലേക്കു പോയപ്പോൾ ഇവിടെ കാതോലിക്കാസ്ഥാപനം ലഭിക്കുന്ന കാര്യം സംബന്ധിച്ചു രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസ്സന്മാരുമായി വേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിൻപ്രകാരം അവർ സിറിയയിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരോടുകൂടി താമസിക്കുകയും ആവശ്യമായ ആലോചനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി കോനാട്ടു മല്പാനച്ചന്റെ പേർക്ക് സിറിയായിൽ നിന്ന് ഒരു കത്ത് അയച്ചിരുന്നു. അത് അബ്ദള്ളാ ബാവാ അറിഞ്ഞ് അവിടെ വെച്ചുതന്നെ പിടിച്ചെടുക്കുകയും അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വളരെ കോപിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തത് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാർ യൂലിയോസ് 1932-ൽ അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിനാവായിരുന്ന സു.സാ.മാ. 326-ാം പുറത്തും ടി കക്ഷിയുടെ 1950-ലെ നാവായ സഭാചന്ദ്രിക 114-ാം പേജിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:- "... പഴയ മണവാള (അബ്ദൽ മിശിഹാ) നുമായി ആലോചിച്ചു. പൊതുവിന്റെ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാസ്ഥാനവും (കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാസ്ഥാനം കോനാട്ട് മല്പാനച്ചന്) മപ്രിയാന (കാതോലിക്കാ) സ്ഥാനവും (കാതോലിക്കാസ്ഥാനം പുലിക്കോട്ടു തിരുമേനിക്ക്) സാധിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രയാസവും ഇല്ല....... പുതിയ മണവാളൻ (അബ്ദള്ളാ) അവിടെ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കാൻ അനുവാദം തരുന്ന മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല...." ഇവിടെയും മുൻ നാലാം ഖണ്ഡികയിൽ കണ്ടപ്രകാരം രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരെ തമ്മിൽ തിരിച്ച് മനസ്സിലാക്കത്തക്കതായി മണവാളൻ (പാത്രിയർക്കീസ്) ആയ കാലത്തെ കുറിക്കത്തക്കവണ്ണം പഴയ മണവാളൻ എന്നല്ലാതെ മണവാളസ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു കാണിക്കത്തക്കവണ്ണം മുൻ മണവാളൻ എന്നോ മണവാളൻ ആയിരുന്ന ആൾ എന്നോ പറയാതെ എഴുതുന്ന കാലത്തും (1907 തുലാത്തിലും), മണവാളസ്ഥാനം (പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനം) ഉണ്ടെന്ന് കാണിക്കത്തക്കവണ്ണം പഴയ മണവാളൻ എന്നു പറയുന്നതും അബ്ദള്ളാ ബാവായെ മണവാളൻ എന്നു പറയാതെ പുതിയ

മണവാളൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും സ്മരണീയമാണ്.

ഇവിടെ യാതൊരു കക്ഷിഭിന്നതയും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുപോലും മുമ്പ് മലങ്കരസഭാനേതാക്കന്മാർക്കും അതിന്റെ സേവനത്തിനായി സ്വയം സമർപ്പിച്ച് പുണ്യസ്ഥലസന്ദർശനത്താൽ അനുഗ്രഹീതരാകുവാൻ സിറിയായിലേക്കു പോയവർക്കും 1907-ൽ ആദ്യ പാത്രിയർക്കീസായ അബ്ദൽ മിശിഹാ വഴി മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ പരാശ്രയം കൂടാതെ മലങ്കരസഭയിൽ എന്നേക്കും പൗരോഹിത്യം നിലനിർത്തുന്നതിനും പരിശ്രമിച്ചു എന്നും അതിൽ അവർ യാതൊരുവിധ ന്യൂനതയും കണ്ടിരുന്നില്ല എന്നും ഇതിൽ നിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

7. 1908-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ സുറിയാനിസഭ മുഴുവന്റെയും ശരിയായ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് പാമ്പാക്കുട മല്പാനച്ചൻ ഏറ്റുപറകയും ഇവിടെ കാതോലിക്കാവാഴ്ച നടത്തിത്തരുന്നതിനദ്ദേഹത്തോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അബ്ദള്ളാ മലയാളത്തേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ലണ്ടനിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസിയായി കഴിയുന്ന വിവരം ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾ മുഖേന അറിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ പേർക്കു 1908 ധനു 30-ാം തീയതി അദ്ദേഹം എഴുതിയിരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "ഭൂതലമെങ്ങുമുള്ള പൂർവ്വിക സുറിയാനി ജാതി മുഴുവന്റെമേലും അധികൃതനായിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ അബ്ദൽ മിശിഹാ എന്നു തിരുനാമമുള്ള അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ ഭാഗ്യവാനായ മോറാൻ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് തിരുമനസ്സിലേക്കു.... അദ്ദേഹം (അബ്ദള്ള) ദ്രവ്യാഗ്രഹിയാകുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാ നിന്ദയുടെയും കാരണം അബ്ദള്ളാ പാത്രിയർക്കീസാകുന്നു.... തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ശരിയായ പാത്രിയർക്കീസാകുന്നു... ശരിയാംവണ്ണമല്ലാതെ പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കുന്നവൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനെ തടയുന്നതിനായി ബോധിപ്പിക്കണം.... തിരുമേനി ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരണം... ഞങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ ഒരാളെ ഞങ്ങൾക്കു മപ്രിയാന ആക്കിത്തരണം..." അബ്ദൽ മിശിഹാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ് സാക്ഷാൽ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും അതിനാൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ് മലയാളത്തെഴുന്നെള്ളി കാതോലിക്കാവാഴ്ച നടത്തേണ്ടതെന്നും ന്യായമല്ലാതെ പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കുന്ന അബ്ദള്ളാ മലയാളത്തു വരുന്നതിനെ തടയണമെന്നും മറ്റും മല്പാനച്ചൻ എഴുത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കത്തിൽനിന്ന് പാത്രിയർക്കീസ്പക്ഷനാവായ ചന്ദ്രിക എടുത്തു പകർത്തിക്കൊണ്ട് ഇവിടെനിന്നു ഒരാളെ മപ്രിയാനായായി വാഴിച്ചുകിട്ടേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട് (പു. 3,

പേ. 113). മേൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന കത്ത് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കഴിഞ്ഞാൽ സഭയുടെ കാനോൻ വിശ്വാസോപദേശങ്ങൾ, സഭാകാര്യങ്ങൾ, ചരിത്രം എന്നിത്യാദി വിഷയങ്ങളിൽ അദ്വിതീയ ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന ആളും പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തിന്റെ പ്രധാന വൈദികനേതാവുമായിരുന്ന പാമ്പാക്കുട മല്പാനച്ചനാണ് എന്നുള്ള വസ്തുത ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അതിലുള്ള ഓരോ പ്രസ്താവനയുടെയും ഘനം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ 1908-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹായാതൊരു ന്യൂനതയുമില്ലാത്ത കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം വഴിയായി ലഭിക്കുന്ന പട്ടത്വത്തിനാണ് യാതൊരു ന്യൂനതയും ഇല്ലാത്തത് എന്നും അനിഷേധ്യമായി സിദ്ധിക്കുന്നു. ഈ കത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ "1903-ലെ സുന്നഹദോസ്" 1908 വരെയും ഭൂജാതം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു കൂടെ പരിശോധിക്കുന്നത് രസാവഹമായിരിക്കും. സൂര്യന്റെ മുമ്പിൽ ഹിമകണം കണക്കല്ലയോ ഈ പണ്ഡിതന്റെ കത്തിൻ മുമ്പിൽ 1903-ലെ സുന്നഹദോസ് കഥ!!!

8. 1909-ലും ഇവിടെ ഭിന്നത ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അബ്ദൽ മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കീസായി കരുതി അദ്ദേഹം വഴി ഇവിടെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു എന്ന് കോനാട്ടു മല്പാനച്ചനും 1911-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിനാവായിരുന്ന ജീവനിക്ഷേപവും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. 1909-ൽ അബ്ദള്ളാ മലയാളത്തേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ഊട്ടിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ - മലയാളത്ത് എത്തി വഴക്കും ഭിന്നതയും ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ - അപ്പോൾ ഊട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന ടി മല്പാനച്ചൻ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി, മി. മാമ്മൻമാപ്പിള മുതലായവർ അബ്ദൽ മിശിഹായെ കൊണ്ടുവന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് മലയാളത്തു പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ആലോചന നടത്തി എന്നും അത് അന്നുതന്നെ അബ്ദള്ളായുടെ അറിവിൽപെട്ടു എന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരണങ്ങൾ അക്കാലത്തുതന്നെ ജീവനിക്ഷേപത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട് (1911-ക്ക് കൊല്ലം 1086 കുംഭം ജീവനിക്ഷേപം, പുറം 94). ഈ സംഭവത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം കക്ഷിഭിന്നത ആരംഭിച്ചശേഷവും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ കക്ഷി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട് (മലങ്കര സുറിയാനി സഭാസംരക്ഷകൻ, പുറം 84). കക്ഷിത്വമോ ഭിന്നതയോ രൂപമെടുക്കാതെ സമാധാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞുവന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, അബ്ദള്ളാ മലയാളത്തു കാൽ ചവുട്ടുന്നതിനു മുമ്പ് 1909-ലും അബ്ദൽ മിശിഹാ ശരിയായ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും അദ്ദേഹം വഴിയായി ഇവിടെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കണം എന്നും മലങ്കരസഭാ നേതാക്കന്മാർ പൊതുവെ ആഗ്രഹിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാകുന്നു.

9. 1910-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹായിക്കു സുൽത്താന്റെ പ്രാതികൂല്യമ

ല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു ന്യൂനതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് അന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി നേതാവായിരുന്ന കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ സമ്മതിക്കുന്നു. കക്ഷിഭിന്നത മൂത്ത് അന്യോന്യം ഓരോ വാദമുഖങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് ലഘുലേഖകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 1910 കുംഭം 5-നു സൂക്ഷ്മഗ്രാഹി എന്ന പേരിൽ മൽപാനച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്ത പ്രസ്സിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലഘുലേഖയിൽ അബ്ദൽ മിശിഹായെപ്പറ്റി പറയുന്നതുതന്നെ ഇന്നത്തെ ചില "മല്പാന്മാർ" പറയുംപോലെ വ്യർത്ഥൻ, ഭ്രാന്തൻ, മുടക്കപ്പെട്ടവൻ, പാത്രിയർക്കീസല്ലാത്തവൻ എന്നൊന്നുമല്ല "അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ" എന്നു തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുവന്ന് കാതോലിക്കാവാഴ്ച നടത്തി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മലങ്കരസഭയുടെ നില സുരക്ഷിതമാക്കുമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അബ്ദൽ മിശിഹായെ എത്രയും ഹാസ്യമാക്കി സ്വപക്ഷീയരുടെ മനോവീര്യം നിലനിർത്തുന്നതിനും എതിർപക്ഷത്തെ നിന്ദിക്കുന്നതിനുമായി അങ്ങേഅറ്റം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്: "ഈ ബാവാ (അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ്) ദയറാ വിട്ട് രാജകൽപനപ്രകാരം ഒരു ഭവനത്തിൽ താമസിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നു പുറത്തിറങ്ങണമെങ്കിൽ രാജകൽപന കൂടാതെ സാധിക്കയില്ലെന്ന് ഓർക്കണം" എന്നു മാത്രമാണ്. അന്നത്തെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കക്ഷിയിലെ ആളുകളെ "പോർട്ടുഗീസ് പറങ്കിയുടെ സന്തതി" "പുനരുത്ഥാനം ചെയ്ത യൂദാസ്കറിയോത്താ" എന്നും മറ്റും അതിനീചമായി ദുഷിച്ചു മാർ കൂറീലോസ് കക്ഷി എഴുതിയ ടി ലഘുലേഖ പുറം 14-ൽ പോലും തങ്ങളുടെ എതിർകക്ഷിയുടെ രക്ഷാകർതൃത്വം കയ്യേറ്റ മാർ അബ്ദൽ മിശിഹായെ "പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ" എന്നു തന്നെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച്, തുർക്കിയുടെ ആജ്ഞ കൂടാതെ സ്ഥലം വിടുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലെന്നുള്ള ഏക തടസ്സം മാത്രം ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടും മറ്റും യാതൊരു കുറ്റവും അബ്ദൽ മിശിഹായുടെമേൽ ആരോപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾക്ക് സാധിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് ഇവിടെ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അദ്ദേഹം 1910-ലും ഭ്രാന്തനുമല്ല, ഭ്രഷ്ടനുമല്ല. അനിഷേധ്യ പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെ എന്ന് ഇവിടെയും തെളിഞ്ഞു കാണുന്നില്ലയോ?

10. 1911-ക്ക് കൊല്ലവർഷം 1087-ലും അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെ എന്ന് അബ്ദള്ളായുടെ കക്ഷികളും മനസ്സറിയാതെ സമ്മതിക്കുന്നു:- 1087-ൽ അതായത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ പേർക്ക് മുടക്കുകല്പന എഴുതിയിട്ട് മലയാളത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞശേഷം - "മുടക്കു സുന്നഹദോസ് ഉണ്ടായതായി പറയുന്ന 1903-ന് 8 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം - 1911-ൽ അബ്ദള്ളാ മലയാളത്തു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള മുടക്കു

കല്പനകളും മറ്റും അസാധുവാക്കി അബ്ദൽ മിശിഹാ കൽപന അയയ്ക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലയാളത്തേക്കുള്ള എഴുന്നെള്ളത്തിന് ത്വരിതഗതിയിൽ ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തുകയും അങ്ങനെ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് തങ്ങളുടെ ബദ്ധവൈരി എന്ന് പ്രത്യക്ഷമായി അബ്ദള്ളാ കക്ഷി ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്ത അവസരത്തിൽ ജീവനിക്ഷേപത്തിൽ ചേർത്തിരുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന ഇതും മറ്റു പലതും വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. "ജീവനിക്ഷേപം" അബ്ദള്ളായുടെ കക്ഷിയുടെ നാവായി കോനാട്ടച്ചന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വകയായി സ്വന്തം പ്രസ്സിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ടി കക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനകൾക്ക് പ്രചുരപ്രചാരം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാർത്തോമ്മാക്കാരുടെ "സഭാതാരക" ആ പ്രസ്താവന ജീവനിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നെടുത്ത് വീണ്ടും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. അതു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

"അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ ഈ മോറോനെ (അബ്ദള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിനെ) കുറിച്ച് അയച്ചു എന്നു പറഞ്ഞ് അച്ചടിച്ചു പരസ്യപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള എഴുത്തിനെ വിശ്വസിപ്പാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. ... ആദ്യം മുദ്ര വയ്ക്കാഞ്ഞതിന് പ്രതിവിധിയായി പിന്നത്തേതിന് മുദ്ര വയ്ക്കുമ്പോൾ പതിവുവിട്ടു മൂന്നു മുദ്ര കുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം കൊച്ചുകുട്ടിയാണോ?.... ഈ എഴുത്തുകളെക്കുറിച്ച് കേട്ട കാലത്തുതന്നെ വിവരം ശീമയിൽ അറിയിക്കുകയും .... ഗവൺമെന്റ് അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായോടു സമാധാനം ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ... അദ്ദേഹം മലയാളത്തു വരാൻ ഒരുങ്ങുന്നതായി കേൾക്കുന്നുയെന്നും ഇവിടെനിന്നു എഴുതുകയും അവർ ഗവൺമെന്റിനെ ബോധിപ്പിക്കുകയും ജനങ്ങളെയോ പള്ളികളെയോ സംബന്ധിക്കുന്ന സമുദായം ഇടപെട്ട യാതൊരു സംഗതികളിലും നിന്റെ വാ തുറന്നുപോകരുതെന്നും യാതൊന്നും എഴുതി പോകരുതെന്നും നീ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു വെളിക്കു കടക്കരുതെന്നും... ദിവാൻ (അവിടെ ദിവാൻ ഉണ്ടു പോലും! - ലേ.) മുഖാന്തിരം ആ ബാവായ്ക്കു കൽപന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരങ്ങൾക്ക് ഈയിടെ ശീമയിൽ നിന്നു കൽപനകളും എഴുത്തുകളും വന്നിട്ടുണ്ട്. ടി മുദ്രയില്ലാത്ത എഴുത്ത്... അതു സുറിയാനിയിലോട്ട് തർജ്ജമ ചെയ്തു അച്ചടിച്ചതായ ഓരോ പ്രതികളും അടക്കംചെയ്ത് ഓരോ പ്രത്യേക എഴുത്തോടുകൂടി നാൽപതോ അമ്പതോ പ്രധാനന്മാർക്കു മൂന്നാമതായി ഇവിടെനിന്ന് അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്..... ഒന്നുകിൽ അതിൽ പേർ പറയുന്ന ആൾ അല്ലെങ്കിൽ അച്ചടിച്ചവർ ഉത്തരം പറയേണ്ടതായി വന്നു കൂടും... വെറുതെ ഒരു സ്ഥലത്തു അടങ്ങി പാർക്കുന്ന ആ ബാവായെ ഈ കൂട്ടർ വലിയ ശിക്ഷയ്ക്കും അപകടത്തിനും മാനഹാനിക്കും ഇടവരുത്താതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. ആ പാവത്തിന്റെ ശാപത്തിനു കൂടെ ചിലർ പാത്രവാന്മാരാകാതിരിക്കട്ടെ.

അദ്ദേഹം എഴുതിയതാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അധികാരം കവിഞ്ഞും രാജകൽപന നിഷേധിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചതിന് അവിടുത്തെ നിയമാനുസരണം ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. അദ്ദേഹം എഴുതിയതല്ലെന്ന് പറയുന്നപക്ഷം അപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് സ്വന്ത കൈപ്പടയിൽ എഴുതിച്ച് മുദ്രയും വെപ്പിച്ച് ഇവിടെ അയച്ചുതരികയോ മറ്റുവിധത്തിൽ അവിടെയുള്ളവരെ ബോധപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യും. രണ്ടു മാസത്തിനകം കാണാം" (സഭാതാരക, N.S. Book.VIII, പേജ് 70, 71).

കാണാം എന്ന് ടി പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഏതായാലും ശരി തന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ കാണുന്നതിന് രണ്ടു മാസത്തിനു പകരം ഏഴു വേണ്ടിവന്നു എന്നും, കണ്ടത് അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ തന്നെയായിരുന്നു എന്നും മാത്രമേ മാറ്റമുണ്ടായുള്ളു. പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും താഴെ ചേർക്കുന്ന അഞ്ചു സംഗതികൾ വ്യക്തമാകുന്നില്ലയോ എന്ന് പരിശോധിച്ചു നോക്കുക.

(എ) "അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ ഈ മോറാനെ (പാത്രിയർക്കീസിനെ) കുറിച്ചു അയച്ച...." എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നത് അബ്ദള്ളാ ബാവായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അന്ന് ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മാത്രമാണ് ഏതു പാത്രിയർക്കീസിനെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നു വായനക്കാരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി "ഈ" എന്ന ചൂണ്ട് വിശേഷണം മോറാൻ (പാത്രിയർക്കീസ്) എന്ന നാമത്തോടു ചേർത്ത് ഈ മോറാൻ എന്നു പറഞ്ഞ് തിരിച്ചു കാണിക്കേണ്ടി വന്നത് എന്നു എത്രയും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. വൈരം മൂത്ത് കക്ഷി പിരിഞ്ഞ് കൊടുംപിരികൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽപോലും അബ്ദള്ളായെ കൂടാതെ വേറെ പാത്രിയർക്കീസ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള സത്യം അബ്ദള്ളായുടെ കക്ഷി മനസ്സറിയാതെ മൽപാനച്ചൻ മുഖേന സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും അബ്ദൽ മിശിഹായ്ക്കും അബ്ദള്ളായ്ക്കും പുറമെ അന്ന് മറ്റൊരു പാത്രിയർക്കീസ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആർക്കും വാദം ഇല്ലാത്തതിനാലും 1911-ക്ക് കൊല്ലവർഷം 1087-ലും അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു എന്ന് അബ്ദള്ളായുടെ കക്ഷി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

(ബി) അബ്ദള്ളാ എഴുതിയ മുടക്കും മറ്റും അസാധുവാക്കി ചെയ്തും മലങ്കരസഭയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിതരുന്നതിനായി ഇങ്ങോട്ട് എഴുന്നെള്ളുന്നതാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും അബ്ദൽ മിശിഹാ മലയാളത്തേക്കയച്ച കൽപനക്കെതിരായി അബ്ദള്ളായുടെ കക്ഷിക്കു പറവാനായി ആകെപ്പാടെ കണ്ടുകിട്ടിയ കുറ്റം അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസല്ലെന്നല്ല അദ്ദേഹത്തിനു സുൽത്താന്റെ നിരോധനം ഉണ്ട് എന്നൊരു സംഗതി മാത്രമാണ്. മുടക്കോ മദ്യസേവയോ ചിത്തഭ്രമമോ അഥവാ

അതുപോലെ മറ്റെന്തെങ്കിലുമോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ആരോപിപ്പാൻ വിരോധം മുഴുത്ത ഘട്ടത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികൾ തുനിയുന്നില്ല. അതിനാൽ ആ വക യാതൊരു ന്യൂനതകളും അദ്ദേഹത്തിൽ ആരോപിക്കുവാൻ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് സുദൃഢം വ്യക്തമാകുന്നു.

(സി) അബ്ദൽ മിശിഹാ അയച്ച രണ്ടാമത്തെ കൽപനയിൽ “പതിവു വിട്ട് മൂന്ന് മുദ്ര കുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം കൊച്ചുകുട്ടിയാണോ” (മൂന്ന് മുദ്ര കുത്തിയിരുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ വ്യാജ പ്രസ്താവനയായിരുന്നു) എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്കയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ പോലും പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനാലും, അദ്ദേഹം മദ്യപനും ഭ്രാന്തനുമാകയാൽ നിരർത്ഥകമായി വല്ലതും ചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു കല്പനയും അയച്ചിരിക്കാം എന്ന് വാദിച്ചു കാണാത്തതിനാലും അദ്ദേഹത്തിൽ ആ വക ദൂഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് തന്റെ വൈരികൾക്ക് 1911 വരെ യാതൊരറിവുമില്ല.

(ഡി) അദ്ദേഹം കേവലം നിരപരാധിയാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു സങ്കടത്തിടയാക്കുന്നത് ശാപഹേതുകമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈരികൾ തന്നെ സമ്മതിച്ചു പറയുന്നു.

(ഇ) സങ്കോചമെന്യേ ശങ്കാവിഹീനം: സുൽത്താൻ അബ്ദൽ മിശിഹായെ വാ തുറന്നുപോകരുതെന്നും എഴുതിപോകരുതെന്നും മറ്റും നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും തട്ടിവിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ അബ്ദള്ളാ കക്ഷിക്ക് വ്യാജപ്രസ്താവനകൾക്കുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം തെളിയുന്നു.

അദ്ധ്യായം 8

സ്ഥാനഭ്രംശം എന്നു പറയുന്നത് കേവലം ഫർമാൻ നഷ്ടം മാത്രം

അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായ്ക്ക് തുർക്കി രാജ്യത്ത് ആലപ്പൊ, ദമസ്ക്കൂസ്, റാക്കാ, ഡയബക്കർ, മർദീൻ, മൂസൽ, ദയർഉസഫ്രാൻ എന്നീ ഏഴു സ്ഥലങ്ങളിലും അവയുടെ പരിസരങ്ങളിലും (മലങ്കരയും മറ്റും അതിൽ പെടുന്നില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ) ഉള്ള പൂർവ്വിക സുറിയാനിക്കാരുടെ മേൽ ഏതാനും ചില ലൗകിക അധികാരങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് തുർക്കി സുൽത്താൻ ഹമീദ് നൽകിയിരുന്ന ഫർമാൻ അദ്ദേഹം പിൻവലിച്ചു. ഈ സംഭവത്തെയാണ് "സ്ഥാനഭ്രംശം" എന്നു പറയുന്നത്. ഇതിൽക്കവിഞ്ഞു യാതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. എങ്കിലും തുർക്കി രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പല വിധത്തിൽ സ്പർശിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല സുൽത്താന്റെ ഹിതത്തിനെതിരായി എന്തെങ്കിലും അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ആത്മഹത്യാപരമായിരുന്നതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന നിലയിൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായ്ക്കു തുർക്കിരാജ്യത്തിൽ ജീവിക്കുക തന്നെ പ്രയാസമായും തീർന്നു. ഇതിൽക്കവിഞ്ഞ് മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവത്തിനു യാതൊരർത്ഥവുമില്ല. അബ്ദൽ മിശിഹായെ സുന്നഹദോസ് മാറ്റുകയോ മാറ്റുവാൻ കൂടുകയോ, കൂടുവാൻ ആലോചിക്കയെങ്കിലുമോ ഉണ്ടായതായി യാതൊരു തെളിവും കാണുന്നില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ കാണിക്കട്ടെ. മാത്രമല്ല അബ്ദൽ മിശിഹായെ മുടക്കുവാനോ മാറ്റുവാനോ ഒരു സുന്നഹദോസ് പരിശ്രമിച്ചതായിപ്പോലും, അദ്ദേഹം മലയാളത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളിയ കാലഘട്ടം (1912) വരെ ഒരുവനും പ്രസ്താവിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കി എന്നും മറ്റും സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് തന്നെ എന്ന്, ആര്, എന്തിന്, എങ്ങിനെ മുടക്കി എന്നും മറ്റും പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധവും പരസ്പരവിരുദ്ധവുമായിട്ടല്ലാതെ ഒന്നും നിശ്ചയമായിപ്പറവാൻ ഇതുവരെ കഴിയാത്തതിൽ നിന്നു തന്നെ വി. സഭയുടെ സുന്നഹദോസ് അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റുകയോ മറ്റോ ചെയ്തില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ വൈരികൾ സുൽത്താനു കോഴ കൊടുത്ത് കൃത്രിമമായി ഫർമാൻ പിൻവലിപ്പിക്കയാണുണ്ടായത് എന്നു താഴെ ചേർക്കുന്നതു കൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നില്ലയോ എന്നു പരിശോധിക്കുക.

1. സ്ഥാനഭ്രംശവും തുടർന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും സുൽത്താൻ സഭയുടെ ഹിതത്തിന് എതിരായി നടത്തിയ കൈയേറ്റമായിട്ടത്രേ കാണുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ കക്ഷിഭിന്നത ആരംഭിക്കുന്നതിന് എന്നല്ല അബ്ദള്ളാ ബാവാ പാത്രിയർക്കീസാകുന്നതിനു മുമ്പ് 1905-ൽ സഭാനാവായിരുന്ന

ഇടവകപ്പത്രിക പറയുന്നത്: അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വാഴുന്ന രണ്ടാമത്തെ "അബ്ദൽ മിശിഹാ എന്നു പേരായ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാതിരുമേനിയെ തുർക്കി ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരിക്കുന്നു.... സുൽത്താന്റെ രാജ്യഭരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പൊതുവിൽ തൃപ്തികരമല്ലെന്നുള്ളത് സംശയമറ്റ സംഗതിയാണ്.... എന്നാൽ അന്ത്യോഖ്യരുടെ കാര്യത്തിൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ പല ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അടുത്തകാലത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ നടന്നതായി കേട്ടിട്ടില്ല" എന്നാണ്. ഇതിനെ തുടർന്ന് ഗീവറുഗീസ് നാലാമൻ, യാക്കോബ്, പത്രോസ് മൂന്നാമൻ ആദിയായി പല പാത്രിയർക്കീസന്മാരെയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും, കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത വിധങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം ടി ലേഖനം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, "ഈയിടെ നടന്നതായി പറയുന്ന സ്ഥാനഭ്രഷ്ടിന് ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന കാരണം രാജദ്രോഹമാണത്രേ... ഈ സ്ഥാനഭ്രംശം മൂലം പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒഴിവിലേക്ക് ആളിനെ തെരഞ്ഞെടുപ്പാൻ സുൽത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്" എന്നുമാണ്. അടുത്ത ചിങ്ങം (1081) ഇടവകപ്പത്രിക 161-ാം പുറത്തു പറയുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. "തുർക്കി സുൽത്താന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അവർകളെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയ വിവരം മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ... പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനത്തേക്കു പൂർണ്ണ അധികാരത്തോടുകൂടെ ഒരാളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് തിരഞ്ഞെടുപ്പുയോഗം കൂടുവാൻ ഇവിടെയും നോട്ടീസ് വന്നിരിക്കുന്നു." പുലിക്കോട്ടു തിരുമേനിയുടെപേർക്കു കൈമാഖാം തിരുമേനി അയച്ച ക്ഷണക്കത്തിൽ പറയുന്നത്, അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സിംഹാസന നഷ്ടം കേവലം സുൽത്താന്റെ പ്രവർത്തി മാത്രം എന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ലയോ എന്നു കൂടെ നോക്കുക. കത്തിൽ പറയുന്നത്: "തുർക്കി സുൽത്താൻ നമ്മുടെ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.... ഫർമാൻ ഇല്ലാതാകുന്നതു വലിയൊരു നഷ്ടമാണ്. ആകയാൽ ഫർമാൻ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ഒരാളെ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു..." എന്നാണ്.

വീണ്ടും 1906 കർക്കടകം ഇടവകപത്രിക പറയുന്നത് "മോറാൻ മോർ ഇഗ്നാത്യോസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ്ബാവാ അവർകളെ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിക്കണമെന്ന് ഗവൺമെന്റ് ആവശ്യപ്പെട്ടതു മുതൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ലൗകികചുമതലകൾ മൂസലിലെ ..... നോക്കി വരുന്നു..." (പുറം 140) എന്നാണ്. സിംഹാസനനഷ്ടം സുന്നഹദോസ് മൂലമോ സുൽത്താൻ മൂലമോ? വായനക്കാർ വിധിച്ചുകൊൾക!

2. യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനെ ആക്കുകയും നീക്കുകയും

ചെയ്യുന്നതു തുലുക്കനാണ് എന്നുള്ള താരകയുടെ ആരോപണം: അക്കാലത്ത് സുറിയാനിസഭയെ ഏതുവിധേനയും അധിഷേപിക്കുന്നതിനും നിന്ദിക്കുന്നതിനുമായി അരയും തലയും മുറുക്കി കണ്ണിലെണ്ണയൊഴിച്ചു കാത്തിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ സഭാനാവായിരുന്ന "മലങ്കരസഭാതാരക" (കെ. എൻ. ദാനിയേൽ) സുൽത്താൻ മൂലമുണ്ടായ അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സിംഹാസനനഷ്ടവും അബ്ദള്ളായുടെ സിംഹാസനലബ്ധിയും എടുത്തു കാണിച്ചു വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഈ അവസരത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. 1907-നു 1082-ലെ മലങ്കരസഭാതാരക 4-ഉം 5-ഉം പുറങ്ങളിൽ പറയുന്നത്, "ദൈവികമായ ഒരു സ്ഥാനം... എടുപ്പാനോ ഒരു തുലുക്കന് അധികാരമില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് ദൈവികമായ ഒരു സ്ഥാനമുള്ള ആളിനെ തുർക്കി സുൽത്താൻ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയാൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാകയില്ലെന്നും യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് തുർക്കി സുൽത്താന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടു എന്നു പത്രിക (ഇടവകപത്രിക) പറയുന്നതിനാൽ ടി പാത്രിയർക്കീസിന് ദൈവികമായ ഒരു സ്ഥാനവും ഇല്ലെന്ന് സമ്മതിക്കുകയാണെന്നും അതുകൊണ്ട് യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് "ചുമ്മാ" പാത്രിയർക്കീസാണെന്നുമത്രേ എന്റെ അഭിപ്രായം. ... സ്ഥാനത്തിലിരിക്കുന്ന പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനം എടുത്തു കളവാൻ അധികാരമുള്ള ആളിന് സംഘം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ആളിന് സ്ഥാനം കൊടുക്കരുതെന്നു പറവാൻ അധികാരമില്ലയോ. ... മനസാക്ഷിയോ പൗരുഷമോ ഉള്ള ഒരുവൻ അന്ത്യോഖ്യായിലെ യാക്കോബായക്കാരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് മേലാൽ പാത്രിയർക്കീസല്ല എന്ന് തുർക്കി പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിനെ സ്വീകരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാണ്. ... യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനെ നിയമിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് തുലുക്കനാണ്. ... അബ്ദള്ളായിൽ തുർക്കി പ്രസാദിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനം കിട്ടുന്നതിന് എന്തു പ്രയാസമാണുള്ളത്?...." എന്നിപ്രകാരമാണ്. ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് സുൽത്താന്റെ വിരോധത്താൽ സിംഹാസനം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു മാത്രമല്ലയോ?

3. അബ്ദൽ മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും എന്നെങ്കിലും സുന്നഹദോസ് മാറ്റിയതായി 1912-ൽ അദ്ദേഹം മലയാളത്തിലേക്ക് എഴുന്നള്ളിയ കാലം വരെ യാതൊരറിയിപ്പും വി. സഭയ്ക്കു യാതൊരുവനും നൽകിയിട്ടില്ല. മാറ്റിയിരുന്നു എങ്കിൽ വിവരം തദവസരത്തിൽ തന്നെ അറിയിക്കുക എത്രയും സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. വളരെ അത്യാവശ്യവുമായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ്കക്ഷി തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അങ്ങനെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. മറ്റൊരു പാത്രിയർക്കീസിനെ അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന

തിനു ക്ഷണക്കത്തയയ്ക്കുന്ന അവസരത്തിലെങ്കിലും സുന്നഹദോസി നാൽ വല്ല നീക്കവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് അറിയിക്കേണ്ട തെത്രയും അവശ്യം ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നും അപ്രകാരം അറിയി ക്കാതിരിക്കയില്ലായിരുന്നുവെന്നും സ്പഷ്ടമല്ലയോ. ആ അവസരത്തിലും സുന്നഹദോസിന്റെ ഒരു നീക്കലോ മറ്റോ ഉണ്ടായതായി പറയുന്നില്ല. ആദ്യ പാത്രിയർക്കീസ് ജീവനോടിരിക്കെ താൻ ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു വാഴിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ വിശദവിവരങ്ങളും സാഹചര്യ ങ്ങളും വെളിക്കാകുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു ലജ്ജയും ആക്ഷേപവും ഉണ്ടാ ക്കുന്നതായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം വാഴിക്കപ്പെട്ട വിവരം മലയാളത്തേ ക്കറിയിച്ചപ്പോഴോ, അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ മലയാളത്തേക്കു പുറ പ്പെട്ടപ്പോഴെങ്കിലുമോ അഥവാ ഇവിടെ സഞ്ചരിച്ച കാലത്തോ അതേപ്പറ്റി വിശദമായ, പ്രസ്താവനകൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു സംശയ രഹിതമായ സംഗതിയാണ്.

4. 1912-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ പാത്രിയർക്കീസല്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു മലങ്കരജനങ്ങളെ അകറ്റാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതി ലേക്ക് എടുത്തുകാണിപ്പാൻ സഭയുടെയോ സുന്നഹദോസിന്റെയോ തീരു മാനങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തുർക്കിയുടെ കൽപനയാണ് ആക പ്പാടെ ഉണ്ടായിരുന്നത്. സുന്നഹദോസിന്റെ ശബ്ദമേ അവിടെ എങ്ങു മില്ല. അബ്ദൽ മിശിഹാ മലങ്കരെ എഴുന്നള്ളുകയും ഇവിടുത്തെ സഭ യോഗ്യമായി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തത് മാർ ഒസ്താ ത്തിയോസ് ഇവിടെനിന്നും അബ്ദള്ളായെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം കുസ്തൻദീനിലെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ 1912 മിഥുനം 30-നു മലയാളത്തേക്കയച്ച കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ സഭാമക്കളിൽ ചിലർ ആംകൂറിനെ (അബ്ദൽ മിശി ഹായെ) ബഹുമാനിക്കുന്നതായി നാം കേൾക്കുന്നു. അവൻ പാത്രിയർക്കീ സല്ല... എന്നിത്യാദി സംഗതികളെക്കുറിച്ച് സർക്കാരിൽനിന്നും കല്പന വാങ്ങി അയച്ചിട്ടുള്ളത് അവിടെ കിട്ടാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും അവർ വഞ്ചന യിൽ അകപ്പെട്ടു ശത്രുക്കളോടു ചേർന്നുപോകുന്നത്. .... ഇപ്പോൾ കല്പന അവിടെ എത്തിയിരിക്കും" (മുളന്തുരുത്തി പി. റ്റി. പ്രസ്സ് ലഘുലേഖ നമ്പർ 1, പുറം 14). അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസല്ലെന്നു സഭാമക്കളെ അറിയിക്കാനുള്ള കല്പന തുർക്കി സുൽത്താനാണു പോലും അയക്കേ ണ്ടത്! അബ്ദൽ മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തു നിന്നും മാറ്റിയ തായി ഈ കാലഘട്ടം വരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഈ സന്ദർഭത്തിലും ഒരു സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം എടുത്തുപറവാനോ കാണിപ്പാനോ ഇല്ലെ ന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമല്ലയോ. അതായതു കേവലം ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിരുന്ന ഫർമാൻ നഷ്ടം മാത്രമാണ് ആകപ്പാടെ പറവാനും കാണി

പ്പാനും ഉള്ളത് എന്നു ചുരുക്കം. ഇക്കാലത്തിന് ഒൻപതു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് (1903-ൽ) അബ്ദൽ മിശിഹായെ മുടക്കുകയോ മാറ്റുകയോ ചെയ്തതായി ഒരു സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ അതിന്റെ പകർപ്പ് മലയാളത്തേക്കയയ്ക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതും, അപ്രകാരമൊരു സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തത്സംബന്ധമായ റിക്കാർഡുകൾ എല്ലാം അബ്ദള്ളായുടെ സ്വാധീനത്തിലായിരുന്നിരിക്കുമെന്നുള്ളതും, മലങ്കരയിലെ ക്രിസ്തീയസഭ ഒരു മഹമ്മദീയന്റെ കൽപനയേക്കാൾ ബഹുമാനിക്കുന്നത് ഒരു സുന്നഹദോസ് തീരുമാനത്തെ ആയിരിക്കുമെന്ന് പാത്രിയർക്കീസിനറിയാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതും അവിതർക്കിതമാണ്. തുർക്കിയുടെ കല്പന അയയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി, കരയും കടലും ചുറ്റിനടന്ന് ബദ്ധപ്പെട്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽപോലും 1903-ലെ നമ്മുടെ "സ്ഥാനഭ്രംശ സുന്നഹദോസ്" നെ സംബന്ധിച്ച് ഒറ്റയക്ഷരംപോലും ശബ്ദിച്ചു കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചതല്ലാതെ ഇപ്പോൾ മാർ യൂലിയോസ് പ്രസ്താവിക്കുംപ്രകാരം സുന്നഹദോസിനാലുള്ള ഒരു സ്ഥാനഭ്രംശമുണ്ടായതായി എന്തെങ്കിലും രേഖയോ കേവലം ഒരു കേട്ടുകേൾവി എങ്കിലുമോ അബ്ദള്ളാ ബാവായ്ക്ക് പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു കാണുന്നു.

5. സുൽത്താൻ മാറ്റി എന്നതിനല്ലാതെ സഭയുടെ സുന്നഹദോസ് മാറ്റി എന്നതിനു 1931-ലും ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കലും രേഖ ഒന്നുമില്ല: അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ വഴിയുള്ള കാതോലിക്കാവാഴ്ചയേയും പട്ടത്വ നൽവരത്തെയും സംബന്ധിച്ച തർക്കങ്ങൾ തീർത്തു സമാധാനം സ്ഥാപിക്ക എന്ന ഏകകാര്യത്തിനായി വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു മലയാളത്തേക്കു വന്ന പാത്രിയർക്കീസ് ഏതൽ വിഷയസംബന്ധമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിലുള്ള സകല റിക്കാർഡുകളും (പകർപ്പെങ്കിലും) കൂടെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കണമെന്നുള്ളതും സംശയരഹിതമാണ്. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് ഇന്ത്യാ വൈസ്രോയി, വെസ്റ്റ്കോട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ബിഷപ്പ് ഗോർ ആദിയായ മഹാന്മാരുമായി ചർച്ച നടത്തേണ്ടി വരുമെന്നുള്ള വിവരവും ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് പുറപ്പെട്ടതെന്നുള്ള വിവരവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ആലുവാ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് പ്രസ്തുത പട്ടത്വം സാധുവാണെന്നുമല്ലെന്നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയും പാത്രിയർക്കീസും തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായപ്പോൾ വാദസ്ഥാപനാർത്ഥം പാത്രിയർക്കീസ് എടുത്തു കാണിച്ചതു സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയമോ സഭാനിയമങ്ങളോ സഭയുടെ നാളാഗമഗ്രന്ഥമോ ഒന്നുമല്ല. "തുർക്കി ഗവൺമെന്റിന്റെ ചില റിക്കാർഡുകൾ" മാത്രമാണ് (1934-ലെ പാ. കക്ഷിയുടെ സുറിയാനിസഭാ മാസിക പുറം 187). സുൽത്താൻ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചതല്ലാതെ 1903-ൽ ഒരു സുന്ന

ഹദോസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ പട്ടത്വത്തെപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടായ ഈ അവസരത്തിൽ എങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസ് പറയാതിരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതും അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതേപ്പറ്റി പറയുകയും തൽസംബന്ധമായ റിക്കാർഡുകൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതും നിശ്ചയമാണ്. അബ്ദൽ മിശിഹായെ സുൽത്താൻ മാറ്റി എന്നല്ലാതെ സുന്നഹദോസ് മാറ്റി എന്നതിലേക്ക് യാതൊരു രേഖയും ഉള്ളതായി 1932 വരെ ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

6. 1903-ൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് ഉണ്ടായതായി 1934-ൽ പോലും പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ അറിവില്ല. അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് 1934 കന്നി 27-ാംനു ഹോംസിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ 790-ാം നമ്പർ കല്പന എഴുതുമ്പോൾ അബ്ദൽ മിശിഹാ നൽകുന്ന പട്ടത്വവും അസാധു എന്നപോലെ ഗണിക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു തീരുമാനമോ, സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുന്നതായുള്ള റിക്കാർഡോ ഉള്ളതായി പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ (പാത്രിയർക്കീസിനും അവിടുത്തെ മെത്രാന്മാർക്കും) അറിവില്ലെന്നു കാണുന്നു. "അബ്ദേദാലോ ദ്വിതീയൻ, ഏലിയാസ് തൃതീയൻ എന്നിവർ അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ കൈവെയ്പ്പ് വ്യർത്ഥമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. നമ്മോടുകൂടെ കൂടിയ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസും ഐകകണ്ഠ്യേന ഈ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി" എന്നത്രേ ടി കല്പനയിൽ കാണുന്നത്. സിംഹാസനഡയറി മുതലായ നമ്മുടെ സഭാസംബന്ധമായ റിക്കാർഡുകൾ എല്ലാം പരിശോധിച്ചു വേണ്ട പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ വഴിയുള്ള പട്ടത്വം അസാധുവാണെന്നും മുമ്പും അസാധുവായി പരിഗണിച്ചു വന്നു എന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ചരിത്രം ചുഴിഞ്ഞു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇത് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. എത്ര പുറകോട്ടു പരിശോധിച്ചിട്ടും 1906-ൽ സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കിയ അബ്ദള്ളായിക്കു മുമ്പ് ആരെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിപോലും അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ പട്ടത്വത്തിന് ഒരു ന്യൂനതയും ആരോപിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കണ്ടു കിട്ടുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച കല്പനയിൽ നിന്നുപോലും അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സുന്നഹദോസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ വഴിയായുള്ള പട്ടത്വം "വ്യർത്ഥ"മെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അബ്ദള്ളാ ബാവായും ഏലിയാസു ബാവായും വ്യക്തിപരമായ നിലയിൽ ചില പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ യാതൊരു സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങളും അതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമായി കാണുന്നു. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോഴും "സ്ഥാനഭ്രംശം" എന്നു പേർ പ്രാപിച്ച സംഭവം വി. സഭയുടെ ഹിതത്തിനെതിരായി സുൽത്താൻ നട

ത്തിയ ഒരു കയ്യേറ്റം മാത്രമായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു.

7. ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൽപ്പനയുടെ ഗോപനവും അതു സുൽത്താന്റെ കയ്യേറ്റമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു തെളിവാണ്. പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി ഇപ്പോൾ പറയുന്നപ്രകാരം സുന്നഹദോസ് കൂടി മാറ്റിക്കൊണ്ട് സുൽത്താന്റെയടുക്കൽ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കുകയും തദനുസരണം ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുകയുമാണുണ്ടായതെങ്കിൽ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തുർക്കി ഓർഡറിൽ അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ആ വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് എങ്കിലും അന്നെങ്ങാനും പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ വാദം സുശക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അതിബലവത്തായ ഒരു രേഖയാകുമായിരുന്നു. തുർക്കിയുടെ സകല പിന്തുണയും ഉണ്ടായിരുന്ന അബ്ദള്ളാ ബാവായ്ക്ക് അതിന്റെ പകർപ്പ് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു പ്രയാസവും ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. എന്നാൽ അതിനെ ഇന്നും ഗോപനം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. സൂര്യപ്രകാശം കാണ്മാനുള്ള ഭാഗ്യം അതിന് വിധിച്ചിട്ടില്ല. അതിനു കാരണം ടി റിക്കാർഡിൽ നിന്നും സുന്നഹദോസ് തീരുമാനമല്ല പ്രത്യുത സുൽത്താന്റെ കേവലം കയ്യേറ്റമാണ് ഫർമാൻ പിൻവലിക്കലിന്റെ പിന്നിൽ കിടക്കുന്നതെന്നു അതു വ്യക്തമാകുമെന്നുള്ള ഭീതിയല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മറ്റെന്ത് എന്നു വെളിവാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

8. സ്ഥാനഭ്രംശവാർത്ത മർമ്മഭേദകമായിരുന്നു എന്നു പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി സമ്മതിക്കുന്നു. പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനഭ്രംശ വാർത്ത അന്നു റമ്പാനായിരുന്ന മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി അറിഞ്ഞപ്പോൾ – 1906 ചിങ്ങം 17-ാം തീയതി "അനാഥരായ സിംഹാസനമക്കൾ ആകുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് കഷ്ടം. ഈ വാർത്ത ഞങ്ങൾക്കു മർമ്മഭേദകമാകുന്നു...... നിങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസിൽ ആശ്രയിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസുമില്ല മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ ഞങ്ങളെ പരിഹസിക്കുന്നു" എന്നും മറ്റും എഴുതിയിട്ടുള്ളതായി അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാന്റെ പ്രത്യക്ഷസത്യം (ii) 56-ാം പേജിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ന്യായമായി സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യേണ്ട ഒരാളെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചാൽ, അയാൾ അയോഗ്യനായിത്തീർന്നതിൽ ഖേദമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും, അയോഗ്യനായിത്തീർന്നയാളെ യഥാവിധി മാറ്റിയതിലും അതിനു സാധിച്ചതിലും സന്തോഷമേ ഉണ്ടാകയുള്ളു. പ്രിയപ്പെട്ട തന്റെ പിതാവ് മരിച്ചെന്നു കേൾക്കുന്നത് ദുഃഖഹേതുകമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടുപോയി യഥാവിധി സംസ്ക്കരിക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നറിയുന്നത് മർമ്മഭേദകമോ അസഹനീയമോ അല്ല. അത് ഒരു ആശ്വാ

സവാർത്തയാണ്. തങ്ങളുടെ സഭയുടെ ഹിതത്തിനെതിരായി അപരൻ അന്യായമായി കൈ കടത്തി സിംഹാസനാധിപനെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു എങ്കിൽ അത് മർമ്മഭേദകവും അസഹനീയവും ഖേദത്തിനും വിലാപത്തിനും കാരണഭൂതവുമായിത്തീരുന്നതാണ്. വെളിയ്ക്കു നിന്നുള്ള അക്രമമായ ഒരു കയ്യേറ്റമുണ്ടായതാണ് അസഹനീയ ദുഃഖത്തിന് ഇവിടെ കാരണമായിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അബ്ദൽ മിശിഹാ എന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹനീയസ്ഥാനത്തിന് അയോഗ്യനും വി. സഭ അദ്ദേഹത്തെ പാത്രിയർക്കീസായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ദൂഷ്യവും ആയിരുന്നു എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റി എന്നറിയുന്നത് സഭയിലുള്ളവർക്ക് സന്തോഷവാർത്തയല്ലാതെ ദുഃഖവാർത്തയാകുന്നത് സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. അതിനാൽ അബ്ദൽ ആഹാദു റമ്പാൻ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കത്തും സ്ഥാനഭ്രംശം എന്നു വീക്ഷിക്കുന്നത് കേവലം തുർക്കിയുടെ ഫർമാൻ പിൻവലിക്കലിനെ മാത്രമാണ് എന്നു തെളിയിക്കുന്നു.

9. മാറ്റിയത് എങ്ങിനെ എന്നും കാരണം എന്തെന്നും മലങ്കരസഭാഗസറ്റായിരുന്ന ഇടവകപ്പത്രികയ്ക്ക് 1906-ൽ പോലും അജ്ഞാതമാണ്. ന്യായമായ ഒരു മാറ്റൽ ഉണ്ടായി എന്നു വരുകിൽ ഉടൻ അത് സഭയെ ആകമാനം ഔദ്യോഗികമായി അറിയിക്കുമായിരുന്നു എന്നതു സംശയരഹിതമാണ്. അങ്ങനെ അറിയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ സഭ മാറ്റിയിട്ടില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ. മുറപ്രകാരം ഔദ്യോഗികമായി മാറ്റുകയും അറിയിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാറ്റിയതിന്റെ കാര്യകാരണാദികൾ അജ്ഞാതമായിരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ അബ്ദൽ മിശിഹായെ 1905-ൽ മാറ്റി എന്നും മറ്റും 1929 വരെയും 1903-ൽ മാറ്റി എന്ന് അതിനുശേഷവും, മാസങ്ങളും തീയതികളും അവരവരുടെ മനോധർമ്മം പോലെ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നയാണ്ടിന്നമാസം ഇത്രാം തീയതി എന്നു ക്ലിപ്തമായി പറവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. എന്തു കാരണത്താൽ മാറ്റി എന്നു പറവാനും സാധിക്കുന്നില്ല. ഇടവകപ്പത്രികയ്ക്കുപോലും സാധിക്കുന്നില്ല (പുസ്തകം 15, പേ. 157-8). സുന്നഹദോസ് സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു എന്നു വരുകിൽ അതിന്റെ കാര്യകാരണാദികൾ മൂന്നുനാലു വർഷങ്ങളായിട്ടു പോലും മലങ്കരസഭയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ - മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനത്തിൽ - നിന്ന് അസോസ്യേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ, സഭ ഏകയോഗക്ഷേമമായിരുന്നപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും സിറിയ വാർത്തകൾ തുടർച്ചയായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമായ സഭാ നാവിന് - മലങ്കരഇടവകപത്രികയ്ക്ക് - അജ്ഞാതമായിരിക്കുക ഒരിക്കലും സംഭവ്യമല്ല.

10. 1903 കന്നി 27-ാം തീയതി സുന്നഹദോസ് കൂടി മാറ്റി, 1903 തുലാം

10-ാം തീയതി കൂടി മാറ്റി, മുഴു ഭ്രാന്തനായിരുന്നു എന്നെല്ലാം ഓരോ പകർപ്പുകൾ കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റുന്ന സുന്നഹദോസിലേക്ക് സമ്മതം അയച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ പകർപ്പുണ്ടാക്കിയവരും പറയുന്നവരും 1903 തുലാം 18-ാം തീയതി അബ്ദൽ മിശിഹാ വി. സിംഹാസനത്തിങ്കൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ്, കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാരുടെ പേർക്കു കല്പന അയച്ചിട്ടുള്ള വിവരവും അതു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള വിവരവും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും ഇവർ പറയുന്ന വല്ലതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ കൽപനയിൽ കാണാതിരിക്കയില്ലെന്നും നിശ്ചയമാണല്ലോ. ഉണ്ടെങ്കിൽ കാണിക്കുക.

11. അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനോട് ചില മെത്രാന്മാർക്കുള്ള എതിർപ്പിനു പോംവഴിയുണ്ടാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് സുന്നഹദോസ് കൂടുന്നത് എന്നും അതു കൂടുന്നതു തന്നെ 1906 മേടത്തിനു ശേഷം മാത്രമാണ് എന്നും അതിനു മുമ്പ് സുന്നഹദോസ് കൂടി എന്ന് പറയുന്നത് അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും മൂസലിലെ കോജാ അന്തൂന്റെ കത്ത് തെളിയിക്കുന്നു. 1906 മേടം 7-ാംനു അദ്ദേഹം എഴുതുന്നത്. “അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസുമായി യോജിച്ച് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുകയാണ് നല്ലതെന്ന് സുൽത്താൻ .... നിർബന്ധമായി പറയുന്നു. എങ്കിലും മെത്രാന്മാർക്ക് (അബ്ദള്ളാ മുതലായ - ഗ്ര.ക.) സമ്മതമല്ല. അതിനാലാണ് സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. മൂസൽക്കാരായ ഞങ്ങൾ ഒന്നിലും പ്രവേശിക്കുന്നില്ല....” എന്നെല്ലാമാണ്. നീതിയും ന്യായവും നടക്കുന്നതിനും നടത്തുന്നതിനും അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രയാസമായി കാണുന്നതിനാലാണ് മൂസൽക്കാർ ഒന്നിലും പ്രവേശിക്കാത്തത് എന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഈ കത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ അതിനു മുമ്പ് നടന്നതായി പറയുന്ന സ്ഥാനഭ്രംശം കേവലം ഫർമാൻ നഷ്ടം മാത്രമാണെന്നു സ്പഷ്ടമല്ലയോ? ഈ കത്തിൽ നിന്നു തെളിയുന്ന മറ്റു പല സംഗതികൾ അടുത്ത ലേഖന പരിധിയിൽ പെടുന്നതാകയാൽ അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്.

12. അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സിംഹാസനനഷ്ടം സുൽത്താന്റെ കൈകടത്തൽ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണെന്ന് 1910-ലെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി സമ്മതിക്കുന്നു:- “മലങ്കര യാക്കോബായ സുറിയാനി മഹാജനങ്ങളുടെ പര്യാലോചനയ്ക്ക് പാത്രീഭവിപ്പാൻ” എന്ന പേരിൽ 1910 മകരം 10-ാംനു പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. “തുർക്കിയിലെ ഭരണരീതി പരിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന, അബ്ദേദ് മിശിഹാ എന്ന്

നാമധേയമുള്ള ബാവാ അവർകൾ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചേക്കുമെന്നും, അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ മലങ്കരസഭയുടെ കൈവെപ്പ് മുതലായതും മറ്റും നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും "അഭിമാനി" പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത് ദൈവത്താൽ മാത്രം അറിയപ്പെടാവുന്നതും മാനുഷികഹൃദയത്താൽ വിചിന്തനം ചെയ്യുവാൻപോലും കഴിയാത്തതുമായ ഒരു കാര്യമാകയാൽ ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയേണമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല" (പുറം 14, 15). തുർക്കിയിലെ മുൻ ഭരണകർത്താക്കളുടെ പ്രാതികൂല്യമാണ് അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സിംഹാസനനഷ്ടത്തിനു കാരണമെന്നും അവർ മാറിയതുകൊണ്ട് വീണ്ടും സിംഹാസനം ലഭ്യമായേക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം വഴിയായി ഇവിടുത്തെ പട്ടത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് പോകാമെന്നും ഉള്ള പ്രസ്താവനയ്ക്ക് മറുപടിയായി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്ക് പറവാനുള്ളത് ഭാവികാര്യങ്ങൾ ദൈവത്തിനല്ലാതെ മനുഷ്യന് അറിവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്തതിനാൽ ഒന്നും പറയുന്നില്ല എന്ന് മാത്രമാണ്. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 1910 വരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും മനുഷ്യർക്ക് അറിയാവുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ വച്ച് നോക്കുമ്പോൾ അബ്ദൽ മിശിഹാ വഴിയായി ഇവിടുത്തെ പട്ടത്വം നിലനിർത്തുന്നതിൽ യാതൊരുവിധ കുറ്റവും കുറവും പറവാനില്ല. അതായത് അദ്ദേഹത്തിൽ ഫർമാൻ നഷ്ടമല്ലാതെ ആത്മീയമായ യാതൊരു ന്യൂനതയും ഭവിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് 1910-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി സമ്മതിക്കുന്നു എന്ന് ചുരുക്കം.

13. 1909-ൽ അബ്ദള്ളാ ബാവാ ഊട്ടിയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ, മാമ്മൻമാപ്പിള, എം. എ. അച്ചൻ (ഇപ്പോഴത്തെ മാർ ഈവാനിയോസ്) എന്നിവർ അബ്ദൽ മിശിഹായെ കൊണ്ടുവന്ന് കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മറ്റും നടത്തുവാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുമായി ആലോചന നടത്തി. ടി ആലോചനയെപ്പറ്റി "മെത്രാൻ എന്തു ചെയ്തു?" എന്ന 1911-ലെ ലഘുലേഖയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി പോലും പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. "മലബാറിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്ക് അവിടെ ഒരു കാതോലിക്കായെ നിയമിക്കുന്നത് ഏറ്റം നന്നായിരിക്കുമെന്ന് പലർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട് എന്നു മല്പാൻ അറിയിച്ചു (അബ്ദള്ളാ ബാവായെ). ഉടൻ ബാവാ തിരിഞ്ഞുനിന്ന് 'നിന്റെ വായ് പൊത്തപ്പെടുക' എന്ന് കൽപിച്ചു..... പിന്നീട് എം. എ. ക്കാരൻ അച്ചനും മാമ്മനും കൂടി മല്പാനച്ചന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് 'അച്ചാ നാം ആലോചിച്ചതുപോലെ ബാവാ വഴിപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഈ ബാവായെ നമുക്ക് നാട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാതെ ഇരുന്നാൽ എന്ത്?'

മൽപ്പാൻ - പിന്നെ നമ്മുടെ പ്രയത്നമെല്ലാം വൃഥാവാകും...

എം. എ. ക്കാരൻ - കഴിയുമെങ്കിൽ നമുക്ക് വേഗത്തിൽ അബ്ദൽ

മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ വരുത്തണം.

മൽപ്പാൻ – അതിനു പണത്തിന് നിവർത്തിയെന്ത്?

മാമ്മൻ – എന്തു ചിലവ് വരുമെന്നാണ് അച്ചന് തോന്നുന്നത്?

മൽപ്പാൻ – 4000 (നാലായിരം) രൂപാ വേണ്ടി വരും ..... മെത്രാനോടു കൂടി ആലോചിക്കാം (മൂന്നാളും കൂടി പോയി മെത്രാനുമായി സംസാരിച്ചു).

മെത്രാൻ – നിങ്ങൾ ഇതിനായി എന്തെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചാലും നമുക്ക് വിരോധമില്ല. എന്റെ പേര് മാത്രം വെളിവാക്കരുത്. എന്തു ചിലവും വരട്ടെ.

മൽപ്പാൻ – നാം ഇങ്ങനെ ആലോചിച്ചാൽ നമ്മുടെ കയ്യിൽ നിന്നു പണം ചെലവാക്കേണ്ടി വരും. അതു പ്രയാസമാണ്.

മെത്രാൻ – സമുദായം വക പണത്തിൽ നിന്ന് എടുത്താലൊ?

മൽപ്പാൻ – സമുദായം വക പണം ഇനി ആലോചന കൂടാതെ എടുക്കാൻ പാടില്ല....

ഇത് എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത് കക്ഷിവഴക്കു മൂത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ മുടക്കു കൂടെ കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ്. അതിൽപോലും – 1903–ൽ നടന്നതായി പറയുന്ന മുടക്ക് സുന്നഹദോസിനു 6 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം 1909–ൽ – പോലും അബ്ദൽ മിശിഹായ്ക്ക് ഫർമാൻ നഷ്ടത്തേക്കാൾ കവിഞ്ഞ് ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ അന്ന് (1911–ൽ പോലും) വാദിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

14. അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചതല്ലാതെ വി. സഭയുടെ സുന്നഹദോസ് അദ്ദേഹത്തെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തു നിന്നും മാറ്റിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളതിലേക്ക് ഒരു തെളിവു കൂടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കാം. സുന്നഹദോസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി, മാറ്റി, മുടക്കി എന്നെല്ലാം പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി പറയുകയും അതിനെ കാതോലിക്കോസ് കക്ഷി നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു തുടങ്ങിയിട്ട് കാലം കുറെയായി. അതിനുശേഷം മലയാളത്തു നിന്ന് അനേകർ പല മെത്രാന്മാരും പട്ടക്കാരും പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനം സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒറ്റ ഒരുവനെയെങ്കിലും ആ "മുടക്കിയ സുന്നഹദോസി"ന്റെ നടപടികൾ അടങ്ങിയ ഡയറി ഒന്നു കാണിച്ചു കൊടുപ്പാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ടി ഡയറിയെപ്പറ്റി ഒന്നു പറകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവിടെ പോയിവന്ന ഒറ്റ മെത്രാൻ പോലും അതെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ശബ്ദിക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ അവിടുത്തെ വിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി പലതും എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രസിദ്ധ

പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. ഈ മൗനം എന്ത്? എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മനഃസ്സാക്ഷിയോടെ നിൽക്കുവാൻ – അതിനു മറുപടി നൽകുവാൻ – പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കു സാധ്യമോ?

അങ്കമാലി ഇടവകയുടെ പാത്രിയർക്കീസ്പക്ഷത്തെ സഹായകൻ സിറിയാ യാത്രയ്ക്കായി യാത്ര പറയുമ്പോൾ എന്തു ത്യാഗവും നഷ്ടവും ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിച്ചിട്ടായാലും സിംഹാസനഡയറിയിൽ അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ സ്ഥാനഭ്രംശം സംബന്ധിച്ച് വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടു വരണം അത് ഇവിടുത്തെ സമാധാന സ്ഥാപനത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവായ ഒരു അഡ്വക്കേറ്റ് വളരെ കാര്യമായും നിർബന്ധമായും ശട്ടം കെട്ടിയിരുന്നു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു തന്നെ എനിക്ക് നേരിട്ടറിവുള്ളതാണ്. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മടങ്ങിവന്നിട്ട് അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരവും മിണ്ടുന്നില്ല, എഴുതുന്നില്ല, പ്രസംഗിക്കുന്നുമില്ല. ഇവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സത്യം എന്തെന്ന് വായനക്കാർ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. സത്യത്തിന്റെ നേരെ ഉതയ്ക്കുന്നത് ഒരുവനും ക്ഷേമമല്ല. എന്തെന്നാൽ സത്യം ദൈവം തന്നെയാണ്. സത്യത്തെ – ദൈവത്തെ – അവഹേളിക്കുന്ന “ദൈവവിശ്വാസികളേ”ക്കാൾ “സത്യവിശ്വാസികളേ”ക്കാൾ ദൈവം ഇല്ലെന്നു പറയുന്ന നിരീശ്വരവാദികൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്രയോ ഭേദമായിരിക്കും! അപ്പനെ ബലമായി ഇറക്കിവിട്ട് അപ്പന്റെ സ്ഥാനത്തു കയറിയിരിക്കുന്നവനെ അപ്പനെന്നു വിളിപ്പാൻ അപ്പന്റെ മക്കൾ തയ്യാറാവുകയോ? ഒരിക്കലുമില്ല.

അദ്ധ്യായം 9

1908–ന് ശേഷം 1915 വരെ സിംഹാസനാധിപൻ ആര്?

അബ്ദൽ മിശിഹാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തെ 1911 വരെ ഒരുവനും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹമാണു ശരിയായ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ പ്രഥമ നേതാവും കാനോൻ പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ തന്നെയും സമ്മതിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. 1908 മുതൽ 1913 വരെയുള്ള 4–5 വർഷക്കാലം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സംഭവബഹുലമായ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നപ്രകാരം തന്നെ അതു തുർക്കി രാജ്യത്തിനും ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടം തന്നെയായിരുന്നു. തുർക്കിയിലെ സർവ്വാധിപതിയായിരുന്ന സുൽത്താൻ അബ്ദൽ ഹമീദിന് (അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ച ഹമീദ്) കമൽ പാഷായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സുശക്തവും സംഘടിതവുമായ ഒരു എതിർശക്തി ഉയർന്നു തുടങ്ങിയിട്ട് കാലങ്ങൾ കുറെ ആയിരുന്നു. പ്രബലന്മാരുടെ സ്വാധീനം പിടിച്ചു തന്റെ സ്ഥാനം സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനു സർ സി. പി. യെപ്പോലെ ഏതു നയവും സ്വീകരിപ്പാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് അബ്ദള്ളാ ബാവാ, കുസ്തന്തീനോപോലീസിലെ മാർ തീമോഥേയോസ്, യരുശലേമിന്റെ മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവർ ഹമീദിനെ സമീപിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഇവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുകയും അത് അബ്ദള്ളാ ബാവായ്ക്ക് കൊടുക്കാമെന്ന് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ സുൽത്താന്റെ ഇടപെടൽ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായ്ക്കു കുറേക്കാലത്തേക്കു സിംഹാസനം നഷ്ടപ്പെട്ടതും അത് 1906 മുതൽ 1908 വരെയുള്ള രണ്ടു വർഷക്കാലം അബ്ദള്ളാ ബാവായ്ക്ക് അധീനപ്പെട്ടിരുന്നതും.

പത്രോസ് തൃതീയനുമൊന്നിച്ച് മലയാളം സന്ദർശിച്ച് അതിന്റെ പച്ച കണ്ടാനന്ദിക്കുകയും അതിന്റെ കൊഴുപ്പും മേദസും ആസ്വദിച്ച് സുഖിക്കുകയും ചെയ്ത അബ്ദള്ളാ ബാവാ, കയം കണ്ട കന്നിനെപ്പോലെ, 1908 ആദ്യം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി വീണ്ടും മലയാളത്തേക്കു തിരിച്ചു. ഇവിടെ എത്തുമ്പോൾ കഴിയുന്നത്ര അധികാരാവകാശങ്ങൾ ചെലുത്തുവാൻ കഴിയേണ്ടതിലേക്ക് അധികാരപത്രങ്ങൾ വാങ്ങേണ്ടതിന്നായി അദ്ദേഹം തന്റെ യാത്ര ഇംഗ്ലണ്ടു വഴിയാക്കി. അവിടെ താമസിച്ചപ്പോൾ സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസം സി.എം.എസ്സ്. വിശ്വാസത്തിൽ

നിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ലെന്നും, സുറിയാനിസഭ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലെന്നും, പരിശുദ്ധരായ പരേതരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നും മറ്റും പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ വിവരം ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിൽ നിന്നെടുത്ത് മലയാളം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു കണ്ടപ്പോഴാണ് അബ്ദള്ളാ ബാവായുടെ ഇങ്ങോട്ടുള്ള വരവിനെ തടയണമെന്നും അദ്ദേഹം സഭയെ മുടിക്കും എന്നും മറ്റും ബ. കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ പേർക്ക് 1908 ധനു 30-നു എഴുതിയത്. അബ്ദള്ളാ ബാവാ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് തുർക്കിയിലെ രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവം അതിന്റെ മൂർദ്ധന്യസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർന്നത്. സുൽത്താൻ ഹമീദിന്റെ അധികാരം മിക്കവാറും കമൽ പാഷാ പിടിച്ചെടുത്തു. തുർക്കിയിലെ ഈ രാഷ്ട്രപരിവർത്തനം സംബന്ധിച്ച്, പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ തന്നെ ഒരു ലഘുലേഖയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് 8-ാം അദ്ധ്യായം 12-ാം ഖണ്ഡികയിൽ എടുത്തുദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

1909-ൽ അബ്ദള്ളാ ബാവാ ബോംബെയിലെത്തി. അവിടെ നിന്നും മലങ്കരസഭ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും വിശ്രമാർത്ഥം ഊട്ടിയിൽ കുറെ ദിവസങ്ങൾ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ വെച്ച് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്ഥിതി അല്പം മനസ്സിലായപ്പോഴാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ മലയാളത്തേക്കു കൊണ്ടുവരാതെ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ബ. മല്പാനച്ചനും മറ്റും ചേർന്ന് ആലോചനയുണ്ടായത്. ഈ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തുനിന്നും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ലഘുലേഖയിൽ നിന്നു പ്രസ്തുത സംഭാഷണം പദാനുപദം മുൻ ഉദ്ധരിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു നന്മയുണ്ടാവുക അത്ര ആശാവഹമല്ലെന്നു തോന്നിയതോടുകൂടി അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുമായുള്ള എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഒരു വശത്തുകൂടി ധൃതഗതിയിൽ നടന്നു. അബ്ദള്ളാ ബാവാ മലയാളത്തെത്തി 1911 വരെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ ബഹുമാന്യ അതിഥിയായി താമസിക്കുകയും മടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി മി. സി. ജെ. കുര്യൻ കോനാട്ടച്ചൻ എന്നിവരുടെ പിൻതുണ കണ്ട് തന്റെ ആതിഥേയന്റെ നേർക്കു മുടക്കുകല്പന അയയ്ക്കുകയും തൽസ്ഥാനത്തു മാർ കൂറിലോസ് തിരുമേനിയെ നിയമിക്കുന്നതായി കൽപനകൾ നൽകുകയും – മലങ്കരസഭയെ രണ്ടായി പിളർന്നിടുകയും – ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 1911-ൽ മലയാളം വിട്ടു ബോംബെയിൽ നിന്നു കപ്പൽ കയറി.

അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവാ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയെ അനുഗ്രഹിച്ചാശീർവദിച്ച് കല്പനകൾ അയയ്ക്കുകയും ഒടുവിൽ 1912-ൽ മലയാളത്തെഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മി

കത്വത്തിലും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹകരണത്തിലും ഇപ്പോൾ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വാഴുന്ന പ. പിതാവ് ഉൾപ്പെടെ മൂന്നു മേൽപ്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുകയും ഭക്തവരേണ്യനെന്നു പേരുകേട്ട കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ മലയാളത്തെ പ്രഥമ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ മലങ്കരസഭയുടെ പുരോഗമന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും മലങ്കര സഭയുടെ "മാഗ്നാക്കാർട്ടാ"യാകുന്ന 1913 കുംഭം 8-ലെ കല്പന നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായും തിരിച്ചെഴുന്നള്ളി. നമുക്ക് ഇവിടെ പ്രധാന ചിന്താവിഷയം അവർ ഇരുവരും ഇവിടെ നിന്നും തിരിച്ചെഴുന്നള്ളിയ ശേഷമുള്ള സംഭവങ്ങളത്രെ.

ഈ ബാവാമാർ അവിടെ മടങ്ങി എത്തിയപ്പോഴേക്കും തുർക്കിയിലെ രാഷ്ട്രീയപരിവർത്തനങ്ങൾ എല്ലാം പൂർത്തിയായി വിപ്ലവങ്ങൾ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ച സുൽത്താൻ ഹമീദ് സിംഹാസനഭ്രഷ്ടനായി എന്നു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജകുടുംബം നാമാവശേഷമാവുകയും അദ്ദേഹം നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സുൽത്താന്റെ കോപാഗ്നിക്കിരയായാലുണ്ടാകാവുന്ന വിപത്തിനെ ഭയന്ന് അബ്ദള്ളാ ബാവായ്ക്ക് കീഴ്പെട്ട് അനുഭാവഭാവേന വർത്തിച്ചുവന്ന സമുദായം പൊതുവേയും മർദീൻകാർ പ്രത്യേകിച്ചും ഇതിങ്കൽ ആഹ്ലാദഭരിതരായി അബ്ദള്ളാ ബാവായുടെ ഭാരമേറിയതും ദുരിതപൂർണ്ണവുമായ ഇരുമ്പുനുകം ദൂരത്തെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ആശ്വാസത്തിന്റെ ദീർഘശ്വാസമിട്ടു. അതിനാൽ അബ്ദള്ളാ ബാവാ മർദീനിലേക്കു – സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്കു – പോകുവാൻ പോലും ധൈര്യപ്പെടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയും അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ വൈരിയുമായിരുന്ന യെരുശലേമിന്റെ മാർ ഈവാനിയോസിനോടു കൂടി യേറുശലേമിൽ തന്നെ താമസമാക്കി.

അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായാകട്ടെ ഇവിടുത്തെ കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മറ്റും കഴിഞ്ഞ് തുർക്കിയിലെ ഈ പരിവർത്തനങ്ങളൊന്നും വേണ്ടത്ര അറിയാതെ ഇനി ശാന്തമായി എവിടെയെങ്കിലും ജീവിച്ചാൽ മതി എന്നു വച്ച് യെറുശലേമിൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ അബ്ദള്ളാ ബാവാ രണ്ടു കണ്ണിന്റെയും കാഴ്ച പരിഛേദം നഷ്ടപ്പെട്ട് അന്ധനായി യെറുശലേമിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ ആ ഏക അഭയസ്ഥാനവും നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് അബ്ദള്ളാ ബാവായും മാർ ഈവാനിയോസും ഭയന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ അവർ അവിടെ പ്രവേശിപ്പിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഷ്ടകാലം കഴിയുന്നതിന് കുറെ കാലം കൂടെ വേണ്ടിയിരുന്നിരിക്കണം. കുറെ

ദിവസങ്ങൾ അവിടെ കഷ്ടപ്പെട്ട് പ്രയാസപ്പെടേണ്ടതായി വന്നു. അപ്പോഴേക്കും എല്ലാവരും ഈ സംഭവം അറിഞ്ഞുവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ മർദീനിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയും അവിടെനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ അത്യാഡംബരപൂർവ്വം എതിരേറ്റ് സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ മലങ്കരസഭയുടെ പുരോഗമനത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ പ. സിംഹാസനം ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിന് വീണ്ടും സ്വാഗതമരുളി. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം വിശദമായി വിവരിക്കുന്ന ഒരു കല്പന 1914-ൽ തന്നെ സിംഹാസനത്തുങ്കൽ നിന്ന് മലയാളത്തേക്ക് അയയ്ക്കുകയും അത് അന്നുതന്നെ ഇവിടെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകയും അത് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതിലേക്കായിട്ട് വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ഹാജരാക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനാൽ അത് ഇന്നും ഒരു രേഖയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്.

അബ്ദള്ളാ ബാവായെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുന്നതിൽ പല കാരണങ്ങളാൽ സമുദായത്തിന് പൊതുവേ ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുമെന്ന് പലരും പ്രത്യാശിക്കുന്നതായിട്ടും വിശ്രുത ചരിത്രകാരനെന്ന് “ചന്ദ്രിക” ഘോഷിക്കുന്ന ഫോട്ടെസ്ക്യൂ 1913-ൽ എഴുതിയ, “ചന്ദ്രിക'യുടെ ശ്ലാഘ്യപത്രമുള്ള “ദി ലെസ്സർ ഈസ്റ്റേൺ ചർച്ചസ്” എന്ന ഗ്രന്ഥം 340-ാം പേജിൽ കാലേ കൂട്ടി രേഖയാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ അബ്ദള്ളാ ബാവായുടെ ഈ സ്ഥാനഭ്രംശം കേവലം അവിചാരിതമല്ലെന്നും സഭയുടെ പൊതുതാല്പര്യത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

കൈയ്ക്ക് അല്പം വിറയുള്ളതിനാൽ അന്യസഹായം കൂടാതെ വി. കുർബ്ബാന അണയ്ക്കുവാൻ വിഷമമാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ വി. സഭയിൽ ഒരു മേല്പ്പട്ടക്കാരനായി ഇരുന്നുകൂടാ എന്നു കല്പന എഴുതിയ ആ ബാവായും ആ കല്പന വച്ചുകൊണ്ട് നീണാൾ വ്യവഹാരം നടത്തുന്ന മെത്രാച്ചനും ഇരുകണ്ണുകളുടെയും കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ട് കേവലം അന്ധരായിത്തീർന്നത് - മറ്റുള്ളവർ എത്ര സഹായിച്ചാൽ തന്നെയും വി. കുർബ്ബാന അണപ്പാനോ മറ്റുള്ളവർ അണയ്ക്കുമ്പോൾ അതൊന്ന് കാണാൻ പോലുമോ കഴിവില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ ആയത് - ദൈവത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് ചിന്താവിഷയമാകാതെ നിവർത്തിയില്ല. “ആരു മൂലം വിരുദ്ധതകൾ വരുന്നുവോ അവന് ഹാ കഷ്ടം, അവൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവന് നന്നായിരുന്നു'' എന്നാണല്ലോ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്.

1906-ൽ സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കി അബ്ദള്ളാ ബാവാ അതിന്റെ അധിപനായിരുന്നിട്ട് 1908-ൽ അവിടെ നിന്നിറങ്ങി മലയാളത്തേക്കു യാത്രതിരിക്കയും മലങ്കരസഭയിൽ വിരുദ്ധത്തിന്റെ കരിങ്കൽശില സ്ഥാപിക്കയും

ചെയ്തു. അതു കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ ആർത്തിയോടെ ആ സിംഹാസനത്തെ ഓർത്തു നിരാശയിൽ നിപതിക്കുന്നതിനല്ലാതെ അതിനെ വീണ്ടും ഒരു നോക്കു കാണുന്നതിനു പോലും ദൈവം അനുവദിക്കുന്നില്ല. സിംഹാസനത്തുങ്കൽ നിന്നും വളരെ വിദൂരസ്ഥമായ യെരുശലേമിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ മൂന്നു ദീർഘ വർഷങ്ങൾ കഴിക്കേണ്ടി വന്നു. അവിടെ വെച്ചു തന്നെ മൃതിയടയുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായ്ക്കാകട്ടെ കാലചക്രത്തിന്റെ കറക്കത്താൽ 1906-ൽ നഷ്ടപ്പെട്ട സിംഹാസനം മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ അതേ കാലചക്രത്തിന്റ തിരിച്ചിലിൽ തിരികെ കിട്ടുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ അവസാനകാലം വളരെ സമാധാനത്തോടും ആശ്വാസത്തോടും കൂടെ അവിടെ കഴിക്കുന്നു. സിംഹാസനാധിപനായിരിക്കെ 1915 ചിങ്ങം 17-നു ഞായറാഴ്ച അദ്ദേഹം ഈ ലോകം വെടിഞ്ഞു പിതാക്കന്മാരോട് ചേരുന്നു. പാത്രിയർക്കോചിതമായ സകലവിധ - സഭാപരവും രാഷ്ട്രപരവുമായ - എല്ലാ പദവികളോടും ആചാരോപചാരങ്ങളോടും കൂടെ (പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ കബറടക്കത്തിനു തുർക്കി പട്ടാളം യൂണിഫോറത്തോടു കൂടി അകമ്പടി സേവിക്കുക പതിവാണ്. അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ കബറടക്ക സമയത്തെ ഫോട്ടോയിൽ യൂലിയോസ് തിരുമേനി നിൽക്കുന്നതും പട്ടാളക്കാർ നിരനിരയായി നിൽക്കുന്നതും കാണാവുന്നതാണ്) സാഘോഷം പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെ കബറടക്കുന്ന ബെസ്കാദീശേയിൽ സംസ്ക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചിട്ട് അബ്ദള്ളാ ബാവായ്ക്കു നൽകിയ സുൽത്താന് വീണ്ടും ഒരു ഫർമാൻ നൽകാനോ അതിനെ അനുകൂലിച്ചു പറയുന്ന പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കു പിന്നെ ഫർമാൻ കിട്ടുവാനോ, സിംഹാസനത്തുങ്കൽ കാലം ചെയ്യുവാനോ, ഭരിപ്പാനോ, എന്നു വേണ്ട ഇന്ന് അവിടെ ഒന്നു കയറിച്ചെല്ലുവാൻ പോലുമോ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് ഇതിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൈയല്ല പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് പറവാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും? സത്യത്തോടും സഭയുടെ പ്രമാണങ്ങളോടും കളിക്കുന്നതു കേവലം കളിയാകയില്ല.

അദ്ധ്യായം 10

കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് ആര്?

1895-ൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായി അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ വി. സുന്നഹദോസ് വാഴിച്ചതു മുതൽ അദ്ദേഹം മലയാളത്തേക്കു എഴുന്നള്ളി കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മറ്റും നടത്തിയശേഷം സിംഹാസനത്തിങ്കൽ വാഴുമ്പോൾ കാലം ചെയ്ത 1915 വരെ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെയായിരുന്നു എന്നും, ഇന്നത്തെ ചില "മല്പാന്മാരും" "പിതാക്കന്മാരും" പറയുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിനു മുടക്കോ, ഭ്രഷ്ടോ, ഭ്രാന്തോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും, ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമുള്ള പ്രസ്താവനകൾ തല്പരകക്ഷികളുടെ വ്യാജജല്പനങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും മുൻ കണ്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ 1895-ൽ അബ്ദൽ മിശിഹാബാവാ സിംഹാസനാരൂഢനായപ്പോൾ, അസൂയാലുവായ അബ്ദള്ളാബാവാ നിരാശാഭരിതനായി റോമാസഭയിൽ ചേർന്നതായും, 1905-ൽ തിരിച്ചു സുറിയാനിസഭയിലേക്കു ചേർന്ന് സുൽത്താന്റെ ആനുകൂല്യത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസായതായും, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പല അധികാരങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചതായും കാണുന്നുണ്ട്. ഇവർ രണ്ടുപേരിൽ പരിശുദ്ധസഭയുടെ നിയമങ്ങളും നടപടികളും അനുസരിച്ചുള്ള കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് ആരെന്നത്രെ ഇനി അറിയേണ്ടത്.

1. "ലൗകിക അധികാരികൾ മുഖേന സഭയെ അധീനപ്പെടുത്തുന്ന മേല്പട്ടക്കാരനും അവനോടു സംബന്ധപ്പെടുന്നവനും മുടക്കപ്പെടണം." ഇതു പതിനെട്ടക്കം (ചന്ദ്രികയുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രമാണ ഗ്രന്ഥമായ തിരുത്തുകാനോന്റെ) കാപ്പി കാനോൻ 7:2-ലും വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അബ്ദള്ളാ ബാവാ കോഴ കൊടുത്താണ് ഫർമാൻ കൈക്കലാക്കി സിംഹാസനത്തിൽ കയറിപ്പറ്റിയത് എന്നുള്ള ചരിത്രസത്യം പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയുടെ നാവായ ചന്ദ്രികയുടെ ഇമ്പ്രമച്ചർ (സർട്ടിഫിക്കറ്റ്) ഉള്ള "ദി ലെസ്സർ ഈസ്റ്റേൺ ചർച്ചസ്" എന്ന ഗ്രന്ഥം അക്കാലത്തു തന്നെ ഒരിക്കലും മായാത്തവിധം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പറയുന്നത് പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനം തനിക്ക് നൽകിക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് സുറിയാനിസഭയിലേക്ക് അബ്ദള്ളാ തിരിച്ചുപോന്നു എങ്കിലും തന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും 500 തുർക്കി പവന്റെ ചിലവും വന്നു (The Lesser Eastern Churches, pp. 339, 340) എന്നത്രെ. കൈക്കൂലി കൊണ്ട് ആത്മീയ അധികാരങ്ങൾ കൈക്കലാക്കുവാൻ സമീപിച്ച ശീമോൻ മംഗസിനോട് അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസന സ്ഥാപകനായ വി. പത്രോസിന്റെ കൽപന "നിന്റെ ദ്രവ്യം നിന്നോടു

കൂടെ നശിക്കട്ടെ. നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവമുമ്പാകെ നേരുള്ളതല്ലായ്കയാൽ നിനക്കിതിൽ പങ്കില്ല" എന്ന ശാപമായിരുന്നു (അ. പ്ര. 8:20).

ചരിത്രസത്യങ്ങളും കാനോൻവിധിയും അപ്പോസ്തോല ശാപങ്ങളും വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ലൗകികഅധികാരികളെ ആശ്രയിച്ചും, കൈക്കൂലി കൊടുത്തും, തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചും കൈക്കലാക്കിയ അധികാരങ്ങളും മറ്റും കേവലം അസാധു എന്നു മാത്രമല്ല, അവ മുടക്കും ശാപവും സ്വയം വരിക്കുന്ന അധമ പാപം തന്നെ ആണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അബ്ദള്ളാ ബാവായുടെ ഈദൃശ പ്രവർത്തികളാൽ മുമ്പു പല മുടക്കുകളാൽ മലീമസമായി തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി ദയനീയമാംവണ്ണം അധഃപതിക്കുകയത്രെയുണ്ടായത്. കാനോനികപാത്രിയർക്കീസ് ആരെന്നു ചിന്തിക്കുക!

2. മുടക്കപ്പെട്ട ആളിന്റെ മുടക്ക് അധികാരമുള്ളവർ തീർക്കുന്നതുവരെ അയാളുടെ കൂദാശകളിൽ വിശ്വാസികൾ സംബന്ധിക്കയോ അയാളെ കൂദാശകളിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടെന്നുള്ളതാണ് വി. സഭയുടെ നിയമവും നടപടിയും. ഇത് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട് (ചന്ദ്രിക 3:165, 167; പ്രത്യക്ഷസത്യം II, 61, 65). അബ്ദള്ളാ ബാവായ്ക്ക് തന്റെ മേലധികാരികളായ പാത്രിയർക്കീസന്മാരിൽ നിന്ന് ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി മൂന്നു മുടക്കുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ്, അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നിവരിൽ നിന്ന് ഓരോ മുടക്കുകൾ കിട്ടിയ വിവരം മറുഭാഗത്ത് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് (കൂടുതൽ വിവരത്തിനു സേവകൻ പുറം 441). റോമാസഭയിൽ ചേർന്നപ്പോൾ ചെയ്ത സത്യങ്ങളും ശപഥങ്ങളുമെല്ലാം ലംഘിച്ച് മതപരിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോൾ റോമാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് മൂന്നാമത്തെ മുടക്കും സമ്പാദിച്ചു. റോമാസഭയുടെ മുടക്ക് നമുക്കു പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു വച്ചാൽത്തന്നെയും നമ്മുടെ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ മുടക്കുകൾ ശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. അവ ആരും തീർത്തിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല. മാത്രമല്ല തീർത്തതായി ആരും ഇതുവരെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുമില്ല. അതിനാൽ ഒരു മുടക്കപ്പെട്ട മെത്രാനിൽ കവിഞ്ഞ യാതൊരു സ്ഥാനവും അബ്ദള്ളാ ബാവായ്ക്ക് ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ കൂദാശകളിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റേതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതും ശീശ്മയായിരുന്നു എന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. വി. സഭയുടെ കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇരുവരിൽ ആരെന്ന് വായനക്കാർ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക. കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസിനെ നിഷേധിച്ച് ശീശ്മക്കാരാകാതിരിക്കുക.

3. "ബലാൽക്കാരേണയാണെങ്കിലും വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശന്മാരും തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അവർ അയ്മേനികളേ

പ്പോലെ കൈക്കൊള്ളപ്പെടുകയല്ലാതെ മുമ്പേയുള്ള പട്ടത്വസ്ഥാനം ഒരിക്കലും നൽകപ്പെടുകയില്ല" (ഹൂദോയോ 34:3). ഇതു പതിനെട്ടക്കത്തിൽപോലും എഴുതിച്ചേർക്കയും പ്രത്യക്ഷസത്യം II, 62-ൽ ഉദ്ധരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അബ്ദള്ളാബാവാ സ്വമനസാ - യാതൊരു ബലപ്രയോഗവും കൂടാതെ - സത്യവിശ്വാസം തള്ളി ഉപേക്ഷിച്ച് റോമാക്കാരുടെ കൽക്കിദൂന്യവേദവിപരീതം കൈക്കൊള്ളുകയും പാത്രിയർക്കീസിനെ നിഷേധിച്ചു തള്ളി പാപ്പായെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ആളാണ് (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ). ഇദ്ദേഹം സത്യാനുതാപത്തോടെ തിരിച്ചുവന്നാൽത്തന്നെയും ഒരു അയ്മേനിയെപ്പോലെ സ്വീകരിക്കയല്ലാതെ മദ്ബഹായിലെ ഒരു ശുശ്രൂഷകൻ - ശെമ്മാശ്ശൻ - ആയിപ്പോലും സ്വീകരിക്കുവാൻ സുറിയാനിസഭയുടെ നിയമം - കാനോൻ - അനുവദിക്കുന്നില്ലായെന്നു മേൽ കണ്ടുവല്ലോ. റോമാസഭയുടെയും നിയമം ഇതു തന്നെയാണ്. അതിനാലത്രെ ഒറ്റത്തൈക്കൽ അച്ചൻ റോമാസഭയിൽ നിന്നു തിരിച്ചുപോന്ന് ഇവിടെനിന്നും മെത്രാൻപട്ടമേറ്റശേഷം വീണ്ടും ചെന്നിട്ട് പതിവുള്ള കുർബ്ബാന പോലും ചൊല്ലുവാൻ അനുവദിക്കാഞ്ഞത്. വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ അബ്ദള്ളാ ബാവാ തിരിയെ വന്നപ്പോൾ മെത്രാന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനും പാത്രിയർക്കീസ്സാകുന്നതിനും അനുവദിച്ചപ്പോൾ കാനോൻ ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു. വിശ്വാസപരിത്യാഗം ഉന്നതസ്ഥാനാരോഹണത്തിനുള്ള ചവിട്ടുപടിയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ഇത് ഇന്നും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എത്ര ശോചനീയം! "യഥാ രാജ! തഥാ പ്രജ!!" അയ്മേനിയെപ്പോലെ ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരുന്ന ആളോ, ശരിയായി വാഴിക്കപ്പെട്ട് കാനോനികമായി ഭരണം നടത്തിവന്ന പാത്രിയർക്കീസോ ആരാണ് കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ്!! വായനക്കാർ വിധിക്കുക!!!

4. ചന്ദ്രിക 3:113-ൽ പറയുംപ്രകാരം കോനാട്ടു മല്പാനച്ചൻ - പിന്നീട് കക്ഷിത്വമുണ്ടായപ്പോൾ അബ്ദള്ളാ കക്ഷിയുടെ നേതൃത്വം സ്വീകരിച്ച കാനോൻ വിദഗ്ദ്ധനും ചരിത്രപണ്ഡിതനും ആയ ദേഹം - 1908 ധനു 30-നു മോറാൻ അബ്ദൽ മിശിഹാ തിരുമനസ്സിലെ പേർക്ക് എഴുതിയിരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. "ഭൂതലത്തിൽ എല്ലായിടത്തുമുള്ള പൂർവ്വിക സുറിയാനിജാതി മുഴുവന്റെയും മേൽ അധികൃതനായിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ അബ്ദേദ് മിശിഹായെന്ന് (തിരുനാമമുള്ള) അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ ഭാഗ്യവാനായ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് തിരുമനസ്സിലേക്ക്"...... എന്നും മറ്റും എഴുതിക്കൊണ്ട് തുടരുന്നു "മുമ്പേ തന്നെ ഞാൻ അറിയുന്നപ്രകാരം അദ്ദേഹം (അബ്ദള്ളാ ബാവാ) ദ്രവ്യാഗ്രഹിയാകുന്നു.... തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ശരിയായ പാത്രിയർക്കീസാകുന്നു. അബ്ദള്ളാ

പാത്രിയർക്കീസ് സുറിയാനിസഭയെ നശിപ്പിക്കുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസം നാമാവശേഷമാക്കുമെന്നും ധനത്തിനായി പരമാർത്ഥികളായ ആടുകളെ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കുമെന്നും ബലഹീനനായ ഞാൻ ദീർഘദർശനം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു." അബ്ദൽ മിശിഹായുടെ ഫർമാൻ നഷ്ടം, അബ്ദള്ളായുടെ പാത്രിയർക്കീസാകൽ, സഭാചരിത്രം, കാനോൻ, സഭയുടെ നടപടികൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് അനിതരസാധാരണമായ ജ്ഞാനിയും വി. സഭയിലെ ഒരു വലിയ പണ്ഡിതനും പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയുടെ നേതാവും ആയ ആൾ കക്ഷിഭിന്നതയ്ക്കും മറ്റും മുമ്പ് എഴുതിയിട്ടുള്ള കത്തിലെ പ്രസ്താവന ആ കക്ഷിയ്ക്ക് അനിഷേധ്യമാണ്. അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് ആരെന്നു പരിശോധിക്കുക.

5. <u>രണ്ട് പാത്രിയർക്കീസന്മാരുണ്ടായിരുന്നാൽ ആദ്യം വാഴിക്കപ്പെട്ട ആളാകുന്നു കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ്</u>: ഈ സംഗതിയിൽ വി. സഭയുടെ കാനോനും "പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രമാണഗ്രന്ഥമായ തിരുത്തുകാരന്റെ (കാപ്പി) കാനോനും" 7.1-ൽ പറയുന്നത് തമ്മിൽ സാരമായ വ്യത്യാസമില്ല. "വിശ്വാസവ്യത്യാസമില്ലാതിരിക്കെ തന്നിഷ്ടവും അധികാരഭ്രമവും നിമിത്തം സിംഹാസനത്തിന് (ഒരിടവകയ്ക്കൊ) (ഒരിടവകയ്ക്കൊ എന്ന് '18'-ൽ മാത്രമേയുള്ളു) രണ്ടു മെത്രാന്മാരോ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരൊ വാഴിക്കപ്പെട്ടാൽ ആദ്യത്തെ ആൾ പ്രവർത്തനം നടത്തണം, രണ്ടാമത്തെ ആൾ അടങ്ങിയിരിക്കണം" എന്നാകുന്നു കാനോൻ വിധി. ഇതിൽനിന്നു രണ്ടുമൂന്നു കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. 1. വിശ്വാസവ്യത്യാസം കൂടാതെ അനാവശ്യമായി അധികാരഭ്രമത്താലും തന്നിഷ്ടത്താലും ഒരു സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് ഒന്നിലധികം പേർ വാഴിക്കപ്പെട്ടു എന്നു വരാം. അത് അസംഭവ്യമല്ല. 2. അങ്ങനെ രണ്ടാമതൊരാൾ വാഴിക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ ആളുടെ സ്ഥാനാധികാരങ്ങൾക്ക് യാതൊരുവിധ ന്യൂനതയും ഭവിക്കുന്നില്ല. 3. അങ്ങനെ രണ്ടു പേർ വാഴിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ യോഗ്യതകൾക്കോ ഓരോരുത്തരെയും അനുകൂലിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യാബലത്തിനോ പരിഗണന ലഭിക്കുന്നില്ല. അതായത് രണ്ടാമത്തെ ആൾ ഇനി അഥവാ പരമയോഗ്യനും സർവ്വസമ്മതനും ആയിരുന്നാൽപോലും അയാൾ അടങ്ങി ഇരിക്കയും ആദ്യത്തെ ആൾ ഭരിക്കയും ചെയ്യണം. അടങ്ങി ഇരിക്കേണ്ടത് ആദ്യത്തെ ആളുടെ കീഴിൽ ആണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മേൽ കണ്ട കാനോന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ "അബ്ദൽ മിശിഹാ മുടക്കപ്പെടാതെ അബ്ദള്ളാ പാത്രിയർക്കീസാകുന്നതെങ്ങനെ? അബ്ദള്ളാ പാത്രിയർക്കീസായതിനാൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസല്ലാതായി, അബ്ദള്ളായെ ചിലർ പാത്രിയർക്കീസായി സ്വീകരിച്ചതിനാൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ മുടക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു തെളിയുന്നു" എന്നും

മറ്റും പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥരാഹിത്യം സ്പഷ്ടമല്ലയോ?

മേലുദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള കാനോൻ എടുത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ചെപ്പടി വിദ്യ കാണിക്കുന്നതിനു കൂടെ ഇവിടെ മറുപടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചിലർ വാദിക്കുന്നത്: രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുണ്ടായാൽ ആദ്യത്തെ ആൾ ഭരിക്കണമെന്നും രണ്ടാമത്തെ ആൾ സ്വസ്ഥനായിരിക്കണമെന്നും കാനോൻ വിധിയുണ്ട്; രണ്ടാമത്തെ ആൾ ഭരിച്ചതായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ആദ്യത്തെ ആൾ പാത്രിയർക്കീസ് അല്ലാതായി ത്തീർന്നിരുന്നു എന്നാണ്. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേ ണ്ടതുണ്ട്. സഭയുടെ നിയമങ്ങളും ഉപദേശാചാരങ്ങളും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെങ്കിൽ അധികാരഭ്രമത്താലും തന്നിഷ്ടത്താലും ഒരു സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്ക് ഒന്നിലധികംപേർ മത്സരിച്ചു വാഴിക്കപ്പെടുക ഇല്ലെന്നുള്ളത് നിശ്ചയമാണ്. മത്സരം നിറുത്തി സമാധാനമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കാൻ രണ്ടാമത്തെ ആൾ തയ്യാറാകുമ്പോൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ട നട പടിയാണ് കാനോനിൽ കാണുന്നത് എന്ന് ഏവനും നിഷ്പ്രയാസം കാണാവുന്നതാണ്. കള്ളപ്രമാണം ഉണ്ടാക്കരുതെന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നവനെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യണമെന്നും നിയമമുള്ളതിനാൽ ആരും കള്ളപ്രമാണം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കയില്ല എന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നു കാണുന്ന "പ്രമാ ണങ്ങളെല്ലാം" ശരിയാണെന്നു സമർത്ഥിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അതിനേക്കാൾ കഷ്ടമാണ് അബ്ദള്ളാ അധികാരം പ്രയോ ഗിച്ചതായി കാണുന്നതിനാൽ ആ അധികാരം കാനോനികമായിരുന്നു എന്നും, അതു കാനോനികമായിരുന്നു എന്നുള്ള വാദത്തിന്മേൽ അടി സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മേലോട്ടു കയറി, അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർ ക്കീസിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരുന്നിരിക്കണം അല്ലെ ങ്കിൽ അബ്ദള്ളാ അധികാരം പ്രയോഗിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്നത്. വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിമരിക്കാൻ പോകുന്നവർക്ക് വൈക്കോലും അവലംബം! 1895-ൽ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു ഭരണം നടത്തിവരുന്ന അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായോ 1906-ൽ പാത്രി യർക്കീസായതായി പറയുന്ന അബ്ദള്ളാ ബാവായോ ആരാണ് കാനോ നിക ഭരണാധികാരമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു മേലുദ്ധരിച്ച കാനോൻ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ലയോ എന്നു പരിശോധിക്കുക.

6. <u>അബ്ദൽ മിശിഹാ മലയാളത്തു വന്നു കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മറ്റും നടത്തിയിട്ടില്ല എന്നുള്ള അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാന്റെയും മാർ യൂലി യോസിന്റെയും മാർ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷിയുടെയും നവീനവാദം അബ്ദൽ മിശിഹായാണ് കാനോനികപാത്രി യർക്കീസ് എന്നുള്ളതിന് തെളിവാണ്.</u>

1. അബ്ദൽ മിശിഹാ ഇവിടെ എഴുന്നള്ളി മേൽപ്പട്ടക്കാരെയും കാതോലിക്കോസിനെയും വാഴിച്ചതു സ്വന്ത കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള അനേകർ ഇന്നും മലയാളത്തു ജീവനോടിരിക്കുന്നു. 2. റിവ്യൂ വിധി മാർ യൂലിയോസിന്റെ സർവ്വ ആശകളും തകർത്തപ്പോൾ: അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി ഇവിടെ കാതോലിക്കോസുവാഴ്ചയും മറ്റും നടത്തിയെന്ന കാരണം പറഞ്ഞ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയെ അദ്ദേഹം സസ്പെൻഡ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി ഒരു കേസ്സുണ്ടാക്കിയതിന്റെ റിക്കാർഡുകൾ ഇന്നും നിലവിലുണ്ട്. 3. "…. ക്രിസ്താബ്ദം 1912" മലയാളത്തേക്കു പോയി മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെയും മറ്റും പട്ടംകൊട നടത്തിയ അബ്ദൽ മിശിഹാ ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സർവ്വ പ്രവർത്തികളും…. വ്യർത്ഥങ്ങളാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് 1934 കന്നി 8-നു അയച്ച സമാധാനവ്യവസ്ഥകൾ പ്രത്യക്ഷസത്യം I, 28-ാം പേജിൽ ഇന്നും തെളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു.

4. അബ്ദൽ മിശിഹായെ "….. മാർ ദീവന്നാസ്യോസും അനുയായികളും മലങ്കരെ വരുത്തി" എന്നും "താമസംവിനാ അബ്ദൽ മിശിഹായെ അവർ ആദ്യം പരുമല സെമിനാരിയിലേക്കും അവിടെനിന്നും നിരണം പള്ളിയിലേക്കും ആനയിച്ചു" എന്നും മറ്റും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ആലുവാ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ഇക്കഴിഞ്ഞ 1950 ജൂലൈ 15-ൽ പുറപ്പെട്ട "സഭാചന്ദ്രിക" പലരുടെയും പക്കൽ കാണുമല്ലോ. ഇവയ്ക്കെല്ലാം വിരുദ്ധമായി ഇങ്ങനെ അബ്ദൽ മിശിഹാ ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മറ്റും നടത്തിയ വിവരങ്ങൾ പല സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, ഇപ്പോൾ പുതിയ "ചരിത്രസൃഷ്ടിക്കു മാർ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസും; പാത്രിയർക്കീസിന്റെ തഹലൂപ്പാ മാർ യൂലിയോസും, തഹലൂപ്പായുടെ സഹായി അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാനും മറ്റും പണിപ്പെടുന്നു.